

L'ús social dels barris metropolitans

Informe sobre la vida pública a Badia del Vallès

Àrea Metropolitana de Barcelona
Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona
Barcelona Regional

Maig de 2020

L'ús social dels barris metropolitans.

Informe sobre la vida pública a Badia del Vallès

Equip de recerca:

IERMB: Marta Murrià, Carlos González, Cristina Sobrino

BR: Ioanna Spanou, Miquel Pybus, Erick Valdez, Núria Piè, Margherita Neri, Belén Parejo, Gemma Conde, Javier Villena, Maria Foselli.

Equip de suport tècnic:

Elisabet Queralt, Núria Ruiz, Francesc Coll

Coordinació:

Alba Paternain i Guillem Espriu

Índex

Introducció	4
Fonts d'informació i aspectes metodològics.....	5
Encaix territorial de la ciutat i interpretació dels seus límits i entorns més pròxims	6
Descripció dels límits i entorns.....	6
Situació demogràfica	8
Marc general de referència	10
Marc històric	10
Planejament urbanístic vigent.....	11
Grau d'execució del planejament	12
Estat actual de la ciutat	14
Usos principals actuals del teixit	14
Activitats en planta baixa.....	14
Percepció de mixticitat d'usos i activitat comercial	16
Estat de conservació dels edificis.....	18
Connectivitat	20
Jerarquia viària	20
Xarxa de transport públic	20
Xarxa ciclable i espai del vianant	21
Qualitat ambiental de l'espai públic	22
Qualitat acústica.....	23
Qualitat lumínica	28
Presència d'amiant.....	29
L'entorn pels vianants i elements de suport a la utilització dels espais urbans	30
La convivència amb els vehicles	30
Barreres arquitectòniques i estat dels paviments i de les voreres.....	34
Elements de suport i la utilització dels espais.....	35
Neteja i manteniment dels espais urbans i senyals de problemàtiques socials	38
Usos dels espais	38
Freqüentació.....	38
Usos estàtics i dinàmics.....	41
Horaris	43
Freqüentació dels espais de la ciutat segons gènere i edat de població.....	47
El barri per a la pràctica quotidiana: pràctiques, discursos i característiques dels espais	53
El barri per a desplaçar-se i per a passejar	54
Els espais per passejar de Badia del Vallès en l'experiència de les persones residents	58
El barri per a l'estada i per a la relació.....	61
Els espais per relacionar-se de Badia del Vallès en l'experiència de les persones residents	69
El barri com espai de joc	73
El barri per a fer esport	76
Elements de balanç i diagnosi	78
Connectivitat, integració amb l'entorn i polaritat.....	79
Ciutat caminable	80
La ciutat com a espai per a l'estada i les pràctiques quotidianes.....	81
Annex de mapes	83

Introducció

El barri exerceix un paper rellevant en les accions i en l'imaginari de les persones, doncs gran part de les activitats quotidianes es desenvolupen en l'entorn residencial. Els seus carrers, places i, en definitiva, els espais comuns, constitueixen la base material de la vida urbana on les relacions socials són possibles. Així doncs, un dels reptes que han d'afrontar les polítiques metropolitanes és la implementació d'actuacions dirigides a incrementar la intensitat i el valor d'ús dels espais quotidians, el seu potencial relacional i la seva adequació per a respondre les necessitats i preferències dels diferents segments de població. El disseny de programes i intervencions en aquest sentit necessita d'eines de coneixement sobre les relacions i la convivència des d'una òptica de la vida quotidiana: de com les pràctiques socials i les relacions es plasmen en contextos particulars.

Per a donar resposta a aquestes necessitats d'informació des de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona i Barcelona Regional, s'ha iniciat una línia de treball que té per finalitat conèixer quins són els principals espais d'ús i de relació als barris metropolitans, les seves característiques físiques, les pràctiques que s'hi duen a terme i el perfil de les persones que els utilitzen. Tot plegat amb l'objectiu d'identificar possibilitats de millora que puguin contribuir a ampliar el potencial d'ús dels espais metropolitans per a la seva població. Es tracta, sens dubte, d'un objectiu ampli, pel que es preveu que el desenvolupament de la línia d'anàlisi sigui gradual, a mesura que els instruments tècnics i metodològics de coneixement es vagin aplicant gradualment a diferents tipologies territorials, barris i espais de l'àrea metropolitana. Durant l'any 2019 s'han estudiat polígons d'habitatge construïts durant els anys 60 i 70, concretament: la ciutat de Badia del Vallès i els barris de Can Sellarès de Viladecans, Sant Cosme del Prat de Llobregat i el Pomar de Badalona. Es preveu que al llarg de 2020 s'incorporin tres barris més a l'estudi d'una tipologia urbanística i social diferent.

Els estudis sobre l'ús social elaborats en els diferents barris aportaran indicadors i informacions d'utilitat per a l'elaboració d'una guia sobre la vida pública als barris metropolitans on es proposaran indicadors d'avaluació i recomanacions d'actuació d'una doble perspectiva: urbanística i social. Aquesta guia té l'objectiu de servir com una eina que permeti examinar la capacitat dels espais urbans per generar pràctiques socials quotidianes efectives i aportar informació sobre intervencions il·lustratives mitjançant diverses estratègies d'intervenció institucionals i comunitàries que podrien resultar beneficioses per a la promoció de la vida pública als barris.

Quant a aquest informe, el treball s'estructura en vuit apartats. El primer ofereix una aproximació a l'encaix territorial de Badia del Vallès a partir de la descripció dels seus límits i la relació amb els seus entorns i l'apartat clou amb una revisió de l'evolució demogràfica de la ciutat.

Un cop ubicada la ciutat, el segon apartat ofereix un marc general de referència temporal. Partint d'una breu història, s'avança fins el moment actual per examinar quin és el planejament urbanístic vigent i el seu grau d'execució, anticipant el futur a través de la revisió dels projectes pendents.

El tercer apartat suposa un canvi d'escala. Proposa una descripció sobre quin és l'estat de la ciutat en l'actualitat, examinant quins són els usos principals del sòl i dels edificis, amb un especial èmfasi en les activitats en planta baixa i comercials. El següent punt aborda la connectivitat de Badia, tant pel que fa al seu viari, com al transport públic i les formes de mobilitat més sostenibles, examinant l'extensió de la xarxa ciclable i els itineraris a peu.

El cinquè i el sisè punt tracten aspectes relatius a la qualitat. En primer lloc, qualitat ambiental en relació a les contaminacions acústiques i lumíniques. En segon lloc, qualitat urbana, en relació al seu estat, manteniment i dificultats.

El setè i el vuitè apartats ressegueixen les pràctiques quotidianes d'ús de la ciutat, en relació a la seva freqüentació, horari i també s'aporta informació sobre les persones que l'utilitzen, tot examinant les seves experiències i opinions.

L'estudi clou amb un apartat d'avaluació i propostes de línies d'intervenció.

Fonts d'informació i aspectes metodològics

Els objectes que es tracten en aquest treball són amplis, pel que el seu estudi i abordatge requereix de la utilització de diferents fonts d'informació. Breument:

- Sistemes d'informació cartogràfica i urbanística,
- Observació social sistemàtica d'entorns físics i usos socials.
- Entrevistes estructurades a la població.

Quant a l'observació social sistemàtica, es tracta d'una tècnica que permet recollir de forma estructurada, sistematitzada i quantificable característiques contextuais dels barris a petita escala, relacionades tant amb la qualitat de l'entorn físic com amb l'ús dels espais. A la ciutat de Badia aquesta observació es va dur a terme entre els mesos d'abril i juny de 2019. Les observacions es van dur a terme a peu per part de dos tècnics que prèviament van fer una formació.

Pel que fa a les entrevistes estructurades, aquestes tenen l'objectiu d'identificar aquells espais de la ciutat que, segons la seva població, són els millors i pitjors per a dur a terme quatre tipus d'activitats (jugar, fer esport, passejar i relacionar-se), i descriure'n les característiques. Per aconseguir pluralitat en les respostes, les persones entrevistades s'han seleccionat a partir del contacte amb entitats, associacions i espais de la ciutat on es desenvolupen diferents tipus d'activitat per part de persones de gènere, edat i origen divers. Concretament, s'han realitzat entrevistes entre les persones del Casal de Joves de Badia, de la Llar del jubilat i pensionista, dels Espais Familiars, del Servei Local de Català i de les escoles La Sardana i La Jota.

En total s'han realitzat 161 entrevistes durant els mesos de setembre i octubre de 2019, amb la distribució següent :

Edat	Sexe		Total
	Dona	Home	
10 a 16 anys	61	55	116
16 a 29 anys	10	5	15
30 a 44 anys	9	3	12
45 a 64 anys	1	2	3
65 a 74 anys	6	4	10
75 i més anys	1	4	5
Total	88	73	161

Caracterització de les persones entrevistades a Badia del Vallès. Font: IERMB

Agraïments

Aquest treball no hagués estat possible sense la col·laboració de na Pili Argibay Tècnica de Ciutadania, LGTBIQ+, Participació, Cooperació, Convivència i Civisme de l'Àrea de Ciutadania i Drets Civils de l'Ajuntament de Badia del Vallès, d'en Sergi Garcia Fijo i Caterina Villa Álvarez, educador dels joves

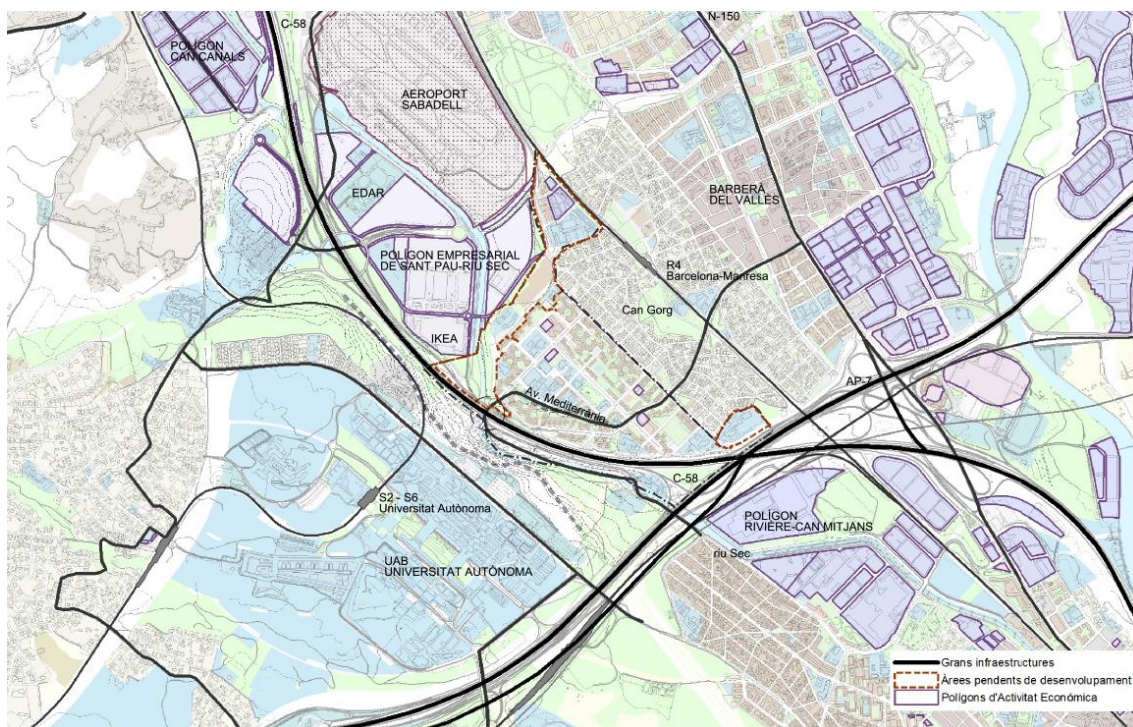
adolescents de Badia del Vallès, de na Marta Rodas Llompart tècnica de gent de gran de l'Ajuntament de Badia del Vallès, de na Glòria Amigó Aso, tècnica de petita infància i del Servei d'Orientació i Assessorament Familiar, de na Sandra Gómez Álvarez, tècnica d'educació de l'Ajuntament de Badia del Vallès, de na Teresa Díaz Jordana del Consorci de la Normalització Lingüística i a les escoles La Jota, Las Seguidillas i La Sardana.

Encaix territorial de la ciutat i interpretació dels seus límits i entorns més pròxims

Descripció dels límits i entorns

El municipi de Badia del Vallès, en la comarca del Vallès Occidental, se situa entre el Campus Universitari de la UAB a Cerdanyola del Vallès i els municipis de Sabadell i Barberà de Vallès. Es delimita: a nord-est per l'avinguda Tibidabo-Cantàbric – Costa Brava, límit municipal amb Barberà del Vallès (barri de Can Gorg); a oest i a sud pel Riu Sec i les autopistes C-58 i AP-7.

Les infraestructures viàries de gran capacitat que delimiten el municipi dificulten la seva integració al territori. Als límits oest i sud del municipi, les autopistes¹ C-58 i AP-7 formen límits pràcticament infranquejables. En el cas de la C-58, l'efecte barrera s'accentua per una topografia de pendents elevats i per la presència del riu Sec, que afegeix dificultat a les connexions de Badia amb l'entorn. De fet, l'encreuament de l'autopista és possible per una única connexió viària inferior, i només per vehicles, i una passarel·la per vianants que creua el riu i connecta la part nord del nucli amb la zona verda de Can Sant Feliu, portant fins a la zona universitària.

Discontinuitats territorials: Grans infraestructures, Àrees pendents de desenvolupament i Polígons d'Activitat Econòmica. Font: BR a partir del geoportal de planejament de l'AMB

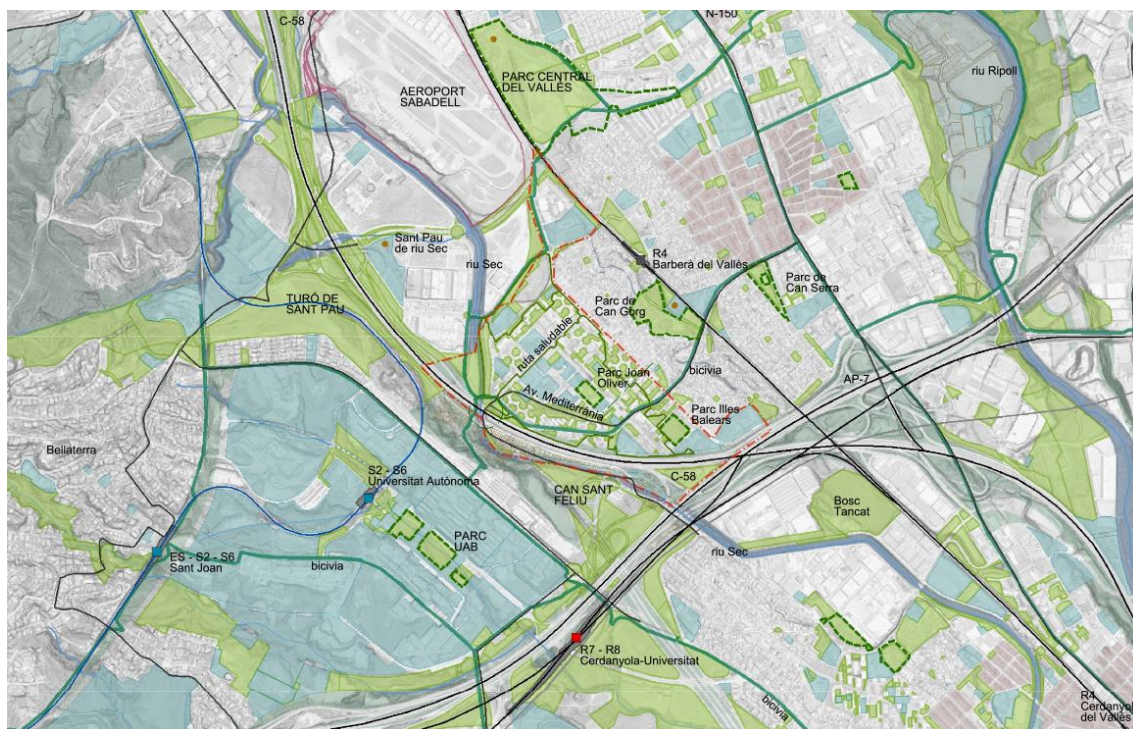
¹ D'en fet, fins fa uns pocs anys, Badia no disposava de cap sortida ni entrada per aquestes vies. No obstant el seu territori n'estava molt afectat en termes d'integració urbana. Es podia accedir al municipi mitjançant la carretera de l'Aeròdrom de Sabadell, a la sortida Sabadell Sud de la C-58, o per un carrer que connecta amb Barberà del Vallès a través de l' N-150. L'accés a la C-58 des del municipi es va construir en 2008 quan es va posar en marxa el pla pel desenvolupament del Parc Empresarial de Sabadell a Sant Pau de Riu Sec.

Per l'altra banda, la línia de Ferrocarrils R4 Barcelona–Manresa condiciona la connexió de Badia amb Barberà del Vallès. L'únic carrer que connecta d'una forma directa Badia amb el centre de Barberà és l'eix de l'avinguda de la Mediterrània – avinguda Costa Brava – carrer de l'Urgell.

Les infraestructures viàries i ferroviàries conformen les barreres més importants entre el nucli i el seu entorn. Però més enllà de les infraestructures lineals, als entorns de Badia també trobem grans peces de teixits d'activitat econòmica que generen un efecte barrera significativa pel municipi: entre ells, el Parc empresarial de Sant Pau de Riu Sec i l'aeròdrom de Sabadell al nord, i el Polígon Industrial de Rivièra - Can Mitjans, al sud del nucli.

Un dels altres elements que no afavoreix la integració territorial de Badia és la presència d'àrees pendents de desenvolupament al seu perímetre. Es tracta dels àmbits inclosos a la Modificació del PGM al front del Riu Sec.

El caràcter provisional d'aquestes àrees, sobretot a la zona nord-oest de la ciutat, on s'ubiquen el Camp de Futbol i les antigues pistes esportives, influeix de forma negativa a la percepció de l'espai i la seva combinació amb les barreres formades per les infraestructures dificulten la connexió amb els teixits circumdants i amb els molts elements de valor paisatgístic i patrimonial que es troben al seu entorn. Entre ells destaquem: la presència del Riu Sec i els espais oberts que l'acompanyen el seu recorregut, la Torre i el Parc Bosc de Can Grog (parc de l'AMB a Barberà del Vallès), el Parc Central del Vallès amb el Centre de Divulgació Ambiental (DIMA), l'itinerari a peu de Santa Maria de Barberà – Sant Cugat² i el Bosc Tancat en Cerdanyola del Vallès.

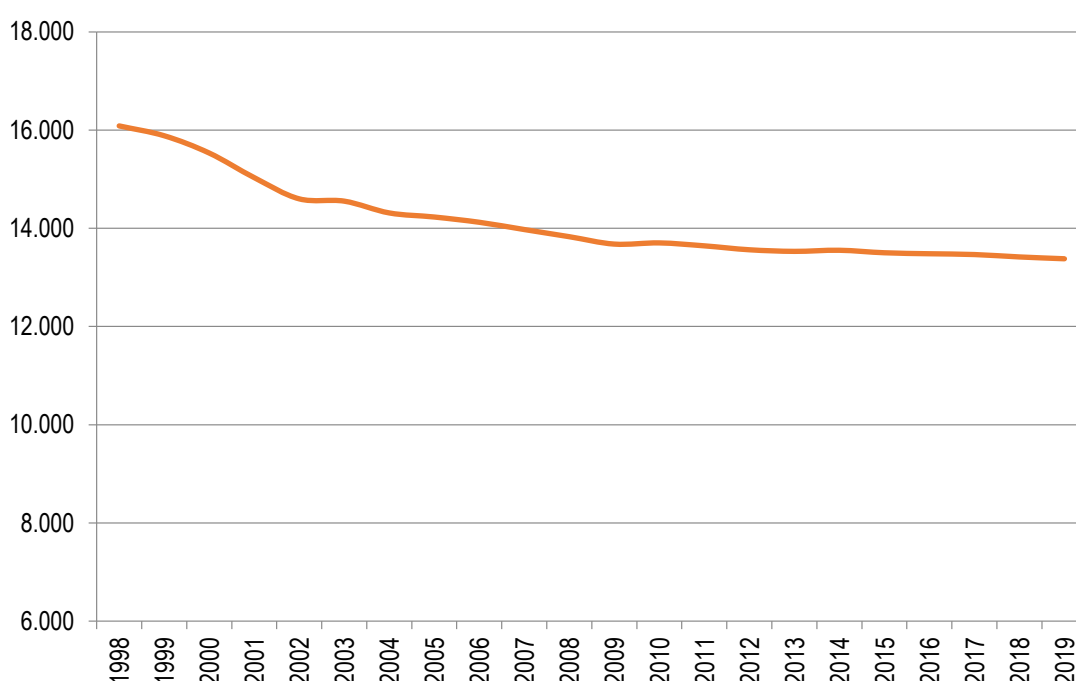
Equipaments i zones verdes, valors paisatgístics i patrimonials. Font: BR a partir del geoportal de planejament de l'AMB

² L'itinerari a peu de Barberà s'inicia al Riu Ripoll a Barberà del Vallès, a prop del límit municipal amb Sabadell, i arriba a Sant Cugat passant per Badia, Cerdanyola del Vallès. L'itinerari es recull en el Catàleg de Paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona.

Situació demogràfica

En termes de població el principal fenomen que caracteritza el municipi de Badia en les darreres dècades és la pèrdua progressiva de residents. Badia és una ciutat que va ser creada a principis dels anys 70 en una zona d'espai agrícola on no hi havia cap edificació ni estava poblada. Actualment a la ciutat hi viu un volum molt menor de població de la projectada als inicis de la seva construcció, tota vegada que la tendència en els darrers anys ha estat a la pèrdua de població.

Pel que fa a les dues darreres dècades, l'any 1998 Badia tenia una població que superava els 16.000 habitants. A partir d'aquell any la població ha anat disminuint de forma continuada, essent els anys de major pèrdua la dècada que va de 1999 a 2009. En els darrers deu anys la ciutat ha continuat perdent població, però de forma menys accentuada.

Evolució de la població de Badia del Vallès, 1998-2019. Font: IERMB a partir de Dades estadístiques de la població en data 1 de gener de 2019, INE.

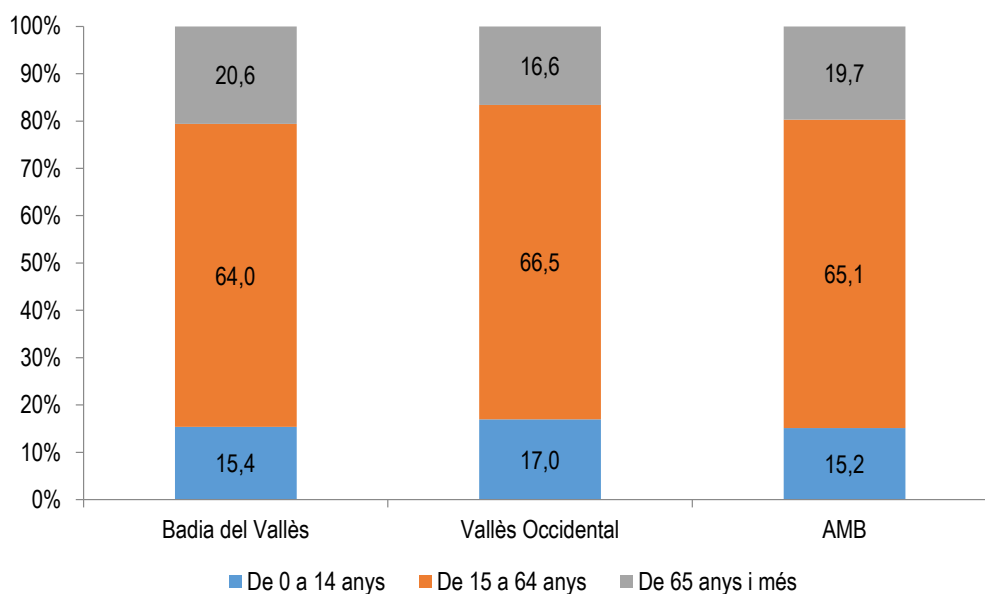
L'altre fenomen que caracteritza la demografia de Badia és l'envelliment de la seva població. Més concretament, el segment d'edat major de 65 anys ha anat incrementant en proporció en els darrers anys, mentre descendia la població de 16 a 64 anys. Així, si l'any 1998 les persones de més de 65 anys no suposaven ni el 10% de la població de la ciutat, l'any 2019 més del 20% dels residents a Badia són majors de 65 anys. En aquest any la població en edat activa (de 16 a 64) és d'un 62,9% mentre que el grup que comprèn les edats primerenques (dels 0 als 15 anys) suposa un 16,4%. L'envelliment de la ciutat es constata si es compara l'estructura d'edats en grans grups de Badia amb la comarca del Vallès Occidental i el conjunt de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, on la proporció de gent gran és menor, sobretot a la comarca, on no arriba al 17%. Així, la població que ha anat quedant al municipi és adulta, i els segments més joves són cada vegada menys presents, el que fa preveure una tendència a l'envelliment de les properes generacions. Tanmateix, cal tenir en compte les implicacions que pugui tenir el futur acabament

dels contractes d'habitatges de protecció oficial en les projeccions tant del nombre com de l'estructura d'edats de la població de la ciutat.

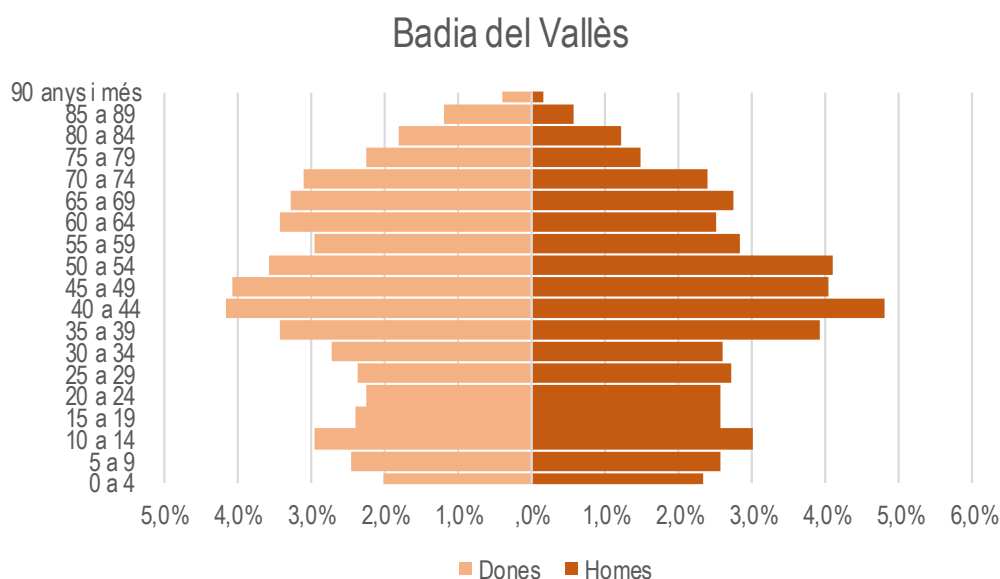
Si es té en compte la composició segons sexe i edat de la població del municipi, el 2019 Badia té un total de 6.813 dones i de 6.567 homes, en el que resulta en una *sex ratio* de 0,96 (gairebé paritat, tot i una població una mica més feminitzada), similar a la que es pot trobar al Vallès Occidental (0,97) i al conjunt de l'AMB (0,93). A Badia, la feminització de la població és deguda a un major pes de les dones entre la població més gran, sobretot a partir dels 55 anys, mentre que, tal i com es pot veure a la piràmide de població, els homes tenen un major pes entre la població de fins a 54 anys, especialment en els grups d'edat d'entre 20 i 29 anys i els de 30 a 44 anys.

	1998		2019	
Edat	Total	%	Total	%
De 0 a 15 anys	2.495	15,5	2.198	16,4
De 16 a 64 anys	12.176	75,7	8.422	62,9
De 65 anys i més	1.414	8,8	2.760	20,6
TOTAL	16.085	100,0	13.380	100,0

Població de Badia del Vallès segons grans grups d'edat, anys 1998 i 2019. Font: IERMB a partir de Dades estadístiques de la població en data 1 de gener de 2019, INE.

Distribució de la població segons grans grups d'edat: Badia del Vallès, Comarca del Vallès Occidental i Àrea Metropolitana de Barcelona, 2019. Font: IERMB a partir de Dades estadístiques de la població en data 1 de gener de 2019, INE.

Piràmide de població. Font: IERMB a partir de Dades estadístiques de la població Idescat a partir del Padró continu de l'INE. 2019.

Marc general de referència

Marc històric

Per comprendre la situació actual de Badia és important remuntar-se als orígens d'aquesta ciutat. A finals dels anys seixanta el *Ministerio de la Vivienda* de la dictadura franquista va encarregar al *Instituto Nacional de la Vivienda* construir prop de 12.000 habitatges en una extensa parcel·la de terreny d'horta i verd pertanyent als municipis de Barberà i Cerdanyola del Vallès. La ciutat estava projectada com un polígon d'habitatges integrat amb el seu entorn natural i el riu però la construcció de les autopistes va desvirtuar el concepte original de la ciutat, que finalment quedà aïllada i desconnectada del seu entorn en gran part del seu perímetre. Les obres van acabar l'any 1973 amb finalment només prop de 5.300 construïts dels 12.000 projectats, promoguts com a habitatge social per part de l'*Obra Sindical del Hogar y de Arquitectura* (O.S.H.).

Creada l'any 1939 sota la dependència del *Ministerio de Gobernación*, aquesta institució que havia estat fins aleshores poc més que un organisme burocràtic de l'*Organización Sindical*, a partir de l'any 1954 va esdevenir un dels principals instruments de producció dels molts habitatges de protecció social que es construïren en Espanya a l'empara del Règim.

La intenció de la seva construcció era la d'allotjar funcionaris de l'Estat provinents d'altres províncies. Tanmateix, el fet que gran part d'aquests funcionaris arribessin abans que s'acabessin les construccions i que molts d'ells preferissin allotjar-se en zones més centrals de Barcelona comportà que els habitatges s'assignessin finalment a població vinguda de zones rurals, que s'hi van instal·lar a partir de l'any 1975 en règim d'habitatges de propietat de protecció oficial. Com tants d'altres polígons d'habitatge d'aquelles dècades, Badia acollia part dels èxodes de població camperola que migraven als nous centres fabrils fugint de la pobresa rural.

Badia del Vallès Comparació d'ortofotos, de l'any 1949 i de l'any 2018. Font: IERMB, a partir del Comparador històric del territori de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya.

Construïda eminentment com a una unitat residencial i gestionada a partir de la creació de la Mancomunitat Intermunicipal Barberà-Cerdanyola, la ciutat naixé amb un gran dèficit d'equipaments i d'infraestructures que originà un important moviment veïnal de reivindicació. Fou així com a partir de les demandes socials i l'acció col·lectiva, la ciutat va anar aconseguint un mínim de serveis (biblioteca, escoles, ambulatori...) al mateix temps que s'anava forjant una forta identitat veïnal. Però la dependència orgànica d'altres municipis dificultava l'avenç de la ciutat cap a unes millors condicions, de manera que com a resultat d'una forta voluntat popular la ciutat esdevingué un municipi independent a partir de l'any 1994, quan el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 1/94 de 22 de febrer per la creació del municipi de Badia del Vallès.

Tot i algunes millores aconseguides, Badia del Vallès segueix patint importants dèficits. Entre d'altres: és la població de Catalunya amb més amiant per habitant, l'estat de conservació d'alguns dels seus edificis és deficient i té una important superfície d'espais lliures en cert desús. A nivell urbà, la seva manca de connexió amb l'entorn és un altre de les problemàtiques de la ciutat. Socialment, i en gran part com a conseqüència del règim de tinença dels seus habitatges (la totalitat són de protecció oficial) la ciutat va envellint, perdent població progressivament, i les condicions socioeconòmiques dels seus habitants es reproduïen al llarg dels anys. Per fer front a algunes d'aquestes problemàtiques, l'any 2017, amb ajuda del programa URBACT de la Unió Europea, i en col·laboració entre l'Ajuntament, l'AMB, el Pla d'Acció Local de la ciutat i el procés participatiu "Imagina Badia", es va redactar el Pla d'Acció Integral (PAI) del municipi, amb l'objectiu de recollir les accions necessàries per millorar diversos aspectes de la ciutat. El PAI es proposava com a tres grans objectius aconseguir una ciutat saludable, connectada i inclusiva, i proposava fer-ho a partir de quatre grans eixos estratègics d'intervenció centrats en mesures de caire més urbanístic que no pas de política social: connectivitat i relació amb el territori, estructura de la mobilitat, intensificació i programació de l'ús de l'espai públic i posada en valor del patrimoni cultural i natural.

Planejament urbanístic vigent

Les normes urbanístiques vigents al municipi són de l'any 2000 (amb text refós de la normativa de l'any 2006), en que es va aprovar el Pla General d'Ordenació Urbana, modificació del Pla General Metropolità relativa al terme municipal de Badia, amb la finalitat d'incorporar la totalitat del territori que integra el Municipi a l'àmbit del Pla General Metropolità. Es defineixen 3 unitats d'actuació, cada una de les quals comprèn sòls d'una única propietat pública.

Més endavant el 2010, s'aprova una Modificació del Pla general de creació de la clau de sistema habitatge dotacional HD, amb la previsió d'executar 32 habitatges dotacionals per a joves, motivada per la dificultat que representa el fet d'adquirir un habitatge i independitzar-se per al joves de Badia, ja que la ciutat no disposa de terrenys per créixer i quasi la totalitat dels habitatges són de propietat.

Tanmateix, pel que el planejament urbanístic es refereix, l'instrument més representatiu és la Modificació del PGM al front del Riu Sec, de 2016, en tant que contempla l'arranjament i ordenació de bona part dels

terrenys de vora del municipi, que limiten amb el terme municipal de Sabadell i Barberà del Vallès. De manera resumida els objectius i criteris que motiven la proposta són:

- Establir una ordenació d'un sector d'activitat econòmica coherent amb les que es desenvolupen en terrenys del municipi de Sabadell, i així revertir el caràcter residual actual.
- Possibilitar la creació de noves zones d'activitat econòmica amb l'objectiu de generar inversions i un teixit terciari, augmentant l'edificabilitat global de l'àmbit per a usos terciaris i comercials, racionalitzant l'estructura viària i el model d'implantació de l'edificació.
- Incrementar les dotacions públiques d'espais lliures i equipaments, així com la seva urbanització, en l'àmbit delimitat, així com reconèixer i redefinir el conjunt de sistemes urbanístics, seguint criteris de connectivitat entre la ciutat existent i els sistemes d'espais lliures que es proposen.
- Reconèixer com a equipaments comunitaris les instal·lacions existents vinculades al camp de futbol, i redefinir l'àrea d'equipaments al costat del terme municipal de Barberà del Vallès a fi i efecte d'ajustar els seus límits en relació a les alineacions previstes per al prolongació del l'avinguda d'Antonio Machado.

Planejament urbanístic vigent. Font: BR a partir del geoportal de planejament de l'AMB

Grau d'execució del planejament

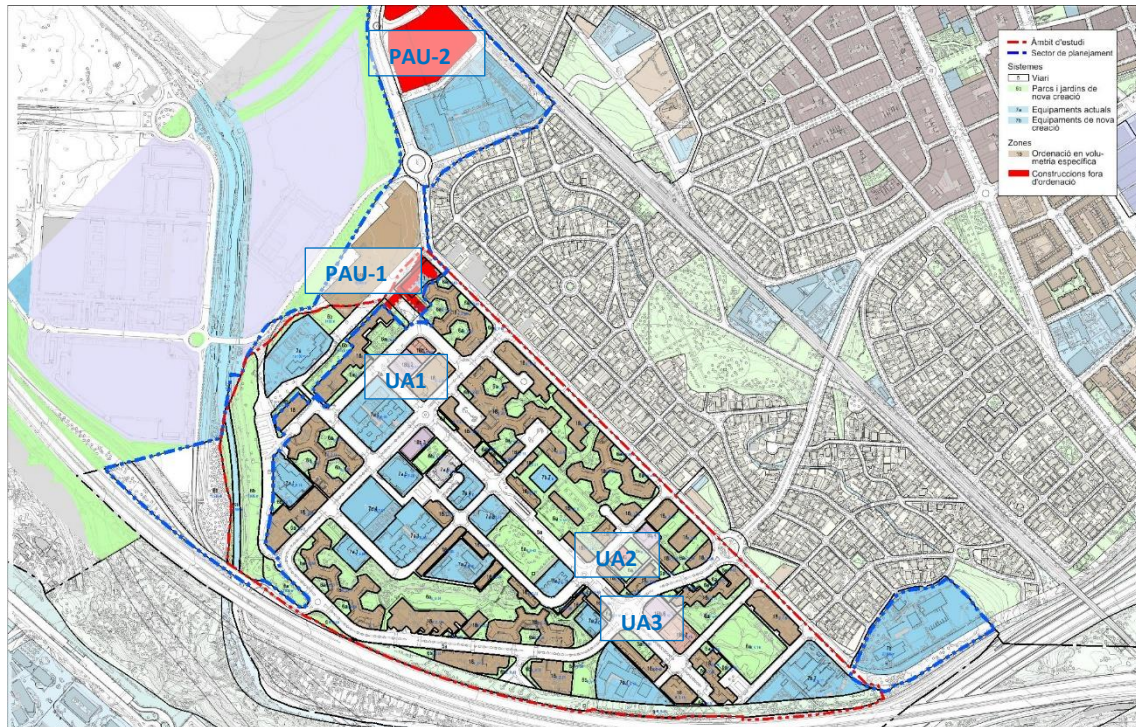
En quant al grau d'execució del planejament cal dir que la unitat d'actuació UA-1 (subzona 18.b.2) del Pla general no ha estat executada, i preveu l'edificació de 1.714 m² d'usos comercial, oficines, serveis, culturals i recreatiu. La UA2 va ser modificada per l'la MPGM de 2010, i els habitatges dotacionals previstos no han estat executats. En la UA3 es va construir un supermercat.

Per a la gestió urbanística de la MPGM de 2016 esmentada en l'apartat anterior, es van delimitar dos polígons d'actuació urbanística, els quals no han estat executats. L'instrument de planejament preveu que,

en cas que els propietaris no presentin davant l'Ajuntament el projecte de reparcel·lació, l'administració actuant pugui prendre la iniciativa i establir la modalitat d'execució de reparcel·lació per cooperació.

Pel que fa el PAU-1 cal fer esment al conveni urbanístic signat entre l'Ajuntament i dues societats privades. Es preveu l'execució de 40.000 m² de sostre, 32.000 m² de comercial i oficines i 8.000 m² d'hoteler.

Per altra banda, tot i que el PAU-2 fa referència a terrenys situats fora de l'àmbit d'estudi del present informe, es considera rellevant fer esment del fet que la seva delimitació és per a garantir l'obtenció dels sòls de cessió corresponents a sistema viari, espais lliures i equipaments públics.

Grau d'execució del planejament. Font: BR a partir del geoportal de planejament de l'AMB

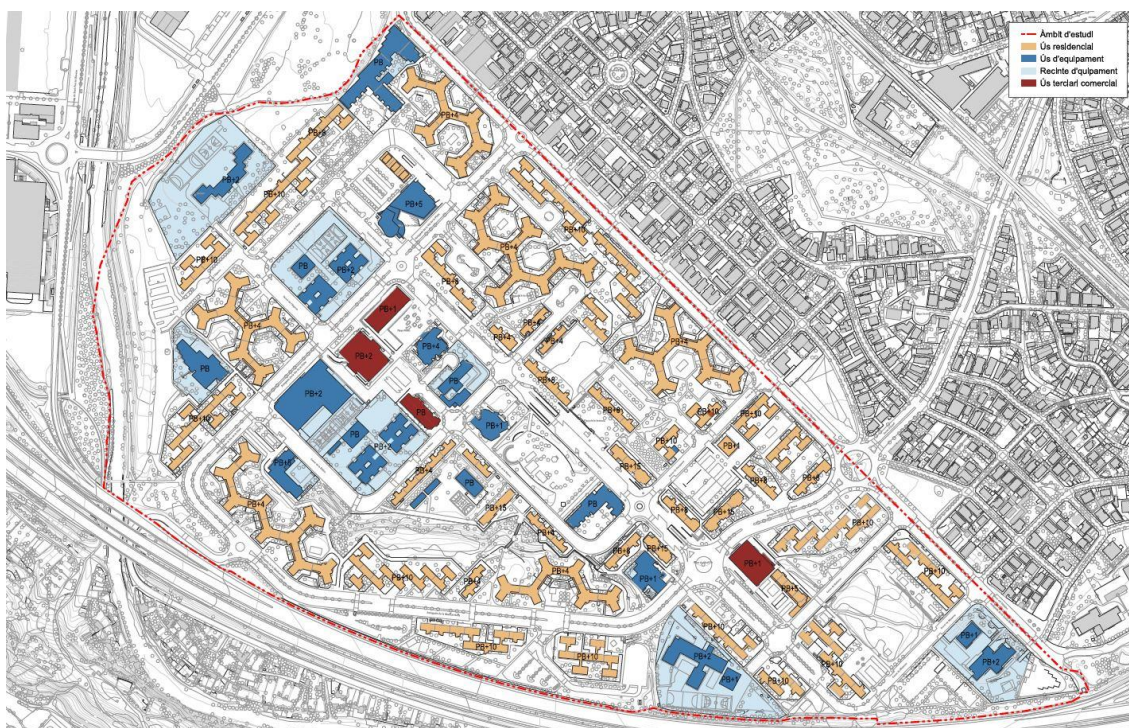
Estat actual de la ciutat

Usos principals actuals del teixit

La urbanització i construcció de Badia va tenir lloc a partir de 1970 durant les fortes onades migratòries a Catalunya, en dues fases i un total de 5.372 habitatges, amb la particularitat, a diferència d'altres polígons, que es va constituir com a municipi independent el 1994.

Es tracta d'un municipi petit amb una alta densitat, que conté la tipologia blocs plurifamiliars en ordenació de l'edificació aïllada, organitzats perimetralment entorn a un àmbit central d'edificis d'equipaments i serveis. Al límit oest de l'àmbit d'estudi també s'organitzen alguns equipaments al llarg del pas del riu Sec, malgrat que de moment només una petita part es troba urbanitzada amb un passeig al costat del riu.

La relació urbana més propera es produeix amb el barri de Can Gorgs II de Barberà del Vallès, ja que forma part del seu continu urbà. Tot i així, el contrast amb el tipus de teixit del municipi veí, amb edificacions unifamiliars aïllades, no afavoreix una relació de continuïtat i mixticitat. Per la resta, es troba força aïllat, sobretot degut les fronteres que representen el pas d'infraestructures viàries de gran capacitat (C-58 i l'AP-7), així com la zona industrial de Sabadell.

Usos principals. Font: BR

Activitats en planta baixa

Els edificis de Badia responen a una tipologia de bloc d'habitatge, on aquest ús és el dominant també en planta baixa, dedicada als vestíbuls i nuclis d'escala, habitatges i alguns petits locals comercials.

Els equipaments de ciutat se situen principalment a la part central de la ciutat, com ja s'ha mencionat a l'apartat anterior, essent l'avinguda de Burgos l'eix que concentra la major part d'usos de serveis o

comercials en planta baixa relacionats amb la vida pública, a una banda, i equipaments a l'altra en edificis sencers, entre els que es troba l'Ajuntament.

Pel que fa a la resta d'equipaments, Badia compta amb centres educatius (dues llars d'infants, tres escoles d'educació infantil i primària, dos instituts i un centre d'educació per persones adultes), un centre religiós, una biblioteca, un equipament sanitari (centre d'atenció primària), diversos equipaments esportius (dos camps de futbol, i un club de natació), un mercat municipal, i altres tres de caràcter social (un casal de joves, una llar del jubilat i un centre cívic).

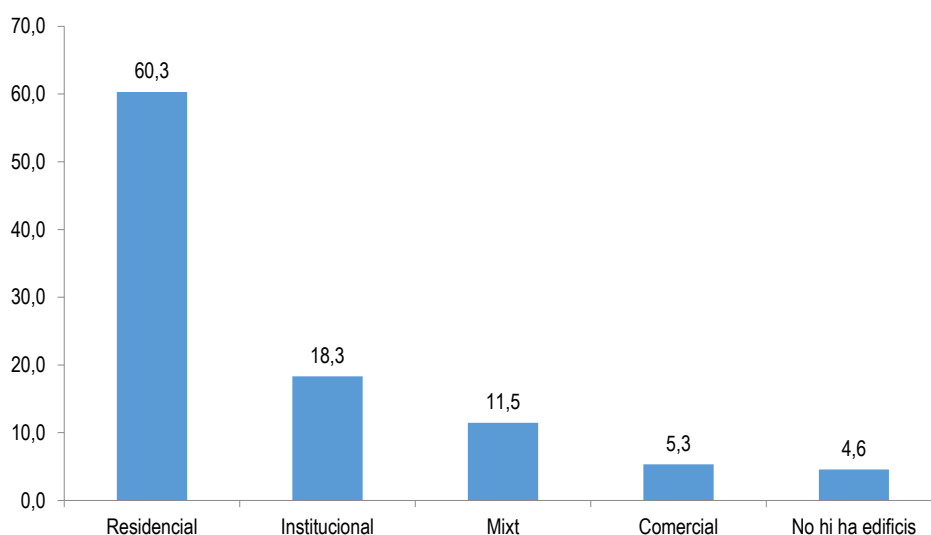

Activitats en planta baixa (serveis i equipaments). Font: BR

Percepció de mixticitat d'usos i activitat comercial

Tal com s'explicava a l'inici d'aquest informe, en el marc de l'estudi s'ha realitzat un procés d'observació sistemàtica de la ciutat per tal de registrar informació a peu de carrer sobre el barri i la utilització quotidiana dels seus edificis.

Pel que fa als usos dels edificis, els resultats de l'observació constaten l'ús eminentment residencial de la ciutat. La major part de la superfície de la ciutat l'ocupen habitatges, sobretot en les zones de la façana nord, entre el límit amb Barberà del Vallès i l'Avinguda de Burgos, i la zona sud de la ciutat, amb els blocs que s'ubiquen al llarg de l'Avinguda Mediterrània. Els usos institucionals s'ubiquen principalment als límits de est i oest de la ciutat: els dos Instituts, per exemple, estan situats un en la zona perimetral de l'autopista i l'altre al límit oest, davant de la zona forestal que limita amb el polígon del riu sec. L'edifici del Molí, que alberga diferents serveis de l'Ajuntament es troba situat a l'extrem nord-est de la ciutat. La zona del centre acull també alguns usos institucionals, situats a les proximitats de la Plaça Major, i és també l'àrea de major mixticitat i la principal zona comercial. Destaca també el desús de la zona nord-oest de la ciutat, en el tram de l'Avinguda del Cantàbric, on s'ubiquen el Camp de Futbol i les antigues pistes esportives. Aquesta àrea no només es troba segregada de la ciutat de Badia, sinó que s'hi troben edificacions i instal·lacions abandonades, tot i ser una de les zones que connecten la ciutat amb Barberà i el terme municipal de Sabadell i que per tant té un gran potencial d'ús social. De fet, tal com s'ha vist en els apartats d'encaix territorial i de grau d'execució del planejament, el planejament urbanístic vigent planteja una transformació dels usos que avui en dia encara no ha estat executada. Aquesta situació de transitorietat podria haver sigut causa d'evitació de la zona per part de les persones, tot i així, s'ha constatat que es tracta d'una de les vies de pas i passeig que utilitzen els veïns.

Ús principal dels edificis. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica.

Grau de mixticitat observada als carrers. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

La concentració i la disposició d'establiments de concurrència pública i dels locals comercials poden influenciar les dinàmiques que es poden generar en l'espai. En efecte, l'activitat comercial és un element clau que propicia la vida al carrer, a través dels vianants que fan encàrrecs, que miren aparadors, que s'aturen a parlar amb els veïns, etc.

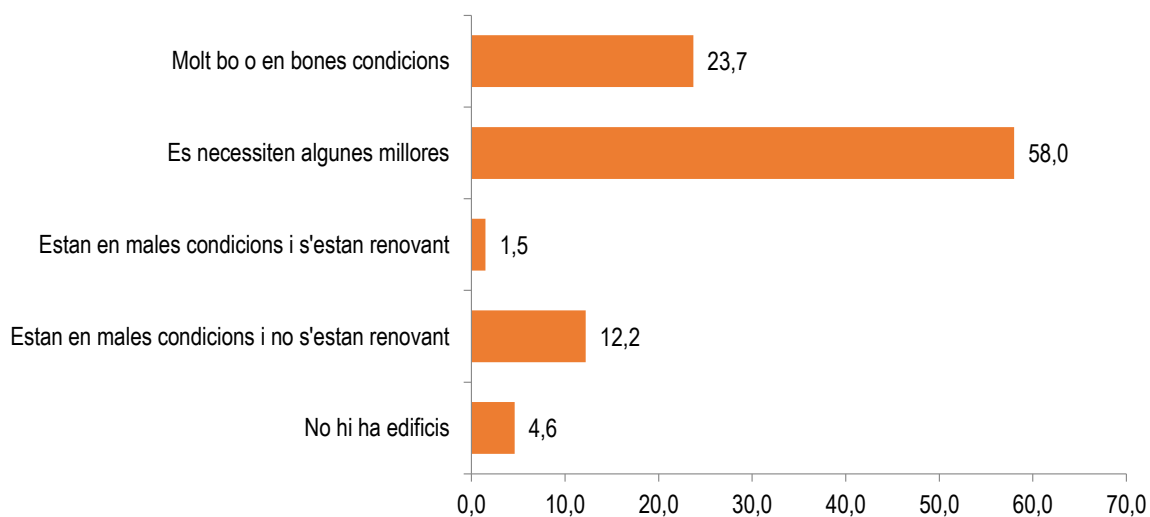
Com s'ha vist, a Badia del Vallès l'activitat comercial és baixa i es concentra en uns pocs trams de carrer. Poques plantes baixes estan dedicades a l'ús comercial i els locals són molt petits, factor que no facilita tampoc una gran varietat en el tipus de comerç. L'observació ha permès constatar la baixa varietat en les botigues de Badia si es té en compte el tipus de productes que es venen, i també una preponderància del comerç tradicional sobre el de lliure servei. Amb tot, la freqüentació dels botigues de Badia és molt baixa, doncs en un 57,1% dels casos s'hi ha vist poca gent i en gairebé un 40% no hi havia ningú en el moment de l'observació.

	Proporció
Tipus de comerç	
Comerç tradicional (venda assistida)	71,4%
Lliure servei (almenys 70% autoservei)	22,9%
Venda mixta	5,7%
<i>Total</i>	<i>100,0%</i>
Varietat comercial	
Gens	34,3%
Poca	57,1%
Bastant	8,6%
Molta	0,0%
<i>Total</i>	<i>100,0%</i>
Volum de persones a les botigues	
Gens	38,1%
Poca	57,1%
Bastant	4,8%
Molta	0,0%
<i>Total</i>	<i>100,0%</i>

Característiques dels locals comercials a Badia del Vallès. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Estat de conservació dels edificis

D'acord amb les dades provinents de l'observació sistemàtica, s'aprecia que en gairebé en un 60% dels trams de carrer observats les façanes dels immobles necessiten algunes millores, i fins en un 12,2% es troben en mala conservació i no hi ha signes que s'estiguin renovant. Amb tot, en un 23,7% dels trams observats l'estat de conservació dels edificis residencials s'aprecia com a bo o molt bo.

Estat de conservació dels edificis observat. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica.

La barreja d'usos a la ciutat és en general baixa i la major part de la superfície del barri l'ocupen habitatges.

L'activitat comercial és baixa i es concentra en uns pocs trams de carrer. Poques plantes baixes estan dedicades a l'ús comercial i els locals són molt petits, factor que no facilita tampoc una gran varietat en el tipus de comerç.

En gairebé un 60% dels trams de carrer observats les façanes dels immobles necessiten algunes millores, i fins en un 12,2% es troben en mala conservació i no hi ha signes que s'estiguin renovant.

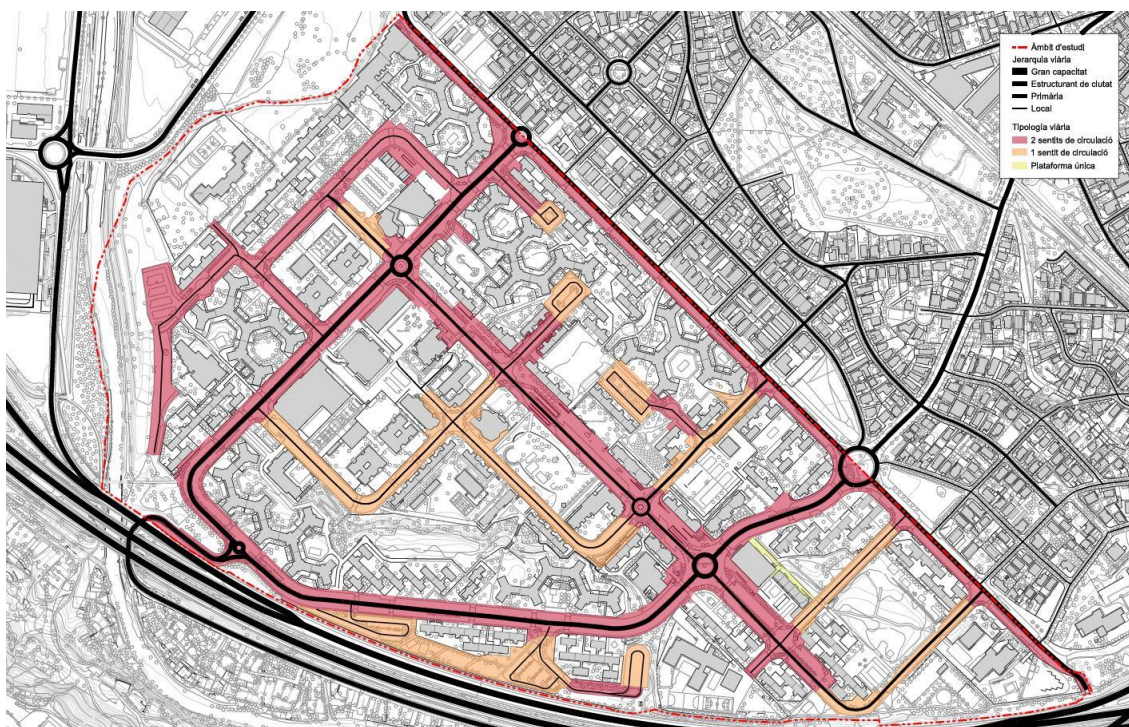
Connectivitat

Jerarquia viària

Durant el procés de construcció del municipi, que va durar només 5 anys, es va dur a terme la construcció de l'autopista Barcelona-Terrassa (C-58), tot i que en aquell moment no es va habilitar cap entrada ni sortida directa d'accés al municipi. Actualment, hi ha accessos propers tant des de l'AP-7 com des de la C-58.

La xarxa viària de la ciutat s'estructura entorn a una anella de dos sentits de la circulació i mitjana central (avinguda de la Mediterrània, avinguda de la Vila de la Plata i avinguda del Cantàbric), travessada per l'avinguda de Burgos, que configura també l'eix cívic principal, tal com s'ha comentat a l'apartat anterior.

La resta de vies configuren la xarxa local d'accés a les diferents illes del teixit urbà, majoritàriament d'un sol sentit de la circulació.

Jerarquia viària. Font: BR

Xarxa de transport públic

Badia es troba coberta pel servei de ferrocarril, 4 línies de bus interurbà, 2 línies nocturnes, així com 1 línia urbana.

El municipi no compta amb estació de Rodalies pròpia, però sí amb una a poca distància, la de Barberà del Vallès (línies R4 i R12), permetent arribar a Barcelona i diverses poblacions de l'àrea metropolitana i regió properes (Montcada, Cerdanyola, Sabadell o Terrassa). L'estació se situa a uns 6 minuts a peu del límit

municipal aproximadament. Compta amb freqüències de pas molt competitives, amb 6 minuts en hora punta i 10 minuts en hora vall.

Pel que fa a l'autobús, compta amb 4 línies de bus interurbà (A2, B1, B4 i B6) que connecten la zona amb diversos punts de l'àrea i regió metropolitana.

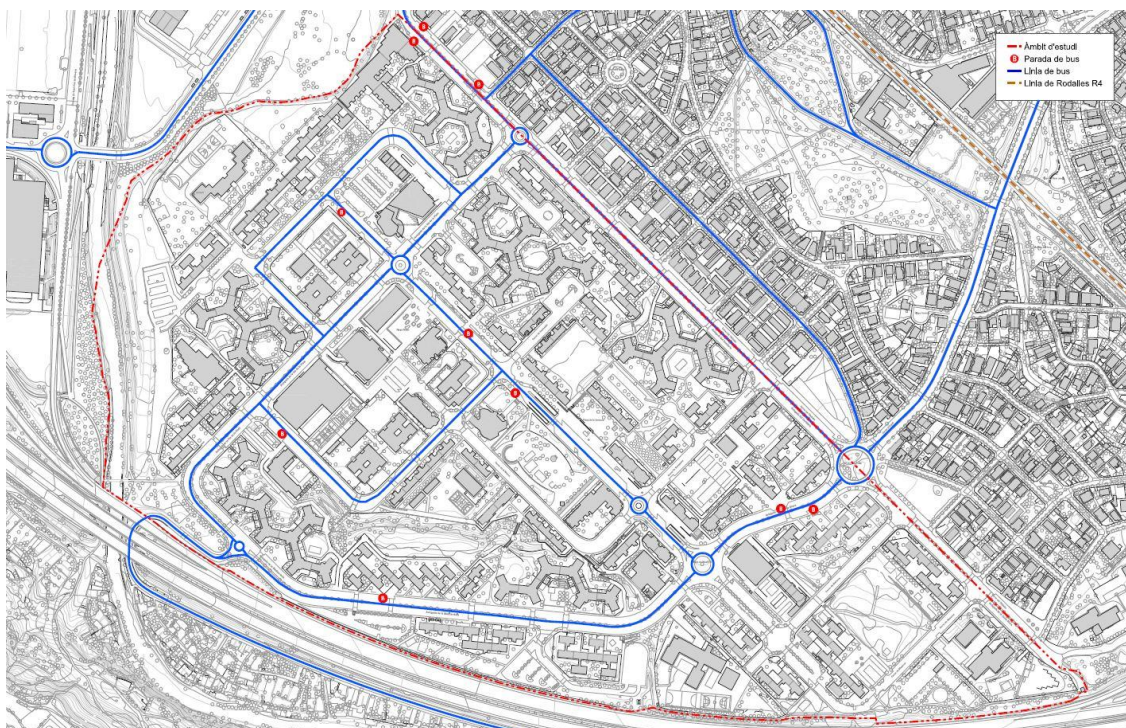
La línia A2 funciona com una llançadora entre Badia i Barcelona (Sagrera), amb servei només en feiners i intervals de pas de 30 minuts. Esdevé una opció ràpida per a accedir a Barcelona.

Les línies B1 i B4 permeten connectar Badia amb Barberà i Sabadell i amb Cerdanyola, respectivament. Tenen intervals de pas de 20-30 minuts. Cal esmentar que la B4 només circula en feiners.

La línia B6 esdevé una connexió entre Sabadell i la Universitat Autònoma de Barcelona, tot enllaçant Barberà i Badia. Permet doncs accedir a la UAB des del municipi. Circula només en dies lectius de la universitat.

Per últim, la línia urbana de Barberà (LB1), circula pel carrer limítrof entre Badia i Barberà, i connecta amb el nucli urbà de Barberà, el centre comercial Baricentro i el polígon industrial Santiga.

Pel que fa al transport nocturn, la ciutat està servida per les línies N61-N64, línies circulars que connecten Badia amb diversos municipis del Vallès com Sabadell, Terrassa o Sant Cugat, i compta amb intervals de pas de 60 minuts.

Xarxa de transport públic. Font: BR

Xarxa ciclable i espai del vianant

En l'actualitat a Badia no hi ha carrils bici exclusius per a la circulació de bicicletes i altres ginys, però degut a la naturalesa pacificada de la majoria dels carrers del municipi, aquests són aptes per a la seva circulació. El carril bici més proper es troba al polígon industrial de Sant Pau de Riu Sec, en el terme municipal de Sabadell.

No obstant, degut a que els habitatges originals no preveuen la reserva d'espai d'aparcament, i tot i que posteriorment les normes urbanístiques incorporen uns mínims en les seves disposicions per a noves edificacions, avui dia i degut a l'elevada densitat del municipi, la important presència de vehicles aparcats a la via pública esdevé una dificultat en alguns carrers al obstaculitzar el pas de vianants per l'estretor de voreres, així com per crear espais públics de qualitat per als vianants.

Qualitat ambiental de l'espai públic

El fet que la planificació urbanística prevista inicialment a Badia del Vallès s'hagués d'adaptar en el moment del seu desenvolupament a la recent construcció de l'autopista C-58, a part de reduir els habitatges previstos, va comportar que una part de Badia quedés excessivament a prop d'aquesta infraestructura, exposant als edificis i a l'espai públic a uns nivells de soroll elevats. Va ser necessari que molts anys més tard s'adoptessin mesures correctores importants per reduir aquest impacte acústic, com la instal·lació de pantalles acústiques als vorals de la C-58 o bé fer tractaments de façanes dels edificis més exposats.

Un altre factor determinant en la qualitat ambiental actual de Badia del Vallès és la qualitat dels materials utilitzats en el moment de la seva construcció. La totalitat dels edificis es van construir a principis dels anys 70 i es van fer amb panells prefabricats de formigó que contenien aminat (fibrociment). Això ha comportat que actualment una part dels edificis tinguin patologies greus, així com un risc elevat per a la salut ja que l'amiant és un material altament cancerigen.

I per últim un altre factor que determina la qualitat ambiental a Badia del Vallès és la qualitat lumínica, que de forma indirecta determina el confort dels usuaris i la sensació de seguretat dels espais públics.

A continuació es detallen les característiques acústiques, lumíniques i la presència d'amiant a Badia del Vallès, que s'han considerat els principals factors que determinen la qualitat ambiental d'aquest àmbit.

Qualitat acústica

Algunes zones de Badia del Vallès pateixen mala qualitat acústica associada a les grans infraestructures viàries. La proximitat de l'autopista C-58, que discorre paral·lela al nucli urbà des del sud-est al nord-oest, té una incidència acústica sobre aquesta façana urbana amb uns nivells de soroll per sobre dels recomanables. La presència de l'autopista AP-7 i la B-30 també afecten la zona est del nucli urbà, però en menor mesura. Les tres infraestructures viàries són d'alta capacitat i concentren un volum de trànsit elevat, essent la principal font de soroll d'aquest entorn. La C-58 i l'AP-7 tenen unes intensitats mitjanes diàries per sobre els 100.000 vehicles, mentre que la B-30 està prop dels 60.000 vehicles. En les tres vies els vehicles circulen a una velocitat propera als 100 km/h.

Però també hi ha altres fonts de soroll destacables, com la mobilitat interna (que es distribueix pels vials més importants, com l'avinguda de la Via de la Plata, l'avinguda Mediterrània, l'avinguda de la Costa Brava i l'avinguda del Cantàbric), el soroll associat a la línia de ferrocarril de Rodalies R4, el sobre vol d'avionetes vinculades a l'aeroport de Sabadell, així com el soroll habitual que es produeix per l'ús i gaudi de l'espai públic.

Badia és un municipi amb una alta densitat de població, caracteritzat per la presència de grans edificis i amb un espai públic de grans dimensions i força diàfan, que ha permès disposar de parcs i jardins urbans, així com molta superfície de zones associades al voltant dels edificis residencials. Aquestes característiques, unides al fet que el nucli urbà és molt pròxim a les autopistes i situats a una mateixa cota o lleugerament superior (sobretot a la C-58) afavoreix la propagació del soroll provinent de les grans infraestructures. Per reduir aquesta incidència, fa uns anys es van instal·lar pantalles acústiques de diferents alçades, amb resultats dispars: a nivell d'espai públic les millores han estat notables, però no es pot afirmar el mateix en el cas de les plantes altes dels edificis més propers a les autopistes.

A la següent imatge es veuen les pantalles acústiques existents de la C-58 en color vermell:

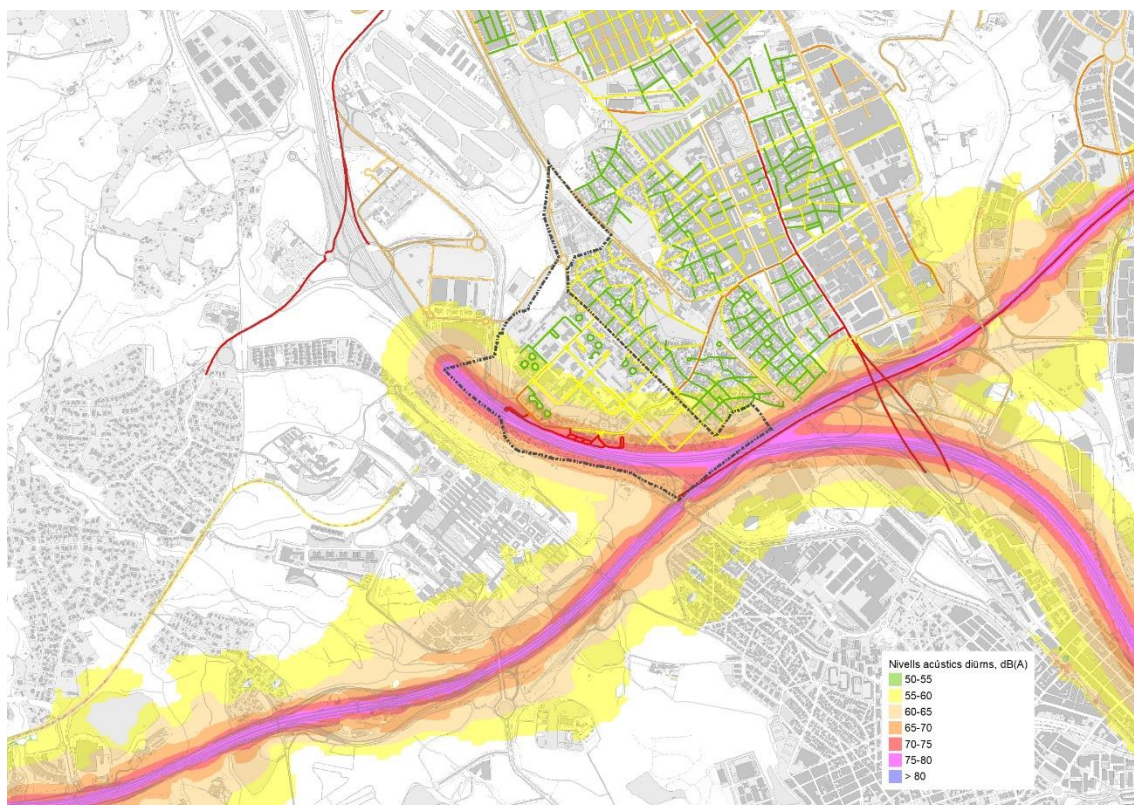

Ubicació de la pantalla acústica construïda al marge de la C-58 a l'alçada de Badia del Vallès. *Font: Axioma i BR*

Des de l'any 2012, Badia del Vallès disposa de mapa estratègic de soroll, que ens mostra la qualitat acústica en els diferents períodes del dia: diürn, vespertí i nocturn. En un treball relacionat amb la qualitat i l'ús de l'espai públic el període més adequat d'analitzar és el període diürn, que es correspon de 7h a les 21 h, ja que és la franja horària on l'espai públic és més utilitzat.

Els nivells de soroll mostrats en aquest mapa estratègic estan més lligats als nivells de soroll que incideixen a la façana dels edificis, ja que el seu objectiu és determinar l'exposició al soroll de la població. Aquest mapa ens mostra que el nivell predominant a Badia del Vallès durant el dia a les façanes dels edificis són entre els 55-65 dB(A), que es podria considerar una qualitat bona. Però a les zones més properes a la C-58, els nivells arriben fins als 70-75 dB(A), que suposen un nivell de soroll molt per sobre del recomanable en un entorn residencial i que dificulten un ús de qualitat de l'espai públic.

A la següent imatge es mostra el mapa estratègic de soroll de Badia del Vallès i Barberà del Vallès, conjuntament amb les isòfones de soroll de les grans infraestructures viàries realitzades pels seus titulars. En el cas de la C-58 la Generalitat de Catalunya va fer una primera aproximació de la seva incidència acústica, però no es va tenir en compte ni la presència de pantalles ni l'orografia del terreny.

Qualitat acústica diürna. Font: *Barcelona Regional i Mapes Estratègics de Soroll de les grans Infraestructures (Ministerio de Fomento i Generalitat de Catalunya) i de les aglomeracions urbanes (Generalitat de Catalunya)*

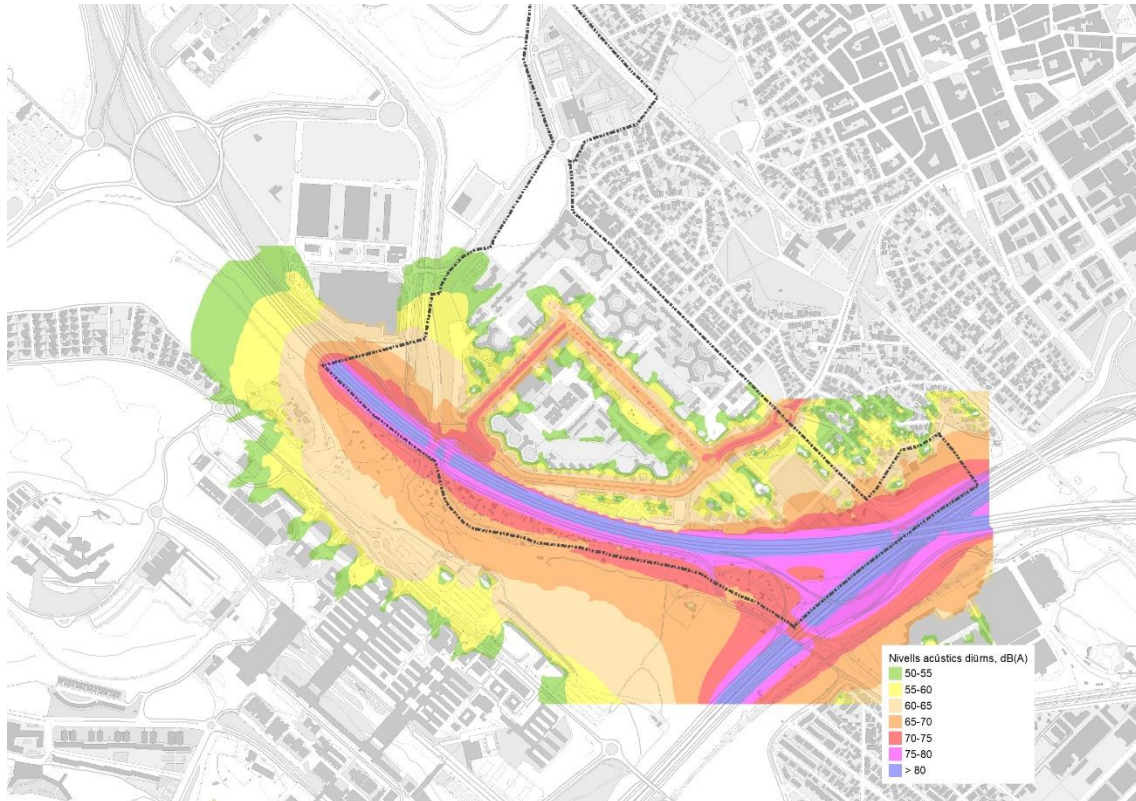
L'any 2014, la Direcció de Serveis Ambientals de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, veient l'impacte de la C-58 sobre la població de Badia del Vallès i el poc detall de les isòfones, va encarregar un estudi acústic de detall a Barcelona Regional, que va permetre veure la incidència del soroll tant a la façana dels edificis, com la seva distribució a l'espai públic.

Una de les primeres conclusions del mapa de detall és que els edificis situats a primera fila de la infraestructura actuen d'apantallament (a més de les pantalles acústiques) dels espais més allunyats, reduint l'afectació a part de l'espai públic i als edificis situats a partir de la segona línia edificada. Això dona una qualitat acústica millor del que era de preveure per la proximitat de les autopistes, malgrat hi ha alguns punts amb uns nivells excessius.

Els habitatges de la part final del carrer Eivissa, els més propers a la C-58 (a tocar dels enllaços amb l'AP-7/B-30), estan afectats per uns nivells de soroll entre 65 i 70 dB(A), mentre que l'edifici del taller ocupacional El Molí, situat a l'extrem sud-est del c/Tibidabo, ho està per nivells superiors als 70 dB(A), quan el límit recomanable seria de màxim 65 dB(A). L'espai públic d'aquests entorns es situa entre els 65 i 75 dB(A), uns nivells molt alts que estan per sobre dels límits d'immissió recomanables (entre 55 i 60 dB(A)) i que dificulta poder-hi relacionar-se adequadament.

Cap a la zona més interior, els nivells acústics característics de l'espai públic, es situen entre els 65 i 50 dB(A), uns nivells que corresponen a una qualitat entre moderada i bona, adequats per a un bon ús de l'espai públic.

Per altra banda, en algunes de les vies locals també hi ha nivells superiors a 65 dB(A) a les zones més afectades. Els habitatges més allunyats de les infraestructures, o que estan apantallats per altres edificis, tenen nivells de soroll de l'ordre de 60 a 65 dB(A) també adjudicables a les infraestructures viàries, mentre que en els més distants tenen valors inferiors a 55 dB(A), valors que es podrien ja qualificar de bona qualitat.

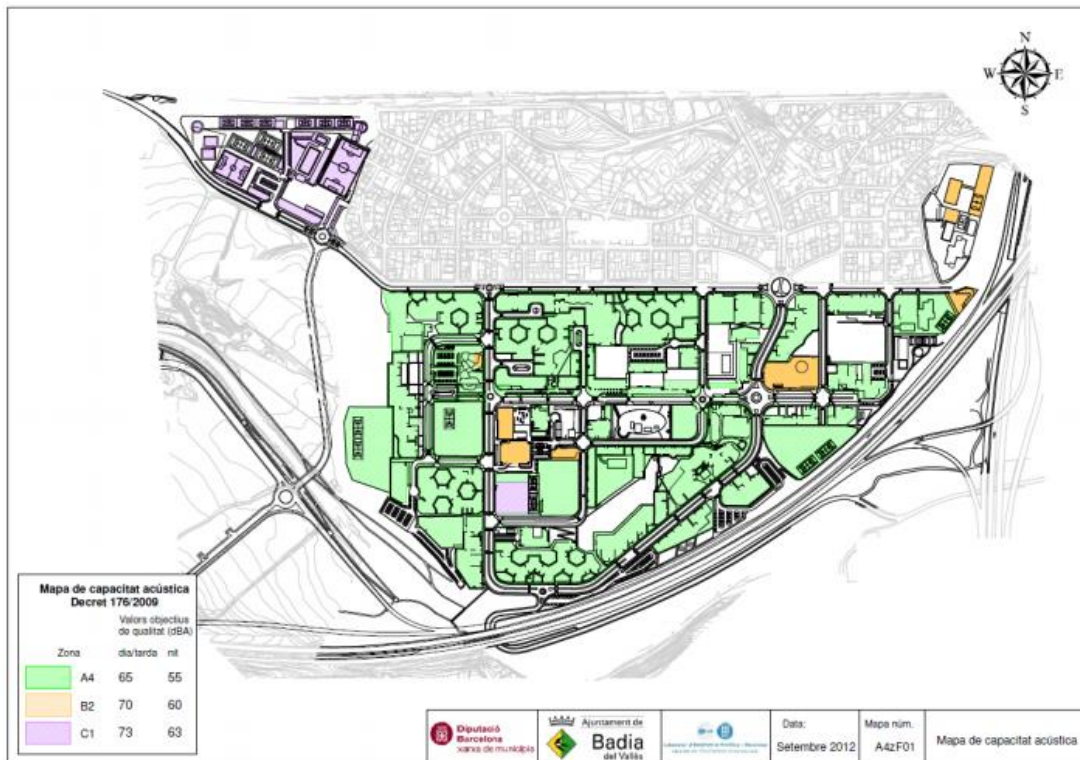

Qualitat acústica diürna de detall. Font: *Barcelona Regional i Axioma (2014)*

Especial cura s'haurà de tenir en aquells espais públics freqüentats per infants i amb nivells de soroll elevats, ja que són població sensible als seus efectes. Badia té dues zones on es concentren diversos parcs infantils, al carrer de Porto i de la zona de la Mediterrània, els quals per efecte de l'apantallament dels edificis tenen una bona qualitat acústica.

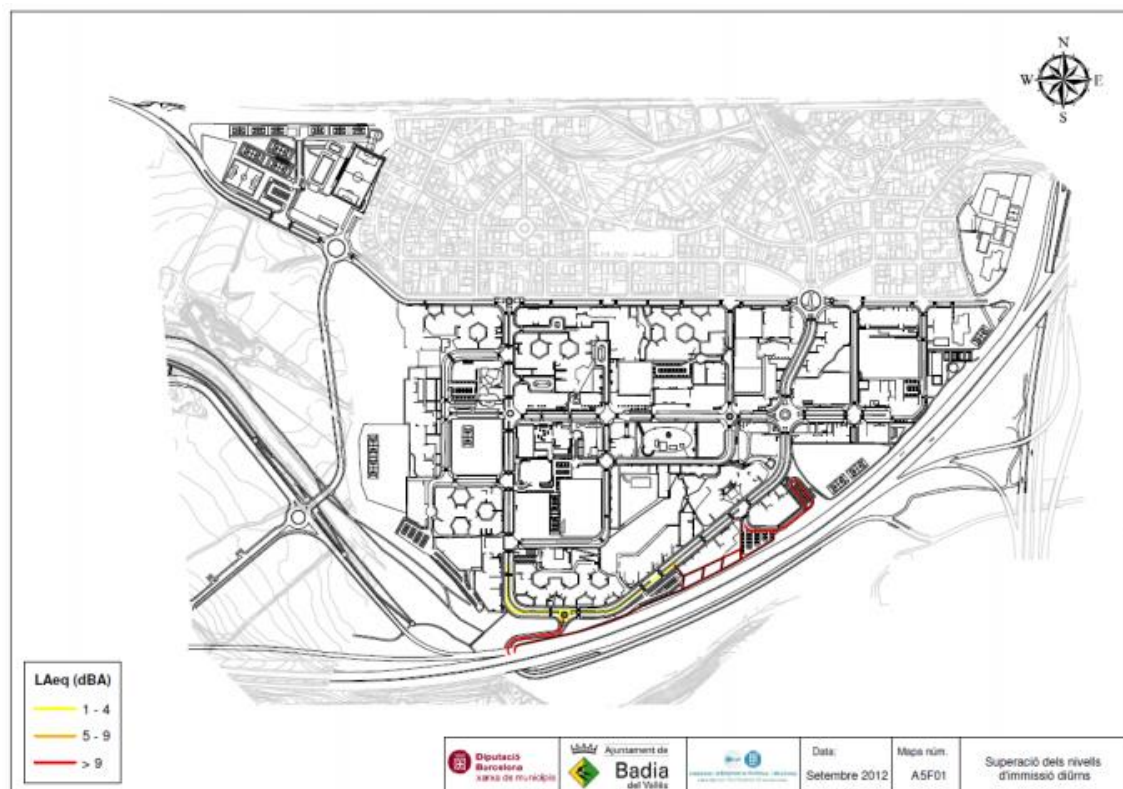
Per últim, una altra informació acústica rellevant és el Mapa de Capacitat, que és el que determina el límit d'immissió acústica en funció del seu ús. L'actual mapa de capacitat de Badia del Vallès va ser aprovat l'any 2012 per l'Ajuntament i va establir 3 grans categories:

- Predomini del sòl d'ús residencial (categoria A4). Es correspon a la categoria majoritària de Badia del Vallès, amb uns límits de 65 dB(A) en el període de dia i vespre i de 55 dB(A) en el període de nit.
- Predomini de sòl terciari (categoria B2). Corresponen principalment a zona d'oficines i a zones d'estacionaments d'automòbils, i tenen uns límits de 70 dB(A) en el període de dia i vespre i de 60 dB(A) en el període de nit.
- Usos recreatius i d'espectacles (categoria C1). Es correspon a la zona esportiva municipal, situada a la zona nord-oest del municipi, i té uns límits de 73 dB(A) en el període de dia i vespre i de 63 dB(A) en el període de nit.

Mapa de capacitat acústica. Font: Ajuntament de Badia del Vallès, 2012

Creuant els nivells de soroll i els límits en funció del seu ús, s'identifiquen les zones on es produeixen les principals superacions, que es corresponen a les zones més crítiques on la qualitat acústica és pitjor.

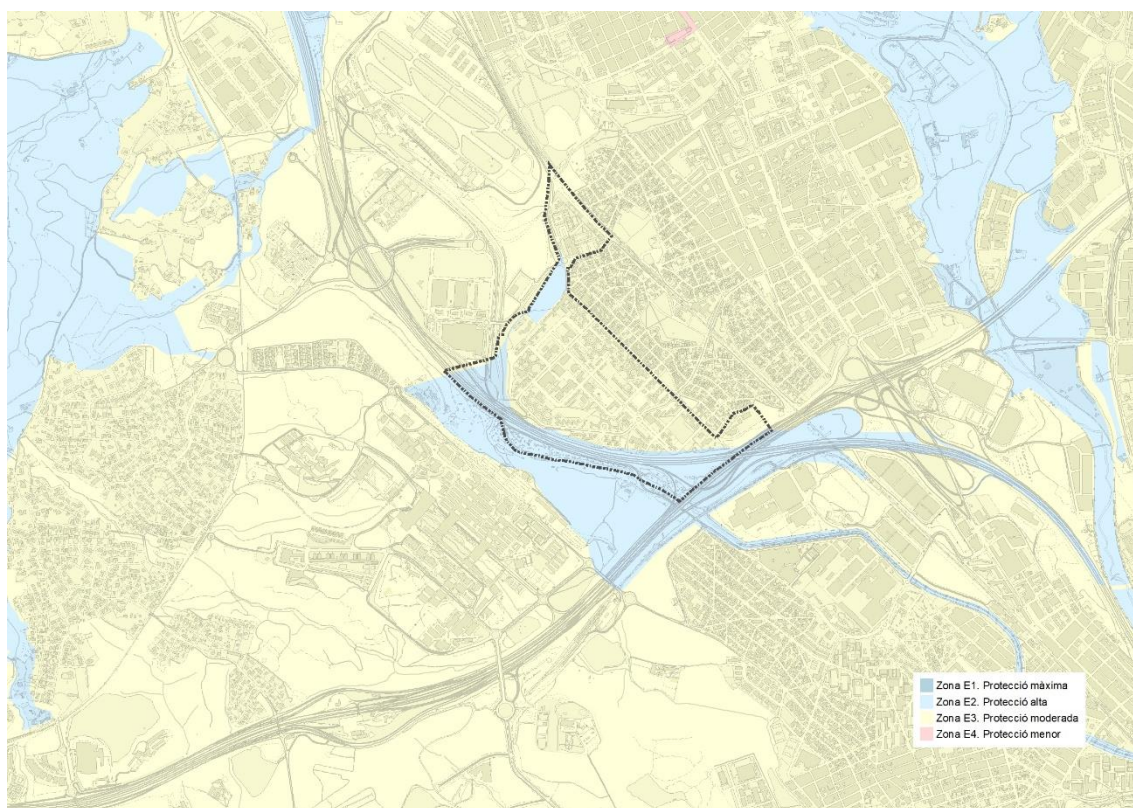
Mapa de superació acústica diürna. Font: Ajuntament de Badia del Vallès, 2012

El mapa anterior ens confirma que les zones de menys qualitat acústica estan ubicades a la proximitat de la C-58, on hi ha superacions dels nivells entre 1 i 4 dB(A) en els trams de l'avinguda de la Via de la Plata i de l'avinguda de la Mediterrània. Però és a la zona propera als habitatges situats a l'extrem sud del municipi, que donen directament enfront de l'autopista C-58, on es produeixen superacions entre 5 i 9 dB(A), que és moltíssim.

Qualitat lumínica

La contaminació lumínica es produeix quan hi ha emissió de llum artificial a l'atmosfera de forma excessiva, amb els corresponents efectes negatius tant a nivell socioeconòmic com ambiental. És un fenomen associat a les zones habitades i és causat per la manca d'adequació de la il·luminació a la finalitat per la qual s'ha instal·lat.

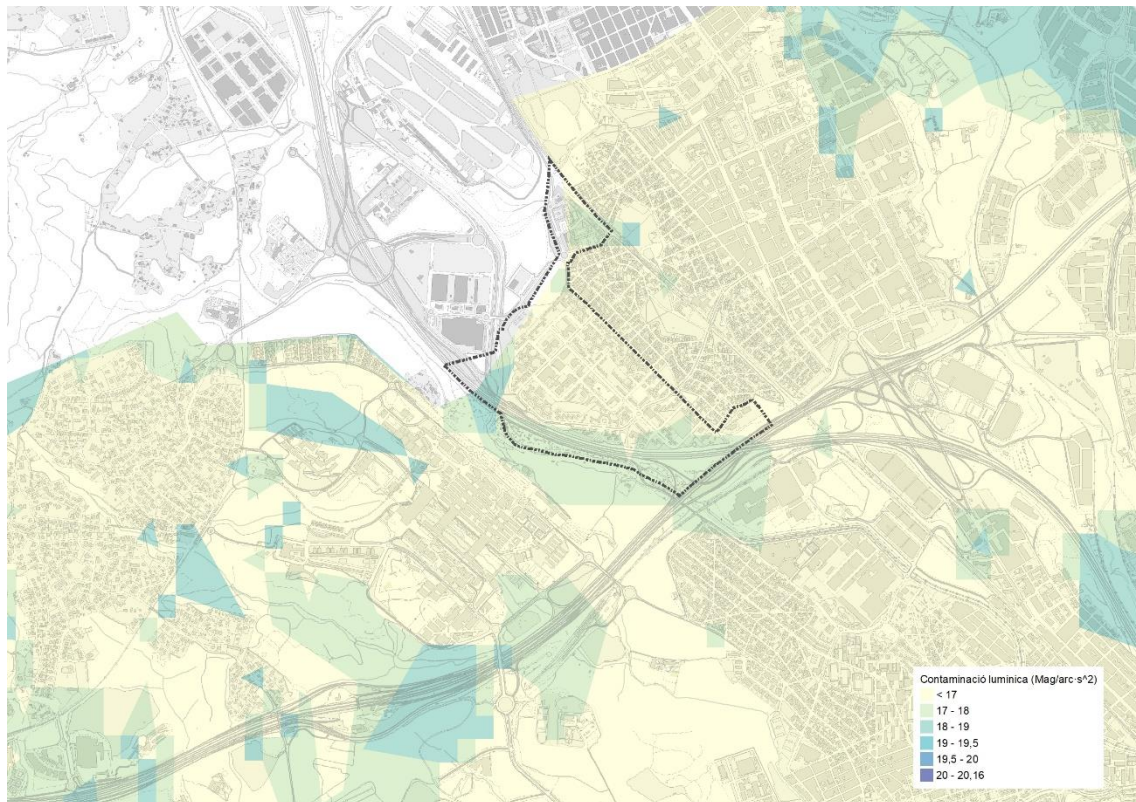
Segons la normativa de contaminació lumínica, la gran part del municipi de Badia del Vallès se situa a la zona E3, de protecció moderada (de les 4 categories existents), que inclou aquelles zones de sòl urbà i urbanitzable no inclòs en les zones de més protecció. A les zones limítrofes del teixit urbà la protecció lumínica augmenta, situant-se a la zona E2, de protecció alta.

Mapa de prevenció de la contaminació lumínica. Font: Generalitat de Catalunya, Departament de Territori i Sostenibilitat (2016)

Per altra banda, el mapa de qualitat del cel nocturn recull les diferents mesures de brillantor de fons del cel. Gran part de Badia del Vallès està per sota els $< 17 \text{ mag.arcsec } 2$, el que ens indica que té una qualitat molt deficient, ja que s'observen menys de 50 estrelles durant una nit sense núvols. A la zona limítrof del

teixit urbà, la qualitat augmenta lleugerament, però situant-se encara a uns nivells deficients (es poden observar entre 50 i 200 estrelles) o baixos (es poden observar entre 200 i 500 estrelles). Per tant, el tema de qualitat lumínica en aquest àmbit és un tema a tractar i a millorar notablement.

Qualitat del cel nocturn. Font: Mapa de qualitat del cel nocturn, Generalitat de Catalunya, Departament de Medi ambient i Sostenibilitat

Presència d'amiant

La presència d'amiant és un dels problemes més rellevants de Badia del Vallès, ja que és el municipi de l'Estat espanyol amb més amiant, amb una estimació d'una tona per persona.

Els 200 edificis del municipi van ser construïts amb materials que contenen fibrociment, un material altament cancerigen que està prohibit des de l'any 2002. Com que tots els edificis es van construir en el mateix moment, a inicis dels anys 70, ara s'estan deteriorant alhora, apareixent patologies a una part important d'ells. Les patologies derivades quasi sempre afecten les façanes, les cobertes dels edificis, les galeries i les canalitzacions d'aigua, on s'han detectat deformacions i fissures. Aproximadament el 75% dels edificis han passat per la Inspecció Tècnica d'Edificis (ITE), i uns primers resultats ens mostren que el 8% presenten patologies greus i el 60% pateixen patologies importants.

L'amiant és susceptible d'alliberar fibres quan es trenca o es tritura. Les fibres d'amiant poden alliberar-se a l'entorn quan aquest és pertorbat durant el seu ús o en processos de degradació, demolició, manteniment, reparació i/o renovació d'edificis o habitatges.

L'exposició a les fibres d'amiant es produeix principalment a través de la via respiratòria. L'exposició a les fibres d'amiant pot afectar, principalment, els pulmons i la pleura, provocant malalties com l'asbestosi i determinats tipus de càncer, com el de pulmó, laringe, ovari o el mesotelioma (càncer del mesteli).

Sumat al problema de salut, també hi ha un problema econòmic vinculat a la substitució i a la gestió dels residus derivats de l'amiant. Els costos són molt elevats i des dels veïns es reclama ajuda de les administracions per afrontar aquestes despeses, ja que amb una alta taxa d'atur i amb una renda per càpita al voltant dels 12.400 euros per habitant, els veïns de Badia veuen molt difícil poder-ho afrontar únicament a nivell particular.

Actualment l'Ajuntament de Badia i les associacions veïnals, estan realitzant un estudi per analitzar l'estat de degradació de l'amiant i la quantitat de fibres que hi ha a l'ambient. L'objectiu és tenir una guia per extreure l'amiant de Badia i establir-ne les actuacions prioritàries. En aquest context, l'Àrea Metropolitana de Barcelona fa 1 any va posar en marxa el "Pla d'acció per al tractament i l'erradicació de l'amiant als municipis metropolitans" i que té com a horitzó l'any 2028. Entre diverses mesures, a través d'aquest Pla s'ofereix suport a aquells consistoris que disposen de menys mitjans i recursos per a fer front a la problemàtica.

L'entorn pels vianants i elements de suport a la utilització dels espais urbans

Entre els objectius generals orientats a promoure un entorn convenient per a la vida social, hi ha el de crear un ambient confortable i segur per a les persones que l'utilitzen, de manera que aquests el puguin utilitzar amb autonomia. El procés d'observació dels espais de la ciutat ha permès dur a terme una avaluació sobre la presència d'alguns condicionaments generals que poden ser desfavorables a aquesta finalitat. Concretament s'ha recopilat informació que ateny a: la convivència amb els vehicles i el trànsit; la presència de barreres arquitectòniques que puguin limitar la mobilitat; la presència d'elements urbans que com la il·luminació, el verd urbà, les fonts o els lavabos puguin fomentar l'estada; l'estat de la neteja i el manteniment dels espais urbans; la presència de problemàtiques socials i la seguretat en les relacions interpersonals.

La convivència amb els vehicles

Un dels trets característics de Badia és que una extensió rellevant del seu espai lliure està dedicada als vehicles. Les nombroses bosses d'aparcament, les avingudes que delimiten i constitueixen els principals eixos del municipi (Cantàbric, Mediterrani, Burgos i la Plata), així com la presència (tot i que menor) de carrers d'un sentit de circulació, fa de Badia un municipi on l'espai dedicat al trànsit i l'estacionament dels vehicles condicioni el potencial d'ús social de la ciutat per part de les persones.

Amb tot, si es té en compte la totalitat del municipi, la intensitat de trànsit observada és baixa o molt baixa en la majoria de casos (18,3% i 58,8% respectivament), de manera que el soroll generat pels vehicles s'aprecia també com a baix o molt baix (35,6% i 26,5% respectivament). Ara bé, un tret diferencial de la ciutat és la seva gran quantitat de carrers amb vehicles estacionats (en un 70% dels trams observats hi espais habilitats per aparcar), i tot i aquesta gran disponibilitat d'aparcament regulat i gratuït s'han observat vehicles mal estacionats dificultant el pas de les persones en prop d'un 17% dels trams.

La convivència amb els vehicles presenta diferències significatives quan es té en compte el tipus de carrers i el seu ús principal. La intensitat de trànsit i el soroll generat pels vehicles són molt més elevats a les avingudes (vies amb dos sentits de circulació i separació), que als carrers d'un o dos sentits de circulació, que coincideixen normalment amb les vies amb usos comercials presents, especialment l'Avinguda de Burgos.

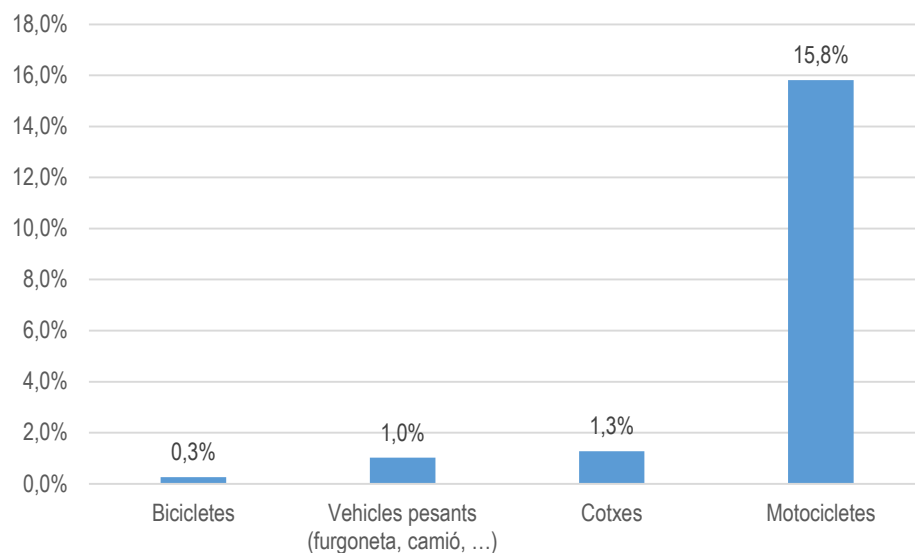
	Tipus de via				Total Badia del Vallès
	Via una sola direcció	Dos sentits circulació sense separació	Dos sentits circulació amb separació	Via tancada al trànsit	
Intensitat del trànsit de vehicles					
Molt baixa	64,7%	73,1%	17,0%	98,1%	58,8%
Baixa	21,6%	14,0%	33,3%	0,9%	18,3%
Mitjana	7,8%	3,2%	14,9%	0,0%	7,1%
Alta	5,9%	6,5%	31,9%	0,0%	13,7%
Molt alta	0,0%	3,2%	2,8%	0,9%	2,0%
Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Soroll generat pels vehicles					
Molt baix	25,5%	32,3%	3,5%	51,9%	26,5%
Baix	43,1%	35,5%	34,0%	34,3%	35,6%
Mitjà	3,9%	9,7%	21,3%	3,7%	11,5%
Alt	21,6%	16,1%	39,7%	0,9%	21,1%
Molt alt	5,9%	6,5%	1,4%	9,3%	5,3%
Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Estacionament de vehicles					
No hi ha aparcament	0,0%	6,5%	2,1%	100,0%	29,8%
Hi ha aparcament	100,0%	93,5%	97,9%	0,0%	70,2%
Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Vehicles mal estacionats					
Hi ha vehicles mal estacionats	11,8%	25,8%	14,9%	16,7%	17,6%
Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Circulació i estacionament de vehicles a Badia del Vallès segons tipus de via. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

	Ús principal del carrer					Total Badia del Vallès
	Residencial	Comercial	Institucional	Mixt	No hi ha edificis	
<i>Intensitat del trànsit de vehicles</i>						
Molt baixa	60,3%	14,3%	68,1%	64,4%	38,9%	58,8%
Baixa	18,1%	33,3%	19,4%	11,1%	16,7%	18,3%
Mitjana	6,3%	19,0%	6,9%	4,4%	11,1%	7,1%
Alta	15,2%	28,6%	2,8%	13,3%	22,2%	13,7%
Molt alta	0,0%	4,8%	2,8%	6,7%	11,1%	2,0%
Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
<i>Soroll generat pels vehicles</i>						
Molt baix	30,4%	4,8%	25,0%	26,7%	5,6%	26,5%
Baix	32,1%	47,6%	38,9%	44,4%	33,3%	35,6%
Mitjà	13,1%	9,5%	13,9%	4,4%	0,0%	11,5%
Alt	21,9%	33,3%	9,7%	17,8%	50,0%	21,1%
Molt alt	2,5%	4,8%	12,5%	6,7%	11,1%	5,3%
Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
<i>Estacionament de vehicles</i>						
Hi ha aparcament	29,1%	14,3%	25,0%	33,3%	66,7%	29,8%
No hi ha aparcament	70,9%	85,7%	75,0%	66,7%	33,3%	70,2%
Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
<i>Vehicles mal estacionats</i>						
Hi ha vehicles mal estacionats	24,5%	0,0%	1,4%	22,2%	0,0%	17,6%
Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Circulació i estacionament de vehicles a Badia del Vallès segons ús principal de la via. *Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica*

Quant a l'estacionament, aquest està majoritàriament habilitat a banda i banda de les avingudes i dels carrers per on està permesa la circulació de vehicles. Amb tot l'observació ha permès constatar que, encara que la circulació i l'estacionament no estan permesos, als carrers per vianants i les zones de pas entre edificis no és infreqüent trobar vehicles aparcats que dificulten el trànsit a peu, especialment ciclomotors i motocicletes.

Vehicles estacionats dificultant els pas als vianants. *Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica*

Badia es caracteritza per la rellevant extensió d'espai lliure està dedicada als vehicles. La gran proporció de superfície dedicada al trànsit i l'estacionament dels vehicles condiciona el potencial d'ús social de la ciutat per part de les persones.

L'aparcament habilitat esta dedicat principalment als cotxes, i no és infreqüent trobar vehicles aparcats que dificulten el trànsit a peu, especialment ciclomotors i motocicletes.

Barreres arquitectòniques i estat dels paviments i de les voreres

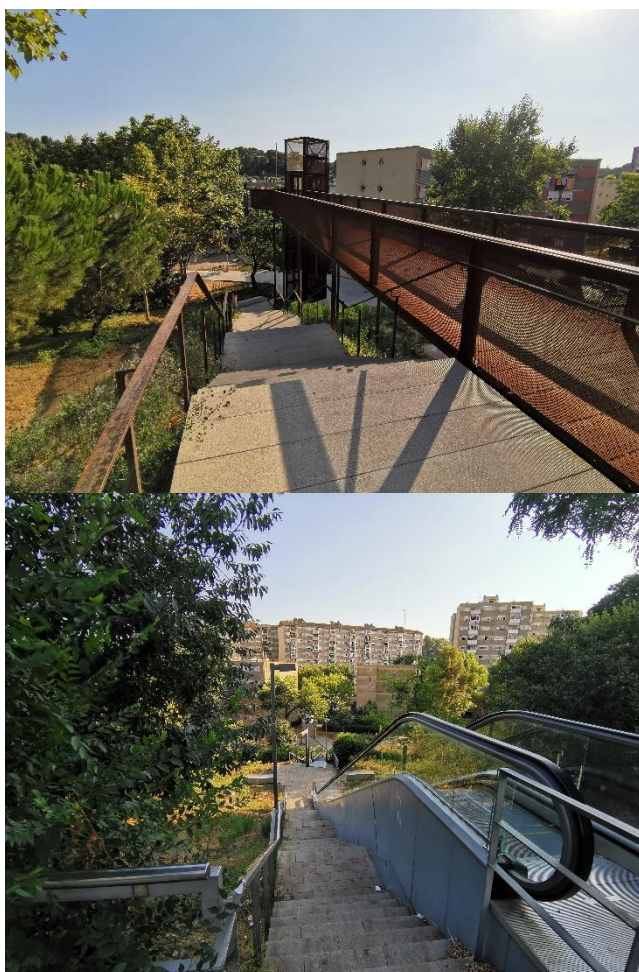
La ciutat de Badia s'ubica sobre dues plataformes a diferent nivell, una més elevada a la banda nord (la zona que limita amb Barberà del Vallès), i una més baixa a la banda sud, que limita amb l'autopista C-58. Aquesta orografia dificulta la connexió física entre ambdós nivells i també actua com a barrera simbòlica, doncs la banda sud del municipi és la que acull la població més estigmatitzada de la ciutat, la major part dels edificis que es troben en pitjors condicions de conservació i la que conviu de forma més propera amb l'autopista. A la part central del municipi, la diferència d'alçades és salvada amb unes escales mecàniques i un ascensor, les primeres sovint espatllades a causa de les inclemències climàtiques i el vandalisme.

Pel que fa a l'estat dels paviments i de les voreres s'ha observat que aquest està en general en bones condicions. Convé subratllar també que si bé hi ha alguns camins sense pavimentar i fins i tot amb barreres arquitectòniques, aquests, com es veurà més endavant, són igualment utilitzats per a les persones com a vies de pas. N'és un exemple el camí que se situa en el perímetre oest de la ciutat i que transcorre des de darrera de la zona del Casal de Joves fins l'Institut Frederica Montseny, una via de pas força utilitzada pels joves, tot i que no està condicionada per al pas i tenir un mur baix que la interromp a mig camí.

La ciutat de Badia s'ubica sobre dues plataformes a diferent nivell. Aquesta orografia dificulta la connexió física entre ambdós nivells i també actua com a barrera simbòlica, doncs a la part sud hi viu la part més estigmatitzada de la ciutat.

La diferència d'alçades és salvada amb unes rampes, escales i un ascensor.

Le escales mecàniques sovint estan espatllades a causa de les inclemències climàtiques i el vandalisme

L'estat dels paviments i de les voreres està en general en bones condicions. Alguns camins sense pavimentar i fins i tot amb barreres arquitectòniques són igualment utilitzats per a les persones com a vies de pas. El seu acondicionament i millora en facilitaria un ús més còmode.

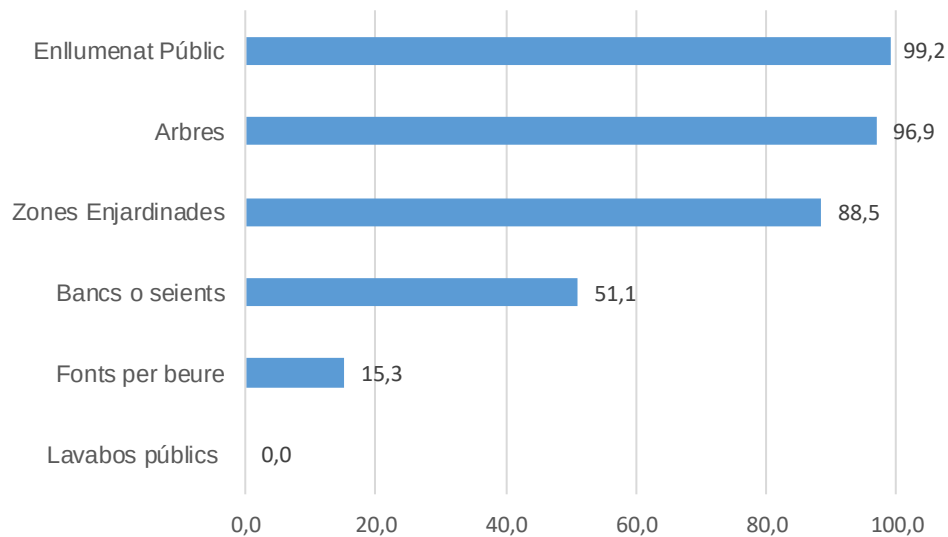
El camí que se situa en el perímetre oest de la ciutat i que transcorre des de darrera de la zona del Casal de Joves fins l'Institut Frederica Montseny és una via de pas força utilitzada, tot i no estar condicionada per al pas i tenir un mur baix que la interromp a mig camí

Elements de suport i la utilització dels espais

La disposició del mobiliari urbà no només caracteritza els espais urbans sinó que ofereix l'oportunitat de dotar-los de socialització, doncs amb la seva major o menor presència poden generar més o menys usos dels espais públics, i per tant contribueixen a la seva qualitat. Per exemple, disposar d'enllumenat és clau doncs la visibilitat és indispensable en qualsevol de les activitats que s'hi desenvolupin en hores nocturnes. Amb l'arbrat i les zones enjardinades succeeix el mateix, doncs, la disposició d'elements verds proveeixen a l'espai públic de components de protecció per exemple, quan arriba l'estiu, quan pugen les temperatures. Els bancs o els seients alineats a la vorera ofereixen l'oportunitat d'estades de certa durada, si es pot seure, es poden donar lloc a diferents activitats.

La pròpia estructura dels espais entre edificis i dels carrers en moltes ocasions són un llast a l'hora de dotar el barri d'aquests elements, tanmateix les intervencions en aquest sentit són evidents. Així, malgrat el municipi va néixer amb una sèrie de mancances, a hores d'ara tots els carrers de Badia disposen d'enllumenat (99,2%). La ciutat destaca especialment pel seu verd: pràcticament en tots els trams observats hi ha arbrat, i la gran majoria disposen de zones enjardinades (sobretot avantjardins i espais lliures entre els blocs d'edificis, però també parcs). Aquesta gran disponibilitat d'espais verds que poden afavorir l'estada no sempre s'acompanya de mobiliari per a seure, doncs en la meitat dels casos no s'ha observat la presència de bancs per seure. La quantitat de fonts per beure és molt menor (només el 15,3% dels espais en disposen) i en l'observació no s'ha constatat la presència de cap lavabo públic al municipi.

Presència d'elements de suport a la utilització de l'espai urbà. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

La ciutat destaca especialment per la seva extensió en superfície verda, sobretot en forma d'avantjardins i espais lliures entre els blocs d'edificis, però també de parcs.

La gran disponibilitat d'espais verds que poden afavorir l'estada no sempre s'acompanya de mobiliari per a seure, doncs en la meitat dels trams observats no s'ha registrat la presència de bancs. Tampoc són freqüents les fonts per beure.

Neteja i manteniment dels espais urbans i senyals de problemàtiques socials

D'acord amb les dades de l'observació, l'estat de la neteja i del manteniment dels espais de Badia del Vallès es jutja en general bo o molt bo, essent la situació més freqüent la presència de brutícia i objectes sense recollir fora dels contenidors. En el temps que ha durat l'observació tampoc s'ha trobat un nombre significatiu d'elements comuns amb signes evidents de destrosses intencionades, ni una elevada presència de vehicles abandonats i d'altres signes de desordre físic o senyals de problemàtiques socials (restes de botellot, restes de consum de drogues, etc.). Amb tot, algunes àrees de la ciutat presenten una major localització de signes de deteriorament que la resta. És el cas de la zona de les pistes i el camp de futbol, la zona propera al casal de joves i l'Institut Frederica Montseny (especialment els camins que passen darrera les edificacions) i també les àrees entre edificis de la zona que queda entre l'Avinguda de Burgos, l'Avinguda del Cantàbric i els carrers Santander i Saragossa. També s'ha constatat un major deteriorament i la presència de vehicles abandonats a la zona del carrer Algarve.

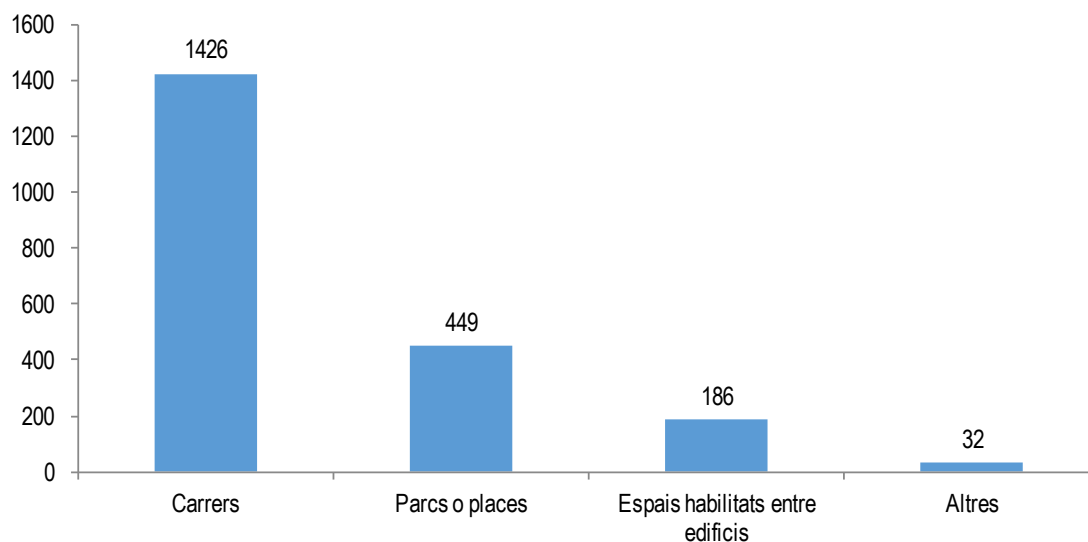
Usos dels espais

Durant els mesos d'abril, maig i juny de 2019 es va efectuar una observació sistemàtica a la ciutat de Badia amb l'objectiu de copsar l'ús que es fa dels seus espais en el transcurs d'un dia feiner. Es van observar tots els espais oberts de la ciutat en tres moments diferents del dia (matí, migdia i tarda). Les observacions es van organitzar de manera que les pautes d'ús que es registraven no es veiessin afectades per l'activitat del mercadet setmanal que se celebra cada dijous. No hi ha dubte que el clima també és un factor important que pot condicionar la decisió de les persones de sortir i passar temps al carrer. És per aquest motiu que es va decidir emplaçar l'operatiu de l'observació entre primavera i estiu.

Com ja s'ha dit anteriorment, Badia té una gran quantitat d'espai lliure on poder a dur a terme la vida social. A més dels parcs i jardins urbans, disposa de molta superfície de zones associades als edificis residencials: espais entre blocs, avantjardins, accessos... Una de les principals tesis que gira entorn de sobre la ciutat és que aquests espais estan infrautilitzats, qüestió que l'observació sistemàtica ha permès matisar i concretar.

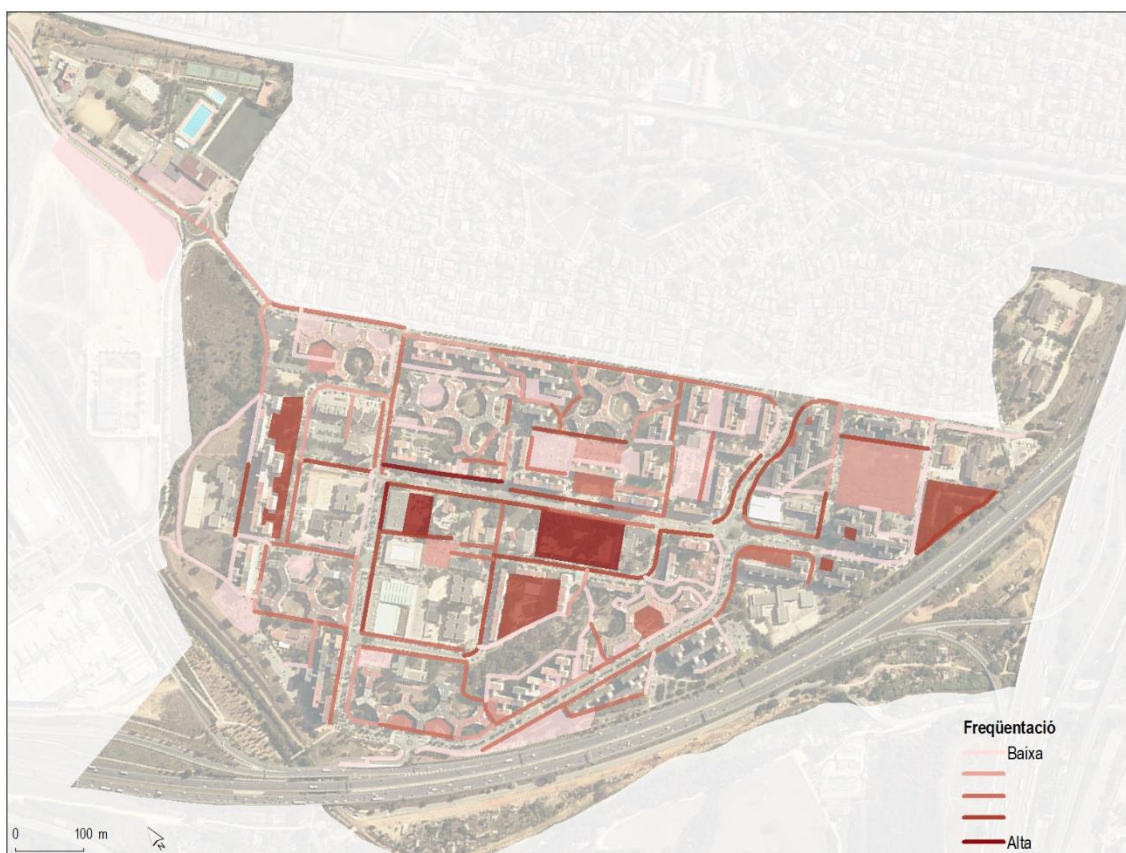
Freqüentació

La freqüentació mesura el nombre total de persones que es van veure fent ús dels espais de la ciutat. En el cas de Badia aquesta xifra s'elevà a un total de 2.093. La primera dada rellevant és que s'ha observat una major freqüentació als carrers i vies de la ciutat que als parcs o places i que als espais habilitats entre edificis. Així, de les 2.093 persones observades, 1.426 estaven en carrers, 449 en parcs o places i 186 en espais entre edificis.

Freqüentació segons tipus d'espai a Badia del Vallès. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Els diferents espais de la ciutat no s'utilitzen amb la mateixa intensitat. Examinant la freqüentació global a partir d'una classificació en cinc categories, es pot comprovar que pràcticament tots els carrers, parcs i places de la ciutat són utilitzats, si bé hi ha espais que presenten una major afluència que d'altres. S'observa una major afluència a la zona centre de Badia i a dues àrees concretes de les zones est i oest, mentre que els perímetres de la ciutat són molt menys freqüentats, mostrant la desconexió de Badia amb el seu entorn.

Freqüentació a la ciutat de Badia del Vallès. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Les zones més freqüentades de Badia són les seves avingudes principals i les places, parcs i voreres dels equipaments que s'hi ubiquen. Concretament, l'Avinguda de Burgos i l'Avinguda via de la Plata són els carrers amb més aflluència, i els segueixen les avingudes de la Costa Brava, de la Mediterrània i el tram central de l'Avinguda Cantàbric. La primera és un carrer que s'ha configurat per esdevenir l'eix central de la ciutat i al seu voltant s'hi articulen gran part de l'oferta comercial i de serveis de la ciutat, així com les seves principals places i parcs (la Plaça Major i l'Ajuntament, el Parc Joan Oliver). L'Avinguda via de la Plata connecta la part nord de la ciutat amb la sud en la seva banda oest, i s'hi situen també alguns equipaments municipals (el poliesportiu, el mercat municipal, l'escola Les Seguidilles, l'Auditori Municipal). L'Avinguda Costa Brava és l'eix estructurador de la part est de la ciutat i enllaça amb l'Avinguda Mediterrània, la via principal de la zona sud. Pel que fa a la freqüentació, més concretament:

- A l'Avinguda de Burgos s'han arribat a comptabilitzar 452 persones, repartides força equitativament entre les que estaven al carrer i les que es trobaven a les places i parcs que s'hi ubiquen. Concretament, els espais de la ciutat on es va observar una major aflluència de persones són la Plaça Major, el Parc Joan Oliver així com els trams de l'Avinguda Burgos que transcorren davant d'aquests dos espais.
- El cas de l'Avinguda via de la Plata és diferent. En aquest carrer s'hi van comptabilitzar fins a 213 persones, que en aquest cas es trobaven majoritàriament en els carrers i voreres, doncs en aquesta via s'hi ubiquen pocs espais d'estada i relació a l'aire lliure. En aquesta avinguda s'ha observat una major aflluència en el tram que creua amb l'Avinguda Burgos i que queda darrera de la Plaça Major. El Mercat Municipal i el Poliesportiu també atorguen polaritat a aquesta via en el tram que transcorre a les seves façanes. També resulta atractiva la Plaça de les Entitats, on s'ubiquen dos dels grans autoserveis de la ciutat. En canvi, en els seu extrem sud la freqüentació és molt menor.

Una altra àrea de gran vitalitat s'articula al voltant del Carrer de Porto, davant l'escola Les Seguidillas. La presència diversos parcs infantils i d'alguns comerços contribueixen sens dubte a l'animació que s'aprecia en aquest tram de carrer. El carrer Saragossa, una de les vies principals de la zona de blocs del nord de la ciutat, i l'àrea davant del Casal dels Infants on també s'hi ubica la pista de Johan Cruyff també són espais força utilitzats de la ciutat.

A la banda est de la ciutat s'hi troben altres àrees d'activitat com són l'àrea esportiva situada al llarg del carrer Menorca, darrera de l'edifici del Molí, i el mateix parc infantil del carrer Menorca i la zona de bosc. En aquesta àrea s'hi troben espais verds, mobiliari infantil i també per a l'esport i l'estada i la majoria de les persones que s'hi han observat feien ús d'aquest espais. En canvi, l'altra zona d'aflluència en aquesta part est de la ciutat correspon a l'Avinguda Costa Brava fins arribar al Carrer d'Eivissa, on la majoria de persones s'han vist al carrer i les voreres, més que no pas en les petites zones d'estada i de joc que s'ubiquen al llarg de la seva trajectòria.

Tal com s'apuntava anteriorment, les vies i àrees amb menor freqüentació observada corresponen a les zones perimetrals de la ciutat, especialment la que transcorre al llarg del límit de la ciutat amb l'autopista C-58, passant per el límit oest de la ciutat, el riu sec i el polígon amb el seu nom i fins arribar a l'antic poliesportiu. Tanmateix, com es veurà més endavant, alguns camins ubicats en aquest perímetre de la ciutat són utilitzats per als desplaçaments a peu, mostrant el seu potencial com a vies de connexió.

D'altra banda, la gran disponibilitat d'espais lliures i de rutes per a caminar comporta que no sigui estrany que en molts trams de la ciutat s'hagin observat poques o fins i tot cap persona, especialment en espais com els camins que transiten entre els blocs d'edificis. Tanmateix, és important remarcar que tot i el baix ús d'algunes zones (on s'han observat menys de 4 persones), en pràcticament cap tram no hi havia ningú.

Pel que fa als parcs, places i espais associats als edificis, tal com s'acaba de comentar la Plaça Major i el Parc de Joan Oliver són els espais urbans més freqüentats de Badia, seguits dels parcs infantils del Carrer de Porto, la zona esportiva de darrera de l'edifici del Molí, el parc del carrer Menorca i l'espai davant del

Casal dels Infants. Per contra, l'afluència als parcs i places de la resta de la ciutat és menor. És el cas dels parcs infantils de la zona de la Mediterrània (si bé és important assenyalar que quan es va realitzar l'observació del Parc de la Segona República aquest es trobava en obres). Finalment, es constata que els espais menys utilitzats de la ciutat són les zones associades als edificis. Així, els parcs que es formen entre els blocs en forma d'estrella i els que es formen en les àrees intersticials entre les edificacions són el tipus d'espai on s'han observat un menor nombre de persones.

Les zones més freqüentades de Badia són les seves avingudes principals i les places, parcs i voreres dels equipaments que s'hi ubiquen.

Algunes de les àrees més freqüentades de la ciutat s'articulen al voltant del Parc de Joan Oliver i la Plaça Major (a les fotos inferiors), mentre que els espais que es formen entre blocs d'edificis són els que alberguen una menor vida social.

Usos estàtics i dinàmics

Els espais de la ciutat són per definició compartibles entre/per persones diverses que els utilitzen de maneres molt variades i diferents. No obstant això, aquests espais són limitats i la seva pròpia configuració física pot arribar a dificultar-ne l'ús compartit o generar espais que resultin poc atractius per a l'estada. Així, la classificació dels usos en estàtics i dinàmics permet conèixer com es configuren els espais de la ciutat en base al tarannà de les persones que els utilitzen.

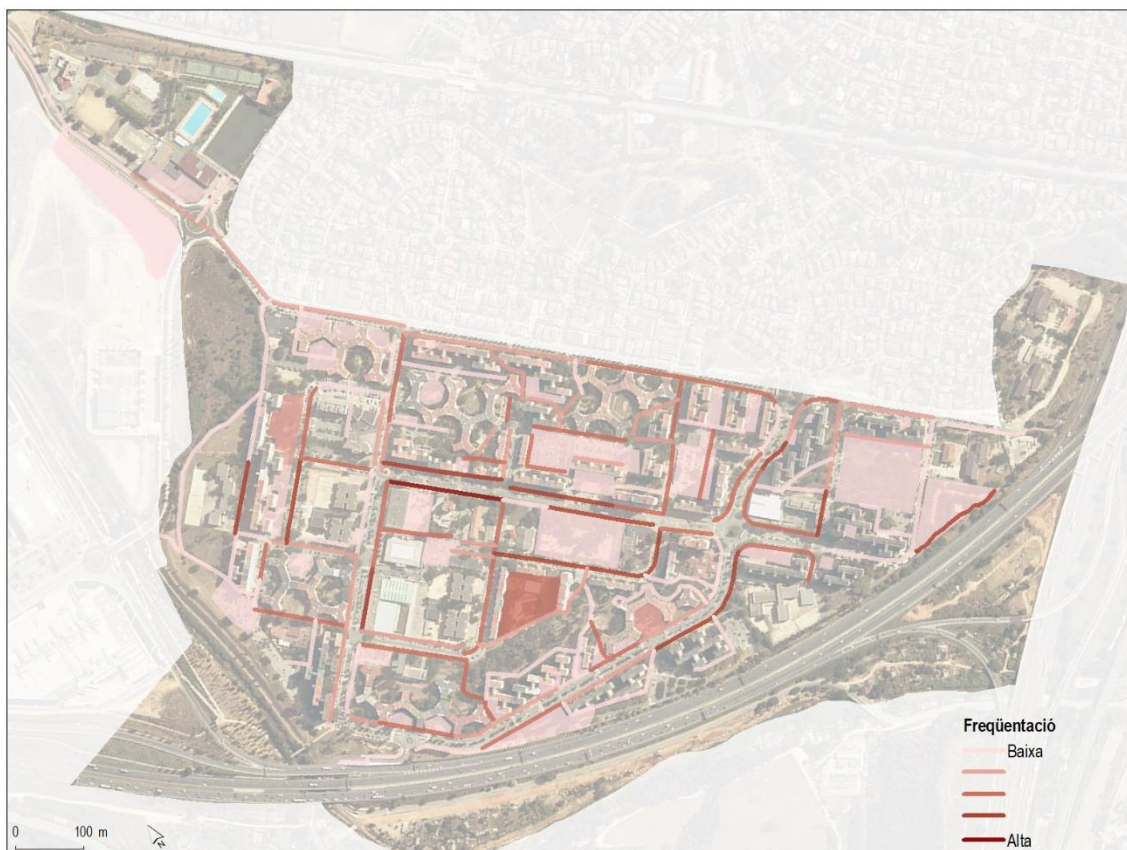
En considerar la ciutat en el seu conjunt, s'aprecia que a Badia conviuen amb força equilibri els usos dinàmics i els usos estàtics. En efecte, en el període d'observació el 51,7% de les persones estaven en moviment i una proporció lleugerament inferior (el 48,3%) s'estaven dempeus quietes o assegudes.

Així doncs, aquestes dues maneres de practicar els espais no són incompatibles i de fet en moltes ocasions coexisteixen, si bé els diferents tipus d'espais s'associen a una major localització d'unes pràctiques o d'altres. Així, la majoria de persones que s'han vist a Badia utilitzaven els carrers per desplaçar-se (70,7%) i fins a una tercera part hi estaven aturades, descansant o socialitzant (29,3%), mentre que als parcs, places i zones habilitades entre els edificis pràcticament la totalitat hi estava realitzant un ús estàtic (més del 90% en ambdós casos). Així doncs, mentre en alguns carrers dels barris predominen uns tipus d'ús, en altres l'ús dinàmic i l'estàtic es superposen. Concretament:

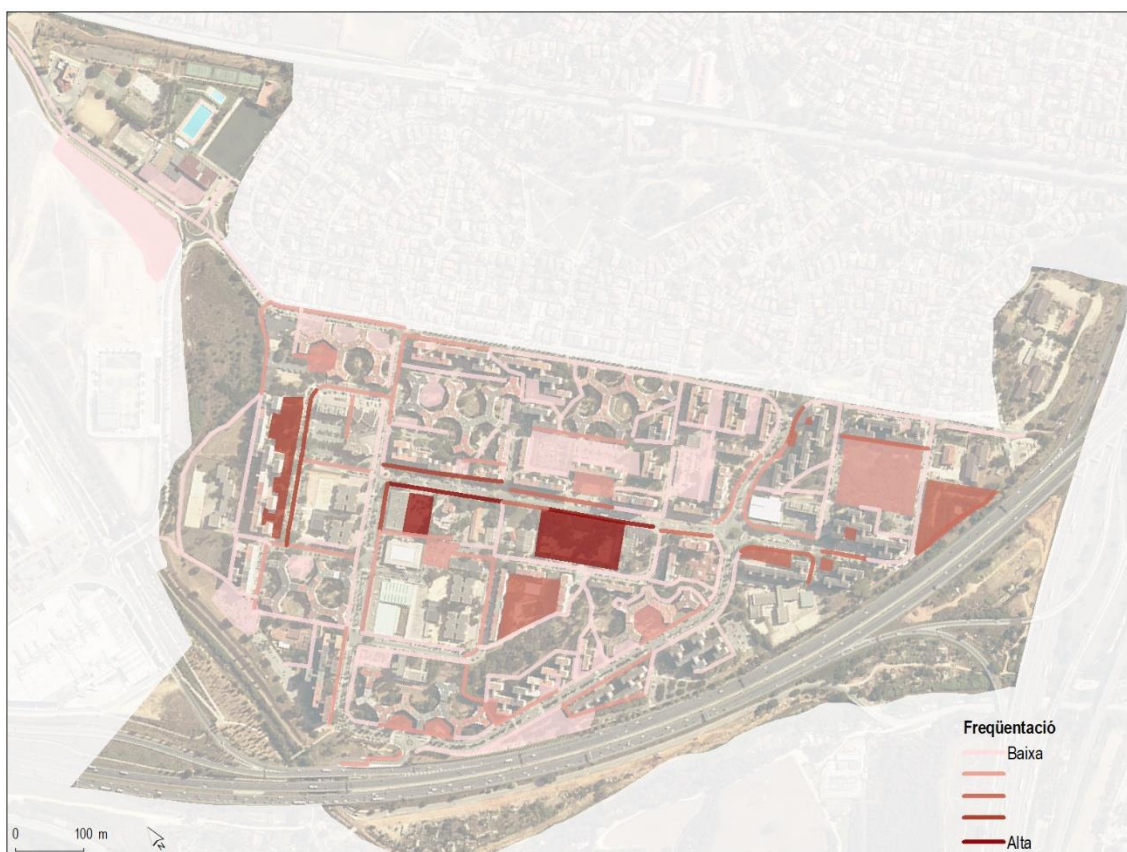
- L'elevada freqüentació que s'observa a l'Avinguda Burgos resulta tant dels usos dinàmics com estàtics. Així, de les persones observades al carrer i les voreres d'aquesta avinguda un 53,6% estava caminant però fins un 46,4% es trobava aturat, descansant o relacionant-se. En canvi l'ús de les places

i parcs que s'ubiquen al llarg d'aquesta avinguda és eminentment estàtic. Aquesta dada afirma la importància de l'Avinguda Burgos no només com un dels eixos que estructura la mobilitat a peu de la població de Badia, sinó també com el principal lloc d'estada de la ciutat, tant en les seves places i parcs com en les voreres que transcorren al llarg de la via.

- A l'Avinguda via de la Plata també es dona aquesta coexistència entre l'ús dinàmic i l'estàtic. En efecte, si bé la majoria de persones observades en els carrers i voreres de l'avinguda estaven caminant (57,0%), fins un 43,0% es trobava aturada, descansant o socialitzant. Així doncs, tot i ser una via que disposa de menys espais d'estada i relació que l'Avinguda Burgos, es pot afirmar que actualment el seu ús depèn tant de la seva capacitat per articular mobilitats com del seu valor per a l'estada.
- El Carrer de Porto està també entre els més freqüentats de la ciutat. Amb un predomini general dels usos dinàmics (un 91,5% de les persones observades hi estaven caminant), els seus espais de joc i de relació ofereixen la possibilitat de fer-ne un ús més estàtic (el 96% de les persones que es van veure als parcs d'aquest carrer en feien un ús estàtic).
- Pel que fa a la zona est de la ciutat, l'Avinguda Costa Brava, des de l'Avinguda Tibidabo fins que enllaça amb el carrer Eivissa s'erigeix com l'eix estructurador de la mobilitat a peu, mentre que al carrer Menorca i els parcs i la zona esportiva que s'hi ubica s'han observat més persones d'estada que no pas desplaçant-se.
- A la zona sud, l'Avinguda Mediterrània té un caràcter eminentment de via de pas, doncs en comparació amb les altres grans avingudes de Badia, s'hi ha observat una menor proporció de persones aturades o passant l'estona, sobretot a les seves voreres, però també als parcs, places i espais entre edificis que s'hi ubiquen.

Freqüentació a la ciutat de Badia del Vallès: usos dinàmics. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

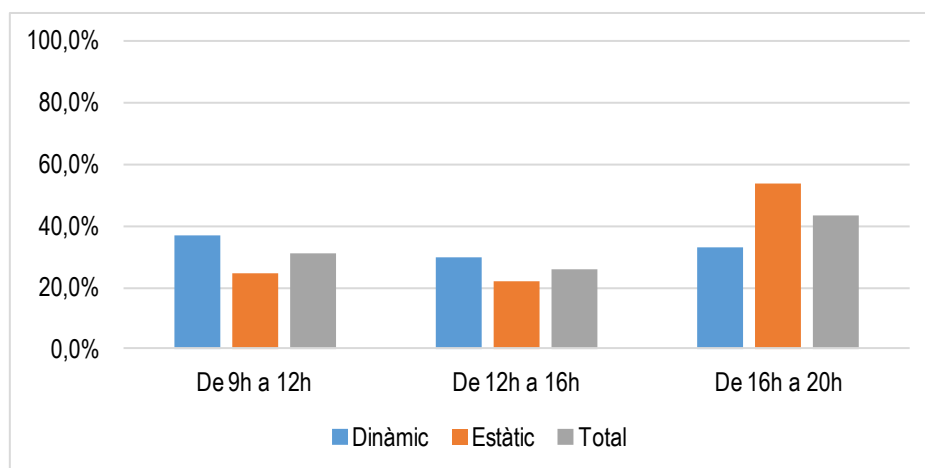
Frequència a la ciutat de Badia del Vallès: usos estàtics. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

En definitiva, les places, parcs i espais entre edificis de Badia s'especialitzen un ús estàtic (més del 90% de les persones observades en feien aquest ús), mentre que als carrers s'hi dona una major coexistència en els usos (70,37% dinàmics i 29,3% estàtics). Per tant, és sobretot en els carrers (i molt especialment a l'Avinguda de Burgos i la de la Plata) on es presenta la necessitat de compatibilitzar el pas i el trànsit de persones amb l'estada i el descans.

Finalment, convé fer notar que els espais entre edificis s'utilitzen en major mesura per a usos estàtics, però amb una freqüència molt baixa, esdevenint parcs en desús o en alguns casos només per a l'accés als habitatges. Tanmateix, s'ha pogut observar com els espais entre edificis més utilitzats per a l'estada són els que s'ubiquen a l'Avinguda Mediterrània i el parc interior dels blocs d'estrella del nord del Carrer de Porto, prop del Casal de Joves.

Horaris

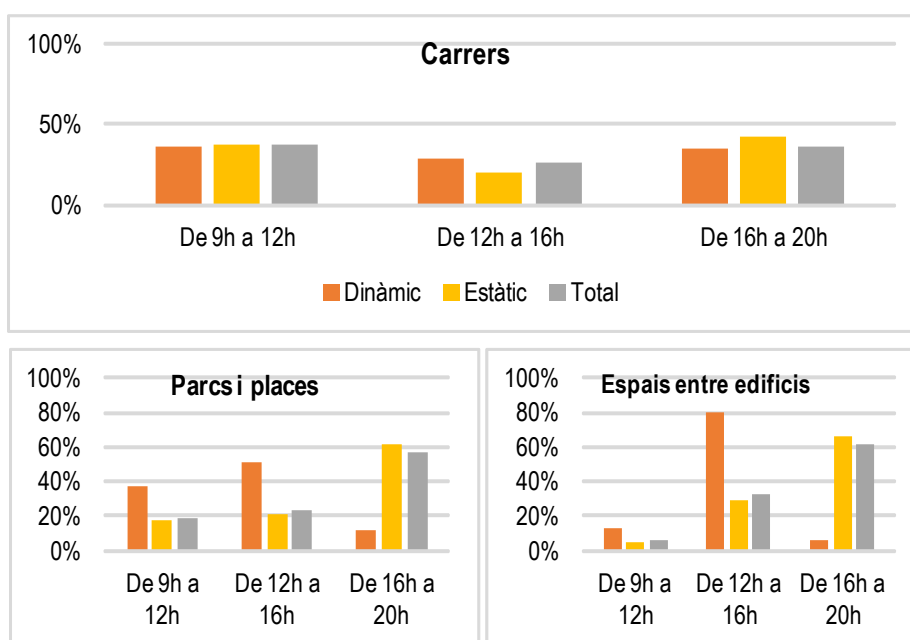
Els espais de la ciutat es van omplint i buidant de persones al llarg del dia, en funció de quins siguin els ritmes i els horaris de les activitats quotidianes de la població. A Badia es pot apreciar que la tarda és el moment de màxima freqüència de la ciutat (43,0% de les persones es van observar durant la franja de 16 a 20 hores). Matí (30,9%) i Migdia (26,0%) són moments de menor vida al carrer. Aquesta pauta general ateny més sobretot als usos estàtics, molt més freqüents durant la tarda, mentre que els usos dinàmics es reparteixen de forma més homogènia al llarg del dia, amb un predomini del matí.

Freqüentació segons horari i tipus d'ús Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Els usos de Badia varien en funció del tipus d'espais i el moment del dia:

- L'ús dels carrers es distribueix de forma força homogènia al llarg del dia, amb cert predomini durant el matí i la tarda, i menys freqüentació el migdia. El tipus d'ús dels carrers varia al llarg del dia: durant el matí s'utilitzen tant per a l'estada com per al pas, en la franja del migdia predomina lleugerament l'ús dinàmic mentre que a la tarda és el moment en què s'utilitzen més per a l'estada.
- Els parcs i les places de Badia assoleixen un punt àlgid de freqüentació durant la tarda (57,2%). L'afluència de persones és menor durant el matí i a la franja del migdia (19,4% i 23,4% respectivament). És precisament a la tarda quan acullen sobretot els usos d'estada, mentre que durant els moments de menor afluència (matí i migdia) se'n fa un ús més dinàmic i de pas.
- L'ús que es fa dels espais habilitats entre edificis és molt similar al de parcs i places, amb una major afluència a les tardes, quan se'n fa un ús sobretot estàtic, i un ús més dinàmic durant matins i migdies.

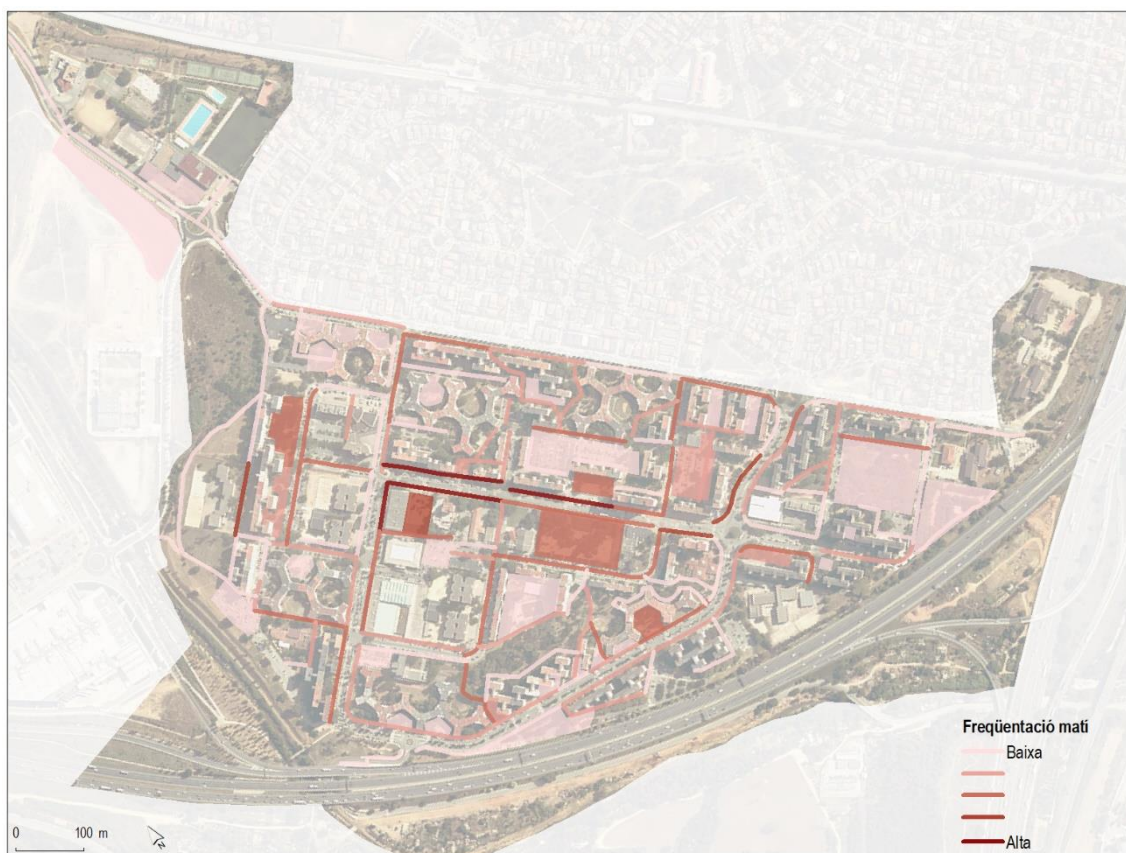
Freqüentació segons horari, tipus d'espai i ús Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Quan es considera la freqüentació dels espais de la ciutat distribuïda per a cada franja horària es pot apreciar que l'afluència de persones és continuada al llarg del dia a la majoria de carrers i places, sent pocs els llocs on es produeixen concentracions horàries. També es constata que els ritmes de la ciutat coincideixen força amb els horaris de les activitats escolars (amb major freqüentació en algunes zones en hores fora de les lectives) i la compra, amb més freqüència durant matins tardes en els carrers més comercials.

Així, de les vies amb major freqüentació de la ciutat:

- L'Avinguda Burgos atrau persones al llarg de tot el dia quan es tracta del carrer i les voreres, i amb una clara major afluència a la tarda quan es tracta de les places i parcs que s'hi ubiquen (Plaça Major i Parc de Joan Oliver). Convé assenyalar també que la Plaça Major està molt freqüentada en totes les franges horàries, mentre que el Parc de Joan Oliver s'utilitza sobretot a la tarda i, a continuació, durant el matí.
- L'Avinguda via de la Plata i el Carrer de Porto també reben afluència al llarg del dia, amb major predomini del matí quan es tracta de l'ús del carrer. Ara bé, les places i parcs ubicades en aquest carrer són freqüentats sobretot el migdia i la tarda (davant de l'escola, quan els nens surten). En canvi, els parcs davant del Casal de Joves s'utilitzen al llarg del dia amb la mateixa intensitat.
- El parc davant del Casal d'infants rep més afluència durant el migdia i la tarda, mentre que durant el matí és menys freqüentat, mentre que la zona esportiva del carrer Menorca s'utilitza sobretot a la tarda.
- Pel que fa a l'Avinguda Mediterrània, s'ha observat un major ús durant el migdia, en tot el tram que transcorre des de l'IES Badia del Vallès fins al final dels blocs situats al costat de l'autopista

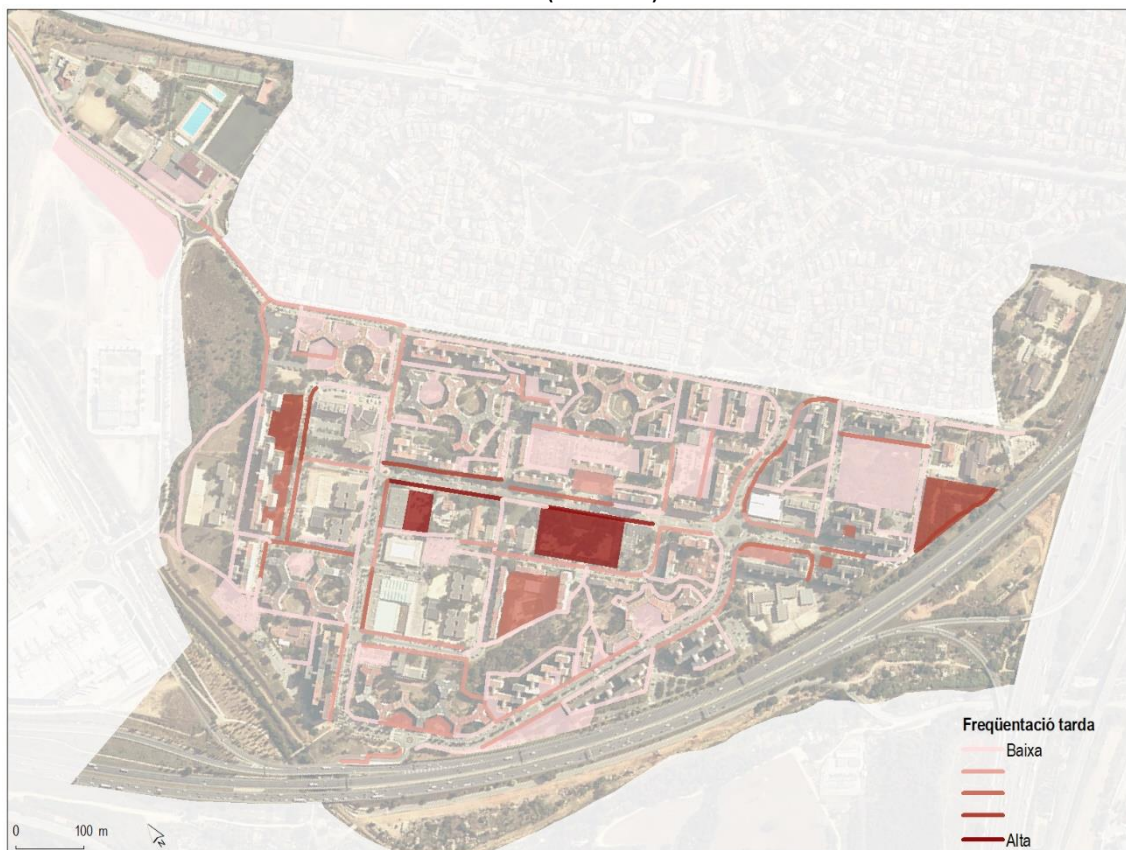
Matí (9 a 12h)

Migdia (12 a 16h)

Tarda (16 a 120h)

Distribució de la freqüentació segons horari. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Freqüentació dels espais de la ciutat segons gènere i edat de població

L'Observació Social Sistemàtica no només serveix per comptabilitzar el nombre de persones que s'han vist fent ús dels espais de la ciutat, sinó que també permet mantenir un registre d'aquelles característiques sociodemogràfiques que poden ser observades de forma directa: el seu sexe i grup d'edat. Aquesta és una qüestió rellevant perquè l'ús social dels espais pot variar en virtut d'aquests atributs, sobretot en funció de quina sigui la distribució de les ocupacions i de les activitats quotidianes que s'assignen a aquests diferents grups de població. D'altra banda, la desigual presència d'aquests grups al barri pot ser un indicador que informi de possibles processos d'exclusió o d'altres dificultats per accedir als espais.

El gènere

En la descripció del marc demogràfic s'exposava que la proporció de dones i d'homes residents al barri tendia a la paritat quan es considerava la població en el seu conjunt. Tanmateix això s'esdevenia així pel major pes que adquiria la població masculina entre els segments de població adulta, el qual compensava la feminització que es produïa en la cúspide de la piràmide. La pràctica quotidiana de la ciutat reflecteix aquesta igualtat en termes globals, però amb diferències segons l'horari.

Des d'una perspectiva de gènere, una dada rellevant resulta d'observar que dones i homes estan presents als carrers de la ciutat durant tot el dia. Però si entre matí i migdia la seva presència és similar, fins i tot amb un lleuger predomini de les dones, a la tarda els homes són més nombrosos que les dones, i la proporció de masculinitat (homes/dones) en aquest moment del dia és de l'1,25 a favor de la població masculina.

	Dones	Homes	Total	Prop. Masc.
Matí (de 9 a 12h.)	50,6%	49,4%	100,0%	0,98
Migdia (de 12 a 16h.)	50,9%	49,1%	100,0%	0,97
Tarda (de 16 a 20h.)	44,4%	55,6%	100,0%	1,25
Total	48,1%	51,9%	100,0%	1,08

Freqüentació segons horari i gènere Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Aquestes diferències que s'observen a Badia en quant al gènere, tenen a veure sobretot amb els usos estàtics, especialment quan aquesta pràctica es produeix a parcs, places i espais habilitats entre edificis. En altres paraules, hi ha més homes que passen més temps a les places, parcs i zones entre edificis de la ciutat que no pas dones. Les proporcions i les ràtios tendeixen a igualar-se quan es consideren els usos dinàmics, sobretot en relació als carrers.

	Dones	Homes	Total	Prop. Masc.
Carrers	49,8%	50,2%	100,0%	1,01
Dinàmic	49,1%	50,9%	100,0%	1,04
Estàtic	51,6%	48,4%	100,0%	0,94
Parcs o places	46,2%	53,8%	100,0%	1,17
Dinàmic	64,3%	35,7%	100,0%	0,56
Estàtic	44,9%	55,1%	100,0%	1,23
Espais habilitats entre edificis	42,7%	57,3%	100,0%	1,34
Dinàmic	53,3%	46,7%	100,0%	0,88
Estàtic	41,8%	58,2%	100,0%	1,39
Total	48,1%	51,9%	100,0%	1,08

Freqüentació segons gènere, tipus d'espai i ús Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

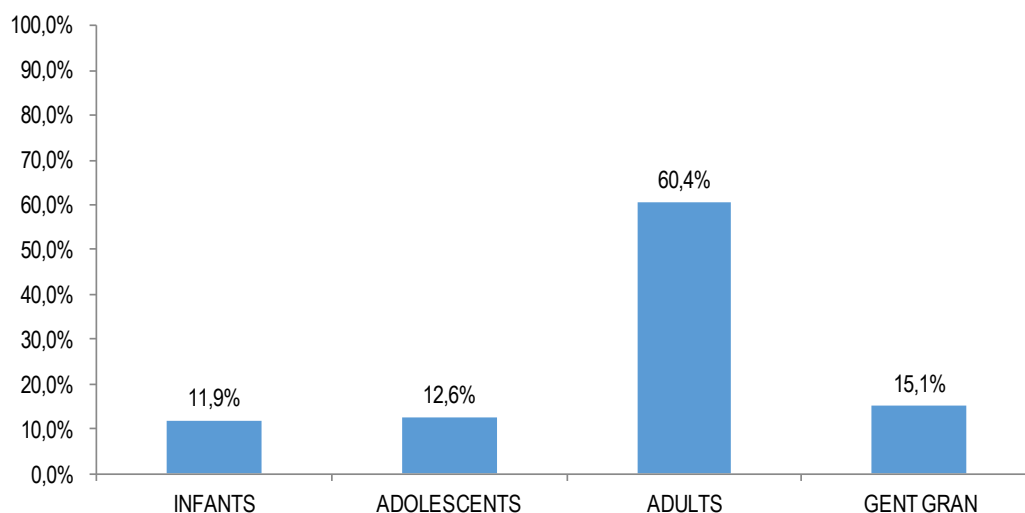
Fins aquí s'ha vist la desigual presència dels homes i de les dones a les places i als carrers de la ciutat. Per tal de conèixer si aquestes diferències s'expressen territorialment en un ús segregat de l'espai s'ha elaborat una mapa, els resultats del qual permeten comprovar que, si bé existeixen petites diferències puntuals de freqüentació, no s'aprecia en canvi cap àrea de concentració que permeti afirmar la utilització exclusiva d'un grup de població sobre un altre. La majoria d'espais de la ciutat són a més eminentment heterogenis, és a dir, compartits per persones de diferent sexe. En termes generals, podríem afirmar que, almenys durant els dies en què es va realitzar l'observació, en les zones de major freqüentació de Badia hi ha major equilibri entre la presència de dones i d'homes, amb cert predomini de les primeres, mentre que els espais més masculinitzats de la ciutat corresponen principalment als de menor afluència.

Freqüentació a la ciutat segons gènere. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

L'edat

La distribució d'edats de les persones observades als espais urbans de Badia reflecteix amb força concordança l'estructura d'edat de la seva població, amb major presència de població adulta (60,4%), un 15,1% de persones grans i menor presència de població jove (infants: 11,9%; adolescents: 12,6%). Per tal d'avaluar la homogeneïtat o heterogeneïtat d'edats present als carrers de Badia, s'han calculat de forma complementària una sèrie d'índexs de diversitat. Els resultats indiquen que, tot i la major presència de població adulta, es pot afirmar que en els carrers de la ciutat s'aprecia una major diversitat d'edat que no pas de gènere (recordem que hi ha molt balança en la presència d'homes i dones als espais urbans de la ciutat).

Freqüentació segons gran grup d'edat Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

La major o menor presència dels diferents grups d'edat als espais de la ciutat reflecteix en gran mesura la relació que els diferents grups demogràfics mantenen amb l'ocupació. En el cas particular de Badia del Vallès, resulta d'especial interès l'ús que fan del temps i de l'espai les persones de més edat, amb unes pautes que són diferencials respecte la resta de segments de població. En efecte, majoritàriament jubilades, aquestes persones utilitzen el barri sobretot durant les hores del matí (64,2%). La seva presència als carrers disminueix progressivament a mesura que avança el dia, fins que en arribar a la franja de la tarda s'han vist moltes menys persones d'aquestes edats (el 7,2% de la gent gran s'ha vist durant la tarda). També és diferent la seva manera d'utilitzar els espais: utilitzen sobretot carrers i places, els primers tant de forma dinàmica com estàtica, mentre que les places sobretot de forma estàtica.

Les pautes horàries d'utilització dels espais que s'observen entre els infants i la gent jove són contràries a les que s'han observat entre la gent gran, amb una presència als carrers que incrementa a mesura que van avançant les hores del dia, doncs majoritàriament estan en la seva etapa formativa i és a la tarda que poden utilitzar el barri. Un altre aspecte a destacar és que, malgrat estan molt presents als carrers, proporcionalment els infants són els que utilitzen més els llocs d'estada (places, parcs i espais entre edificis), i ho fan tant de forma estàtica com dinàmica. La població jove es troba principalment al carrer, però també té presència en parcs, places i espais entre edificis, sobretot amb usos dinàmics en tots els tipus d'espais.

La intensitat d'ús de la ciutat per part de la població adulta es distribueix al llarg del dia de manera més homogènia que entre els altres grups d'edat, si bé la tendència també és a una major presència a la tarda. En el cas de les persones adultes, tal com passa amb la gent gran, concreten aquesta presència sobretot als carrers més que no pas a les places. El seu tret diferencial és que són l'únic grup que fa un major ús estàtic que dinàmic dels carrers. El seu ús de les places és tant dinàmic com estàtic, mentre que utilitzen els espais habilitats entre edificis per a l'estada més que no per al pas.

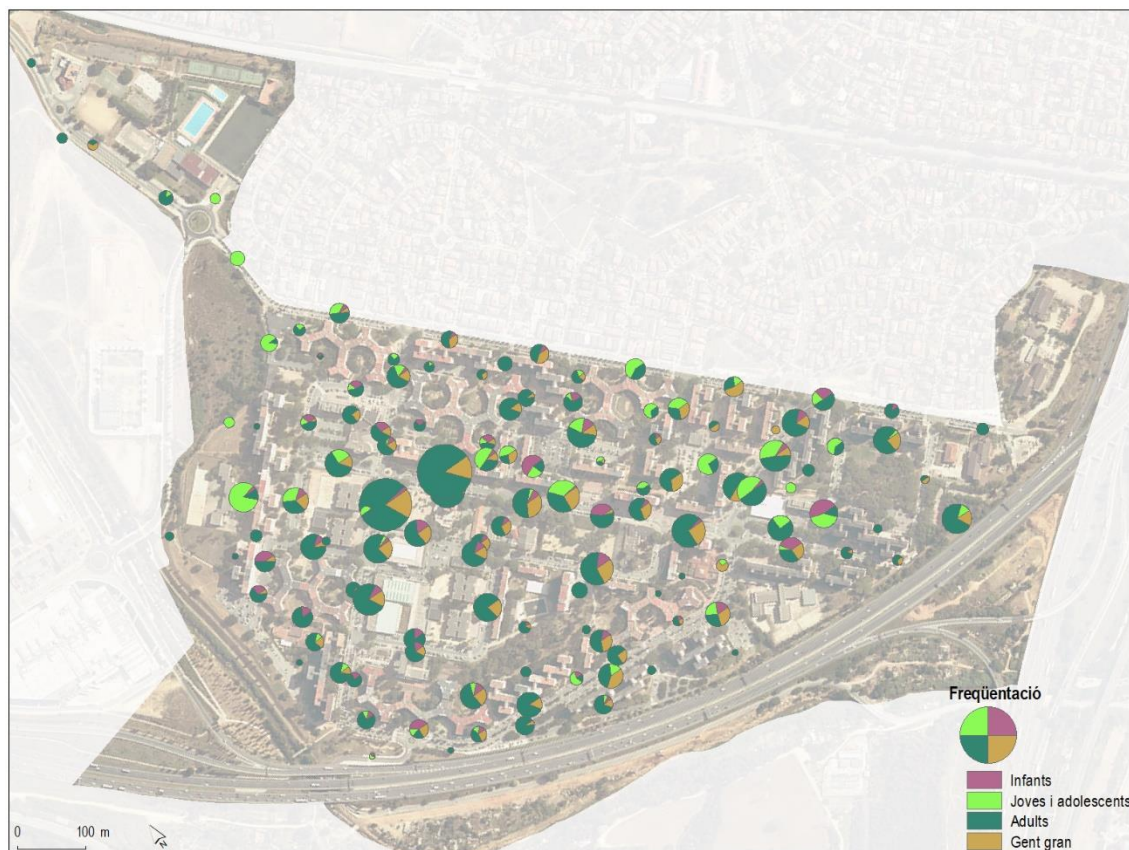
	Nens	Joves	Adults	Gent gran	Total
Matí (de 9 a 12h.)	10,3%	15,6%	31,3%	64,2%	30,9%
Migdia (de 12 a 16h.)	28,4%	35,8%	23,7%	28,7%	26,0%
Tarda (de 16 a 20h.)	61,3%	48,6%	45,0%	7,2%	43,0%
Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Freqüentació segons horari i gran grup d'edat Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

	Nens	Joves	Adults	Gent gran	Total
Carrers	7,5%	13,9%	60,6%	18,0%	100,0%
Dinàmic	9,0%	15,2%	57,4%	18,3%	100,0%
Estàtic	3,5%	10,4%	68,9%	17,3%	100,0%
Parcs o places	22,3%	9,8%	56,6%	11,4%	100,0%
Dinàmic	22,9%	17,1%	54,3%	5,7%	100,0%
Estàtic	22,2%	9,2%	56,8%	11,8%	100,0%
Espais habilitats entre edificis	22,0%	8,2%	65,4%	4,4%	100,0%
Dinàmic	6,7%	53,3%	40,0%	0,0%	100,0%
Estàtic	23,4%	4,2%	67,7%	4,8%	100,0%
Total	11,9%	12,6%	60,4%	15,1%	100,0%

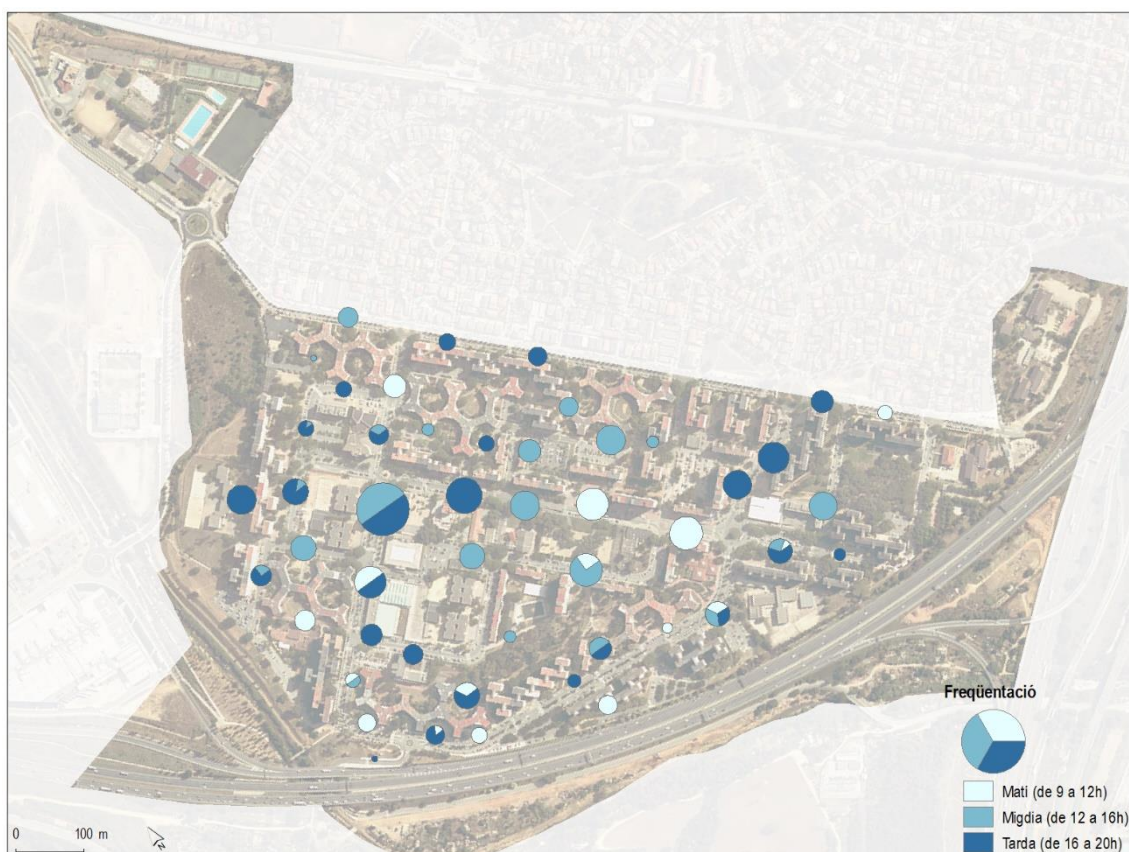
Freqüentació segons gran grup d'edat, tipus d'espai i tipus d'ús. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Per tal de conèixer si aquestes diferències s'expressen territorialment en un ús segregat de l'espai s'ha elaborat una mapa amb la distribució d'edat de les persones observades en els diferents trams estudiats i de forma complementària s'han calculat els índexs de diversitat per als principals carrers de la ciutat. Els resultats mostren que en general tots els carrers de Badia són diversos en quant a l'edat de les persones que els utilitzen. Entre els més heterogenis trobem el Carrer de Porto, per exemple, per la presència d'infants, joves, adults i gent gran. En l'altre extrem, trobem carrers molt homogenis per un predomini de la presència de joves, la majoria dels quals s'ubiquen al perímetre oest de la ciutat prop de l'Institut Frederica Montseny, del Casal de Joves i del riu sec. Per contra, a la zona de la Plaça Major i l'Avinguda via de la Plata, hi ha una presència predominant de població adulta.

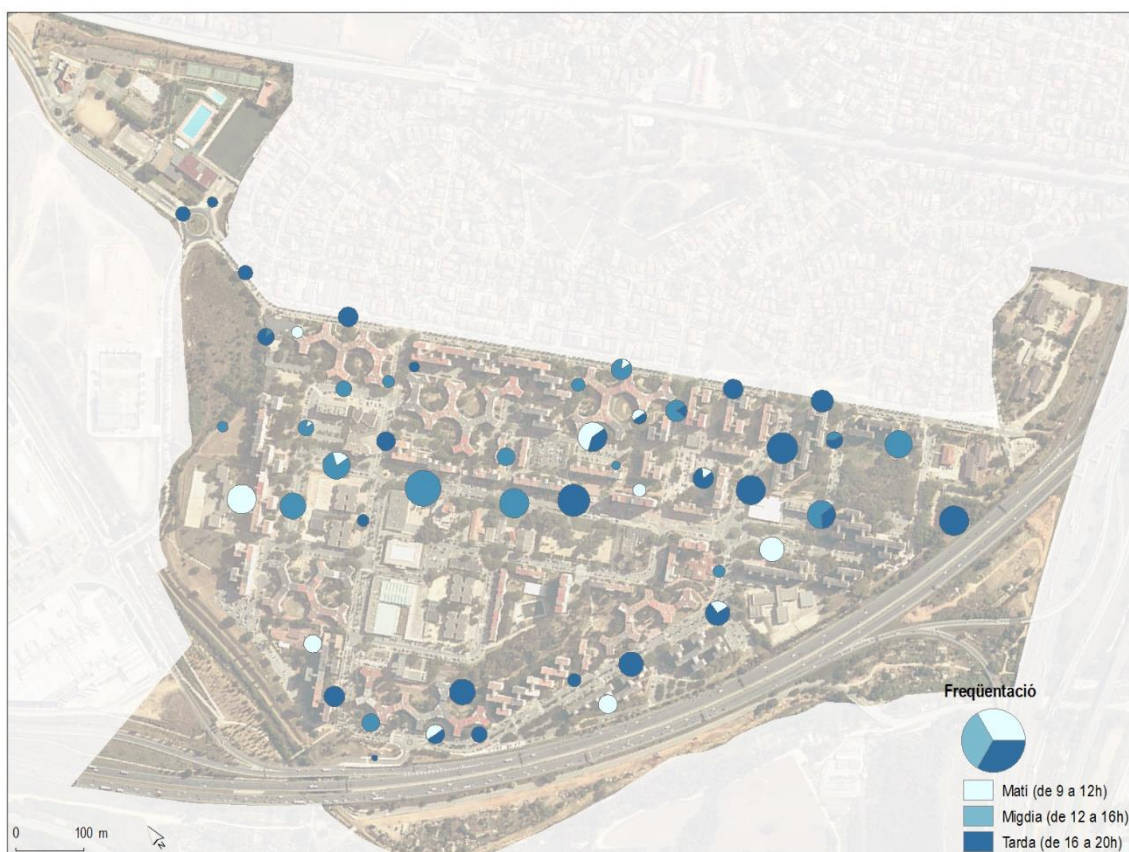

Distribució de la freqüentació segons gran grup d'edat. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Infància

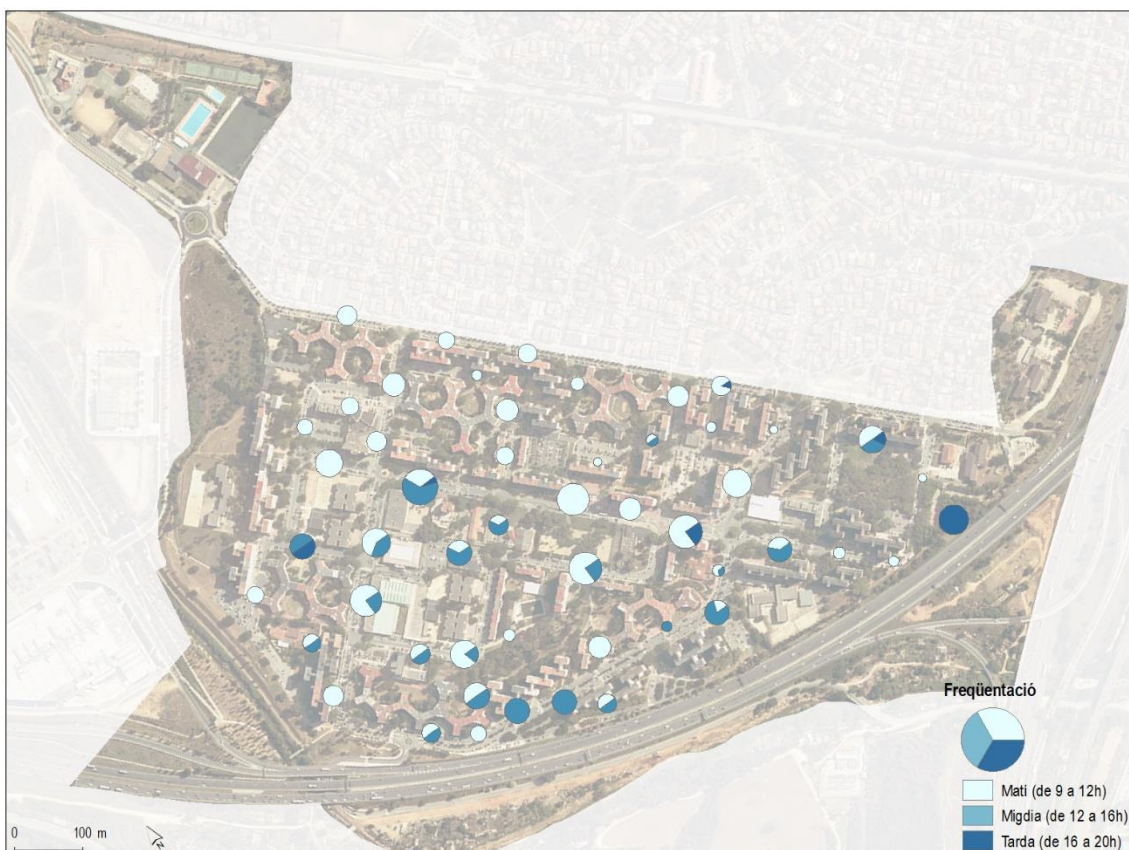
Joventut i adolescència

Població adulta

Gent gran

El barri per a la pràctica quotidiana: pràctiques, discursos i característiques dels espais

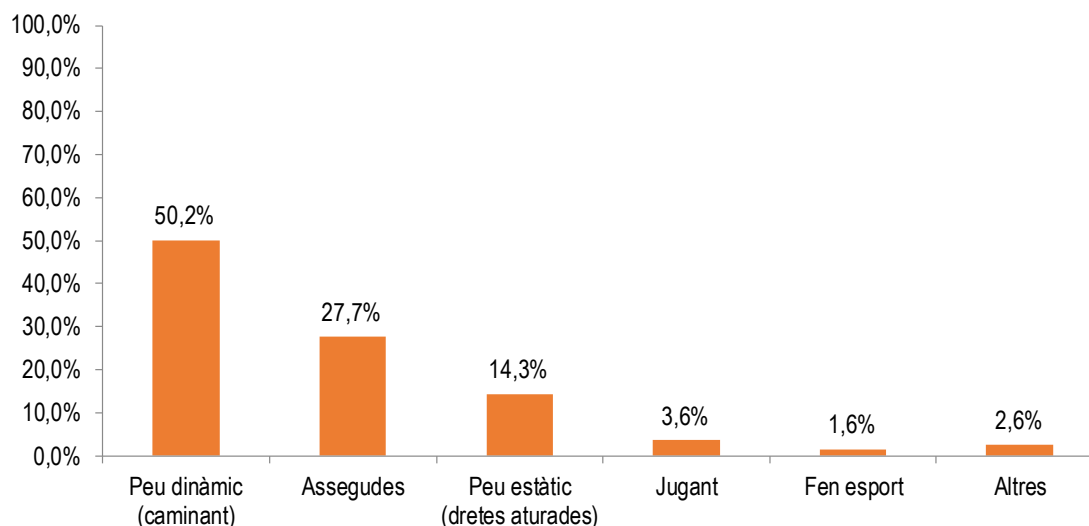
A l'apartat anterior s'ha exposat la freqüentació global dels carrers i dels espais oberts de la ciutat de Badia del Vallès mostrant que són força utilitzats, si bé la intensitat i la forma de practicar-los varia entre els diferents perfils demogràfics, cadascun dels quals manté uns ritmes horaris i unes pautes d'ús distintes (més o menys dinàmiques).

Mitjançant l'examen de la freqüentació també s'han pogut constatar diferències territorials significatives. D'una banda, s'ha visualitzat la importància que tenen les places i els parcs en la vida diària dels infants i de la població jove, així com la dels propis carrers. Aquests últims actuen en tant que espais de trànsit i de mobilitats, però també són l'escenari d'usos estàtics, sobretot entre la població adulta i més gran. D'altra banda, també s'ha pogut demostrar com les àrees més vitals de la ciutat s'articulen al voltant de dues de les seves avingudes (Burgos i Via de la Plata), on s'hi ubiquen dos dels espais centrals de la ciutat (la Plaça Major i el Parc de Joan Oliver), així com alguns dels principals equipaments i usos comercials (Mercat, Ajuntament, Poliesportiu, Església, comerços...). La vida als carrers també s'articula prop dels equipaments educatius. Altres carrers i, sobretot els espais entre edificis presentaven en conjunt una vitalitat molt menor que aquestes zones de la ciutat.

En aquest apartat es fa un pas més, avançant en la concreció de les pautes de freqüentació de la ciutat en funció de quatre activitats o pràctiques quotidianes: caminar, relacionar-se, jugar i fer esport. La vida quotidiana fa territori, i aquesta producció social resulta de la interacció entre: l'espai construït (les coses materials que projectem, construïm i doten d'especificitat el territori), l'espai practicat (el producte del fer social en la nostra vida diària) i també l'espai experimentat (el conjunt d'emocions i de preferències a partir de les quals definim el nostre entorn i decidim com practicar-lo).

L'estudi de les pràctiques quotidianes a Badia del Vallès s'ha realitzat des d'aquesta perspectiva, a partir de la integració d'aquests tres nivells d'anàlisi. És un tractament que requereix de diferents fonts d'informació. Concretament s'utilitzaran: les fonts cartogràfiques i geogràfiques disponibles; els resultats de l'observació social sistemàtica que es va realitzar al barri per inventariar elements de l'entorn físic i de les pràctiques d'ús a la ciutat; els resultats de les 161 entrevistes estructurades que es van realitzar per identificar i copsar l'opinió de la població resident sobre els espais de la seva ciutat.

Cadascuna de les quatre pràctiques proposades s'estudiaran de forma desagregada, començant pels usos de la ciutat relacionats amb la mobilitat (caminar i passejar), analitzant després les pràctiques relacionals, per cloure amb el joc i la pràctica esportiva. Abans però d'abordar de manera detallada cada una de les pràctiques, assenyalar que en termes generals, el major ús que s'ha observat a la ciutat de Badia és el caminar: fins a un 50,2% de les persones observades estaven caminant. La segona pràctica més observada al barri ha estat l'estada i el descans: un 27,7% de les persones estava asseguda i un 14,3% es troba dreta (observant alguna cosa, esperant o parlant amb algú, ...). Per contra, el joc i l'esport tenen una presència residual en els carrers i espais de la ciutat, i s'han observat moltes menys persones realitzant aquestes activitats (convé assenyalar que el joc només s'ha recollit entre els infants).

Distribució de les pràctiques quotidianes observades. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

En els propers apartats s'estudia quina és la presència de les diferents pràctiques en els espais i carrers de la ciutat. Podem avançar ja que mentre hi ha carrers i zones que gaudeixen d'una major diversitat de pràctiques socials, d'altres s'especialitzen i concentren algun tipus d'activitat concreta.

Així, per exemple, les dues vies més freqüentades de la ciutat i els espais d'estada i relació que s'hi ubiquen (avingudes Burgos i de Via de la Plata) recullen força varietat de pràctiques, essent les principals caminar i estar assegut, però també hi és força present l'estar dret observant alguna cosa, esperant o parlant amb algú. Un altre dels carrers més freqüentats de Badia, el Carrer de Porto i els parcs que s'hi ubiquen, també acullen varietat de pràctiques: actua tant com a via de pas com a lloc d'estada (s'hi ha observat moltes persones assegudes), i és una de les principals àrees de joc de la ciutat. Una altra de les zones freqüentades de la ciutat és la del carrer Menorca i Eivissa, on predominen les pràctiques estàtiques: seure i estar dret, tot i que també actuen com a vies de pas. L'Avinguda Mediterrània i la de la Costa Brava actuen sobretot com a vies de pas, si bé també s'hi ha observat persones assegudes.

Per contra, hi ha carrers de la ciutat que s'especialitzen com a vies de pas, on els altres usos són pràcticament inexistent. És el cas de la majoria de carrers transversals que travessen Badia des del seu límit amb Barberà del Vallès fins a l'Avinguda de Burgos i el carrer Eivissa, l'eix transversal de la ciutat (Santander, Saragossa o Mallorca, per exemple).

El barri per a desplaçar-se i per a passejar

Una de les funcions primàries dels espais urbans és facilitar la comunicació i la mobilitat. Tal com s'acaba de veure, el 50,2% de les persones de les quals se n'ha registrat l'activitat estaven caminant en el moment de l'observació. Però si els carrers de la ciutat conformen i s'integren en les principals infraestructures de la mobilitat a peu, els camins o els recorreguts que les persones trien per a desplaçar-se sovint indiquen que la fluïdesa i la rapidesa de pas no són els únics factors implicats en aquests desplaçaments. En efecte, és caminant que les persones entren en contacte amb el seu entorn físic; que tenen l'oportunitat de trobar-se i d'interactuar amb veïns i coneguts, pel que a les vies més transitades no és infreqüent topat amb persones que s'aturen per parlar. Fins i tot en ocasions el fet de deambular pel barri tot passejant pot ser un fi en ell mateix.

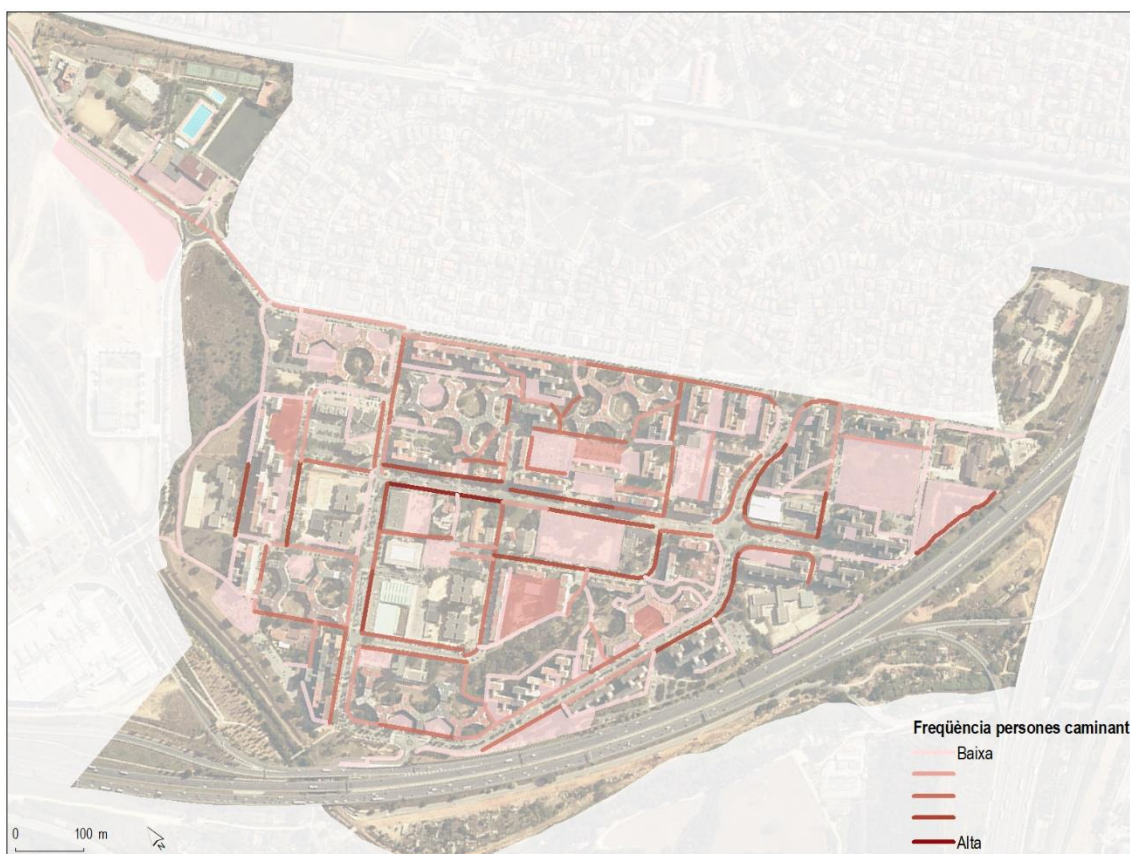
Caminar és per tant una pràctica que s'identifica amb les mobilitats obligades, i és també una activitat humana i recreativa amb efectes saludables sobre el benestar personal i la salut de la població. En aquest apartat s'estudiaran aquestes dues vessants de les mobilitats a peu. A partir dels resultats de l'observació social sistemàtica es traçarà el mapa dels espais més utilitzats per caminar a Badia, identificant per on transcorren els principals recorreguts i les seves relacions amb la xarxa de carrers i de transports. Un cop analitzades aquestes qüestions s'abordarà l'ús que es fa de la ciutat per al passeig, tot analitzant quins espais identifica i considera la població que són els millors i els pitjors de la ciutat per a passejar, tot explorant els motius que els fan bons o dolents i les seves característiques principals.

La mobilitat dels vianants

El recompte de persones que s'han vist caminant permet identificar quins són els espais de Badia per on transita majoritàriament la població. Aquesta informació permet apreciar com s'articulen els principals recorreguts de les persones i si s'estableixen connexions amb xarxes de mobilitat més àmplies, més enllà dels límits de la ciutat. Així:

- L'avinguda de Burgos és la via per on transita un major nombre de vianants, especialment en el tram que transcorre davant de la Plaça Major. L'anàlisi de la freqüentació i dels usos dinàmics de l'espai ja permetien entreveure la importància d'aquest carrer, en tant que eix estructurador de la mobilitat de la ciutat, que la travessa i connecta la seva part est amb la zona oest. En paral·lel a aquesta via, el tram del carrer de la Manxa que transcorre per sota del Parc Joan Oliver també és força transitat a peu.
- L'avinguda de la Mediterrània és la principal via de mobilitat de la part sud del municipi i és especialment transitada des de l'avinguda Burgos fins als primers blocs d'edificis. És l'eix que actua com a enllaç entre la zona est i oest de la ciutat per la seva banda sud, unint l'avinguda de Burgos amb l'avinguda via de la Plata.
- Les avingudes que structuren les mobilitats de la ciutat en el sentit que va de nord a sud també són vies de pas, essent les principals l'avinguda Costa Brava i l'avinguda via de la Plata. En aquest sentit de la mobilitat, els carrers són menys transitats, amb una major aflluència en el carrer de Porto.
- En el mapa també es pot constatar l'efecte que tenen de les bosses d'aparcament sobre la caminabilitat dins la ciutat. La fragmentació del territori que suposen és palesa en les poques persones que s'hi veuen travessant-les a peu, obligades a fer el camí pels seus perímetres, com seria el cas del carrer Saragossa.
- La desconexió de Badia amb els municipis del seu entorn es palesa en la baixa freqüentació de les avingudes perimetrals que limiten amb Barberà del Vallès (Tibidabo, Cantàbric, Costa Brava), així com dels camins i vies que connecten amb aquest municipi (el camí antic de Terrassa) i amb el campus de la Universitat Autònoma (el camí de Badia), o els que transcorren prop del Riu Sec i els límits amb el polígon que porta al seu nom. Tanmateix, algun d'aquests trams sí que s'utilitza com a via de pas, especialment el que transcorre prop de l'Institut Frederica Montseny fins al Casal de Joves.

Si fins ara s'ha vist com els recorreguts per on transiten la majoria de persones solen formar part dels eixos transversals i verticals de la ciutat, sobretot entorn a les zones amb més serveis i equipaments, en ocasions aquests trajectes no s'efectuen per carrers o avingudes sinó a través d'altres espais oberts que poden oferir una drecera. En el cas de Badia, s'han observat persones travessant el Parc Joan Oliver, la Plaça Major o el parc del carrer Menorca (si bé són poques les que els utilitzen com a drecera o camí de pas). S'ha observat també com gran part dels espais entre edificis s'utilitzen principalment com a camins de pas als habitatges.

Distribució de persones caminant a Badia del Vallès. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

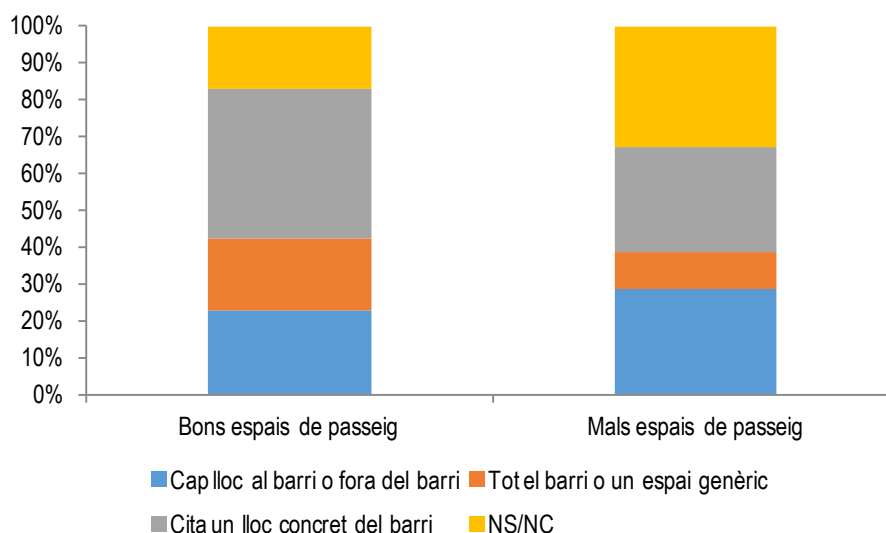
El barri per passejar

L'observació sistemàtica no permet discernir si les persones que caminen ho fan motivades per una activitat obligatòria (anar a la feina, a estudiar, a comprar, al metge,...) o si aquests desplaçaments responen a altres motivacions personals. És doncs a través d'altres tècniques, com entrevistes personals i en grup, que es poden concretar quins són els espais de la ciutat que s'utilitzen habitualment per passejar, quins es procura no utilitzar (o s'usen a desgrat) i quines són les característiques que es consideren més significatives d'aquests espais.

Abans d'avançar en la identificació d'aquests espais i en la manera com es caracteritzen, cal considerar alguns aspectes en relació a la manera com les persones expressen i comuniquen la seva ciutat en el context d'una entrevista estructurada. A diferència d'altres tècniques d'anàlisi, les qualitatives permeten aproximar-se a la imatge que les persones s'han conformat del lloc on viuen, el que inclou la interpretació i l'organització de les seves sensacions pràctiques. Tanmateix, no tothom està igualment motivat o disposat a compartir i expressar aquests continguts, sobretot si són negatius.

Badia del Vallès no és en aquest cas una excepció, i les prop de 160 persones amb qui s'ha parlat estaven més disposades a expressar els aspectes positius del seu barri que no pas a desvetllar-ne els negatius. En efecte, mentre que el 60,1% de les persones entrevistades han referit el que per a elles és el millor espai per passejar dins la ciutat, sols el 38,9% han citat un pitjor espai de la ciutat per al passeig. Per contra, el 62,0% no ha sabut dir cap lloc dolent per al passeig a Badia o els ha ubicat fora de la ciutat, proporció que disminueix fins un 39,9% quan se'ls pregunta pels millors espais de passeig de la ciutat.

Una altra qüestió igualment rellevant té a veure amb la territorialització. Fins el 22,7% de les persones entrevistades han considerat que el millor lloc de la ciutat per passejar està ubicat fora dels seus límits administratius, però en la majoria de casos es tracta d'un espai proper (la zona de l'IKEA, els camins vora el riu Sec, el camí de Badia, que va fins a la UAB o el Parc del Bosc de Can Gorgs de Barberà).

Opinió sobre la ubicació dels millors i dels pitjors espais per passejar a Badia del Vallès Font: IERMB, a partir d'entrevistes a la població resident

A partir d'aquestes consideracions, plantejem una sèrie d'interrogants que vehicularan l'anàlisi. En primer lloc, quins s'identifiquen com els millors espais de la ciutat per a passejar i quins els pitjors. En segon lloc, quins atributs o característiques es destaquen d'aquests espais. En tercer lloc, què n'opina la població del seu encaix a la ciutat.

Els espais per passejar de Badia del Vallès en l'experiència de les persones residents

Quan s'ha demanat a la població que identifiqui bons espais per passejar a Badia del Vallès, el 40,50% de les persones entrevistades han concretat algun espai de la ciutat que consideren apte o prou adequat per a aquesta pràctica, un 19,6% han fet cites genèriques sense ubicar un lloc concret ("tot el barri és bo per a passejar", "tots els seus carrers") i una proporció menor ha mencionat algun lloc proper, però al que cal arribar-s'hi expressament (fora de la ciutat). En general, doncs, la ciutat de Badia es percep com a adequada per al passeig.

Pel que fa als que s'han considerat els millors espais de Badia per passejar, els llocs més citats són l'avinguda de Burgos (14 referències), el Parc Joan Oliver (13 referències) i la Plaça Major (12 referències). També ha estat molt citat un espai fora de la ciutat, però situat al seu entorn. Es tracta de la zona de l'IKEA (el passeig on s'ubica, i fins i tot el polígon comercial, amb 12 cites en total).

Pel que fa a l'avinguda de Burgos, com a eix central de la ciutat s'hi ubiquen diversos equipaments i comerços. També s'hi troben el Parc Joan Oliver i la Plaça Major, que d'acord amb les persones consultades no només són bones zones d'estada i relació, sinó que també es consideren espais per al passeig. Convé destacar també les cites que ha rebut el mercadet que es fa setmanalment i la Ruta Saludable de Badia com a bons espai per al passeig. La Ruta Saludable està formada per tres itineraris circulars que rodegen el municipi, alguns d'ells adaptats per a persones amb mobilitat reduïda.

Les dades mostren que els veïns consultats, quan es tracta de passejar valoren els espais pel seu entorn natural, els elements que exerceixen atracció (comerç, equipaments, llocs on trobar-se altres persones), així com per a la possibilitat de descansar-hi (places, carrers i parcs amb llocs per seure). Així ho constaten els motius i elements que, segons les persones, fan dels espais els millors llocs per passejar. El major nombre de cites ha estat per les dimensions i grandària d'aquests espais (que permeten fer rutes més llargues i amb sensació d'espai) i el seu valor natural i ecològic. També se'n destaca la tranquil·litat i el fet que tinguin elements d'atracció, sobretot activitats econòmiques (bars i botigues, principalment).

Quant als pitjors llocs de la ciutat per a realitzar aquesta activitat han arribat les cites són menys nombroses, i en destaquen solament les referències als Jardins de la Mediterrània (8 cites), sobretot referides a "l'ambient" que hi ha, i les cites genèriques als carrers i la carretera, perquè al passar-hi cotxes no són segures ni saludables (en alguns casos es parla directament de l'autopista o les zones del seu entorn, però les referències també es relacionen amb el gran nombre de bosses d'aparcament i la presència preponderant de vehicles al municipi). En definitiva, entre els motius que més es comenten dels mals espais per al passeig, els més freqüents són la presència de trànsit rodat, la presència d'usos problematitzats (drogues, alcohol), o el seu ús per part de persones amb les que es prefereix no establir relacions interpersonals.

Els recorreguts per on transiten la majoria de persones solen formar part dels eixos transversals i verticals de la ciutat.

Els trajectes més concorreguts s'ubiquen a les zones amb més serveis i equipaments.

En ocasions espais oberts com el Parc de Joan Oliver s'utilitzen també com a via de pas per a connectar els carrers de la ciutat.

Aquest parc (a la dreta), també és un dels espais més valorats per al passeig.

La desconexió a peu de Badia amb els municipis del seu entorn es palesa en la baixa freqüentació de les avingudes perimetrals, així com dels camins i vies que connecten amb Barberà del Vallès, el campus de la Universitat Autònoma i el polígon del Riu Sec.

Tanmateix, alguna d'aquestes zones s'utilitzen com a via de pas per algunes persones, i fins i tot apareixen citades pels veïns de la ciutat quan parlen de les seves àrees de passeig.

Les bosses d'aparcament sovint trenquen les grans possibilitats de rutes caminables que transcorren per dins la ciutat, i apareixen com un dels factors negatius per al passeig segons els habitants de Badia.

Un cop que s'han identificat i que s'han descrit els que en la seva experiència són els millors i els pitjors espais de la ciutat per passejar, se'ls ha fet una bateria de preguntes orientades a conèixer com perceben l'encaix d'aquests espais en el marc de la vida diària a Badia.

- Pel que fa als que s'han citat com els millors llocs de la ciutat per passejar, la majoria de persones entrevistades consideren que són espais prou coneguts per tothom de la ciutat (90,4%), que són confortables (86,1%) i que estan ben comunicats (81,6%). Amb tot, malgrat són espais freqüentats i animats (76,5%), no sempre se'ls considera segurs (77,2%).
- Els pitjors espais també són coneguts per tothom (59,3%), si bé no són gaire accessibles (només el 45,0% els considera ben comunicats). Són moltes menys les persones que han citat un espai que han significat com el pitjor per passejar i que el considerin confortable (30,0%), animat (32,8%) i sobretot, segur (23,3%).
- La cartografia dels millors i dels pitjors espais per passejar no resulta només de relacions merament urbanístiques sinó també socials, en relació a la gent que els usa. Les persones consideren que els millors espais per passejar són aquells que utilitzen (o que poden ser utilitzats) per persones de totes les edats (85,8%), arribades tant des del propi barri com des de fora. En el cas de Badia del Vallès, en canvi, els pitjors espais per passejar són els freqüentats per gent de totes les edats (61,4%), però també els que utilitza la població jove (24,6%), i són en alguns casos aquells que s'utilitzen per part de les persones que hi viuen a prop, sovint quan es tracta de zones problematitzades, on hi viu "l'altre".

	Millor	Pitjor
Animat	76,5	32,8
Segur	77,2	23,3
Confortable	86,1	30,0
Comunicat	81,6	45,0
Conegut	90,4	59,3
Gent de totes les edats	85,8	61,4
Sobretot nens i nenes	5,3	5,3
Sobretot la gent jove	3,5	24,6
Sobretot la gent gran	5,3	8,8
Gent que viu allà o a prop d'allà	25,2	35,2
Gent de tot el barri	39,3	37,0
Tant gent de la ciutat com de fora	32,7	24,1
Gent de fora de la ciutat	2,8	3,7

Opinió sobre l'encaix dels millors i dels pitjors espais per passejar a Badia del Vallès Font: IERMB, a partir d'entrevistes a la població resident

El barri per a l'estada i per a la relació

Una de les qüestions rellevants per a la investigació sobre la vida urbana és si les ciutats i els barris es configuren com espais adequats com per a que la població pugui satisfer les seves necessitats de sociabilitat. Així, si bé els ritmes de la vida quotidiana sovint fan que una part de la població estableixi els vincles socials més profunds en entorns privats o institucionalitzats (la feina, l'Institut o l'escola,...), això no pot fer oblidar que la pròpia vida urbana és compacta i densa, generant que les persones interaccionin necessàriament entre elles, ja sigui als carrers, portals dels edificis, als parcs i places, o a les botigues i els equipaments més propers del lloc on viuen.

Així doncs, amb independència de quina sigui la profunditat del vincle que resulta d'aquesta vida mòbil i interactiva, l'espai urbà és sempre un lloc de trobada i de contacte social. Aquestes interaccions en públic són una experiència social significativa a través de les quals es pot arribar a desenvolupar un sentit de familiaritat amb el territori i pal·liatiu de les situacions d'aïllament i de solitud.

Des d'una perspectiva relacional els carrers, les places, els parcs, les botigues i els equipaments de la ciutat són espais de pas, de consum, de participació i també, sobretot, de trobada. En aquest apartat es tractarà de quantificar la pràctica relacional a Badia del Vallès, d'identificar els espais habituals de trobada i de conèixer el discurs de la població, tot plegat per examinar si hi ha marge de millora per ampliar el potencial de la ciutat per al seu ús relacional.

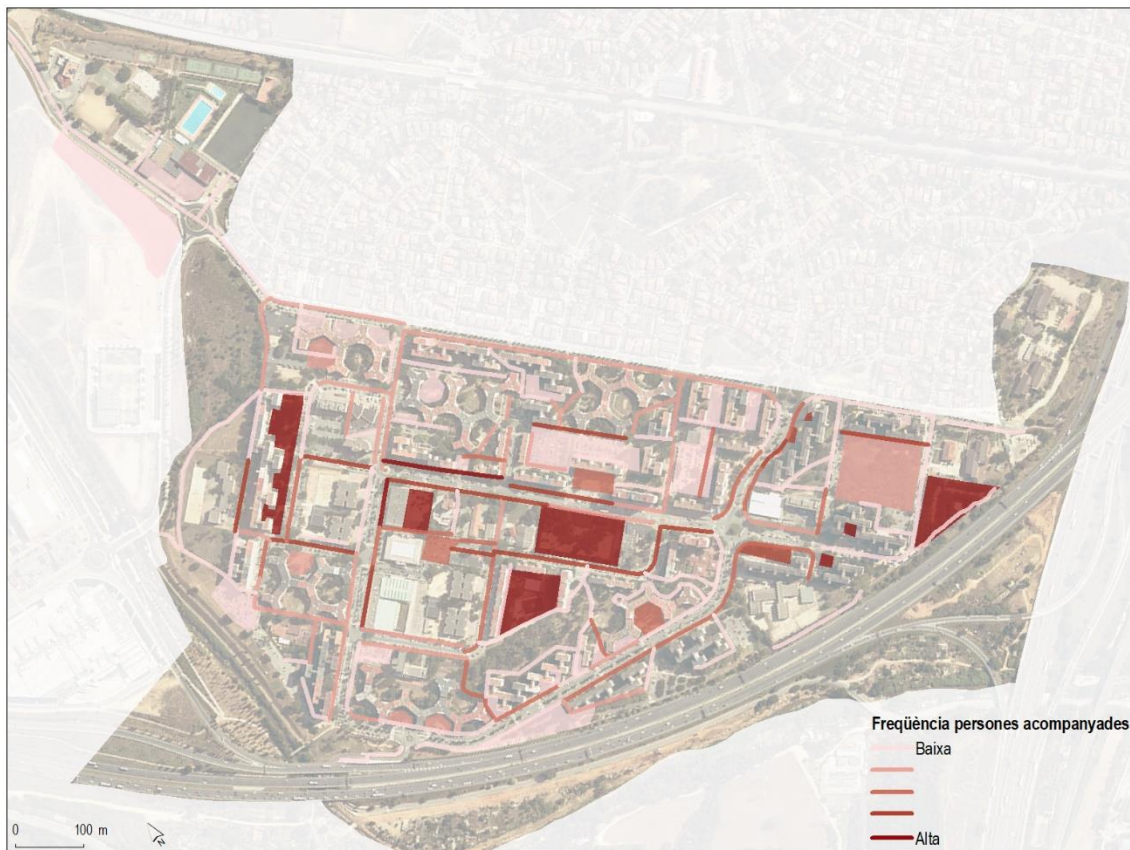
En primer lloc s'estudiaran les pràctiques relacionals a la ciutat, examinant quins són els patrons d'interacció més habituals. En aquest cas, la font d'informació principal són els resultats de les observacions socials sistemàtiques i l'indicador principal el recompte de persones que en el moment de l'observació estaven en companyia de com a mínim una altra persona. En segon lloc, s'examinarà l'opinió de la població resident sobre quins consideren que són els millors i els pitjors espais per a trobar-se amb les amistats o amb el veïnat i una exploració dels motius que els han portat a definir-los com un bon o com un mal espai de relació.

Les pràctiques relacionals observades a Badia del Vallès

De les 2.093 persones comptabilitzades en el moment de l'observació, arriben a 1.405 les que estaven en companyia de, com a mínim, una altra persona. Són el 67,1% del total, una xifra que permet afirmar la gran rellevància que tenen les relacions quotidianes en la vida de les persones, així com la necessitat de dotar els barris i ciutats amb espais adequats on es puguin desenvolupar aquestes pràctiques de sociabilitat.

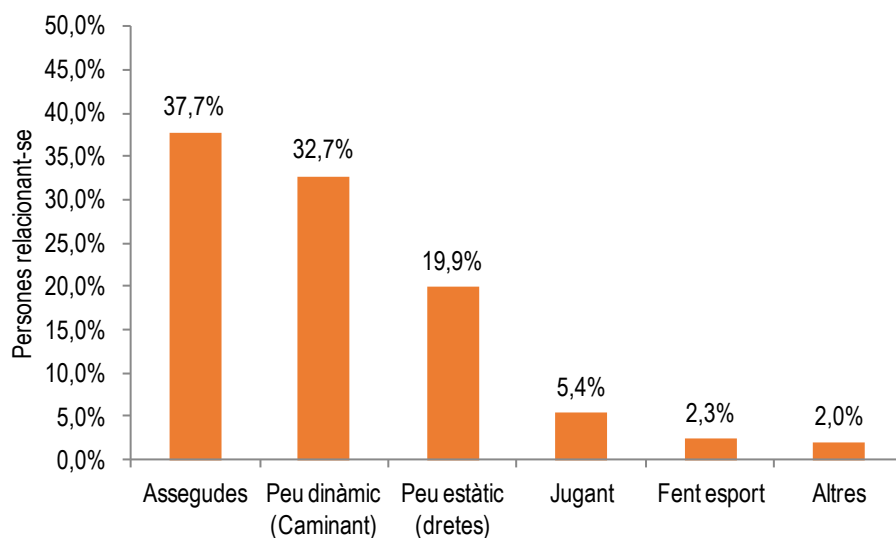
En el mapa següent que representa gràficament com es distribueixen territorialment les pràctiques relacionals dins els límits administratius de la ciutat. Atès que és tracta d'una pràctica social molt estesa, es pot apreciar com el mapa relacional de Badia coincideix en gran part amb el mapa de la freqüentació. En conseqüència, les vies on s'han observat més persones interactuant són l'Avinguda de Burgos, l'Avinguda Via de la Plata, així com el carrer Porto.

Les places i els parcs urbans són importants punts de trobada i de reunió. En el cas de Badia, la freqüència de persones relacionant-se també és elevada als parcs i places més centrals: la Plaça Major, el Parc Joan Oliver i el parc davant el Casal dels Infants. En els extrems oest i est de la ciutat, també són importants espais de relació els parcs del Carrer de Porto i la zona esportiva del carrer Menorca. En aquest mateix carrer, el bosc i el parc infantil gaudeixen d'un menor valor relacional que els altres parcs de la ciutat.

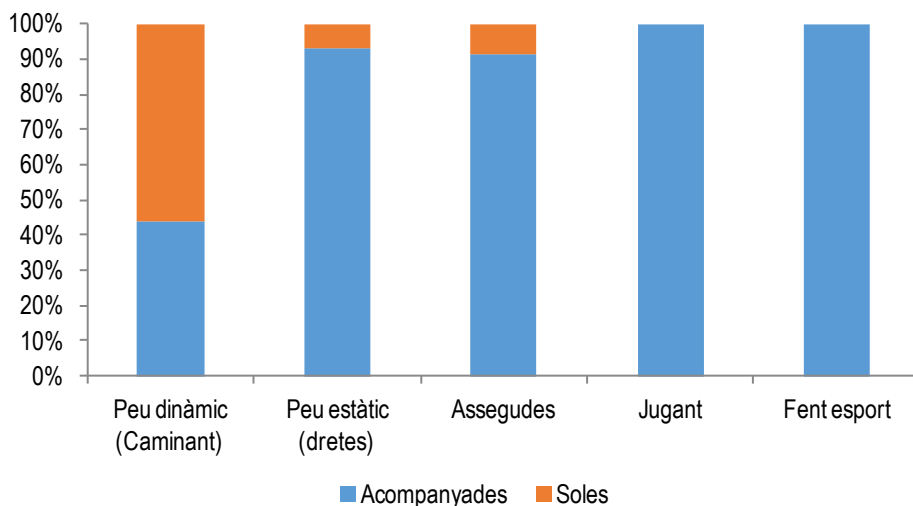
Distribució de persones en situació d'interacció a Badia del Vallès. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

En observar les pautes d'interacció en públic tal i com es produeixen a Badia del Vallès, es poden apreciar diferents pràctiques i comportaments relacionals, cadascun dels quals amb uns perfils, uns espais i uns horaris diferenciats. Comencem per observar en primer lloc, que el major volum de situacions d'interacció que s'han observat a la ciutat han passat als carrers (el 57,9%), el 29,3% en parcs o places i només l'11,5% han tingut per escenari un espai entre els blocs d'edificis. Ara bé, si tenim en compte cada un d'aquests tipus d'espais, podem constatar que parcs, places i espais entre edificis s'especialitzen en l'ús relacional (prop d'un 90 % de les persones s'hi estaven relacionant), mentre que els carrers acullen tant persones soles (42,9%) com persones acompanyades (57,1%). En segon lloc, si tenim en compte la distribució de les persones que estaven en interacció social segons el tipus de pràctica, podem veure que la major proporció de persones que es va observar relacionant-se estava assegudes (37,7%), caminant (32,7%), i eren menys les que es trobaven dretes aturades (19,9%).

Distribució de les pràctiques socials de les persones relacionant-se. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Si en lloc de mesurar aquesta distribució es calcula la proporció de persones que, en cada una de les pràctiques socials, estava en situació d'interacció social, es pot constatar el gran valor relacional de l'estada: de les persones assegudes, el 91,4% s'estava relacionant, proporció que arriba fins al 93,0% entre les que estaven dretes aturades (en alguns casos, les mateixes persones assegudes xerraven amb persones dretes, en d'altres s'havien aturat a saludar alguna persona al llarg dels seus desplaçaments, o es tractava d'un grup dret xerrant). El caminar, en canvi, es dona tan en situació d'interacció (43,8%), com en solitud (56,2%). El joc, efectuat per infants acompanyats, és en conseqüència relacional, mentre que les poques persones observades fent esport a Badia també estaven en parella o grups.

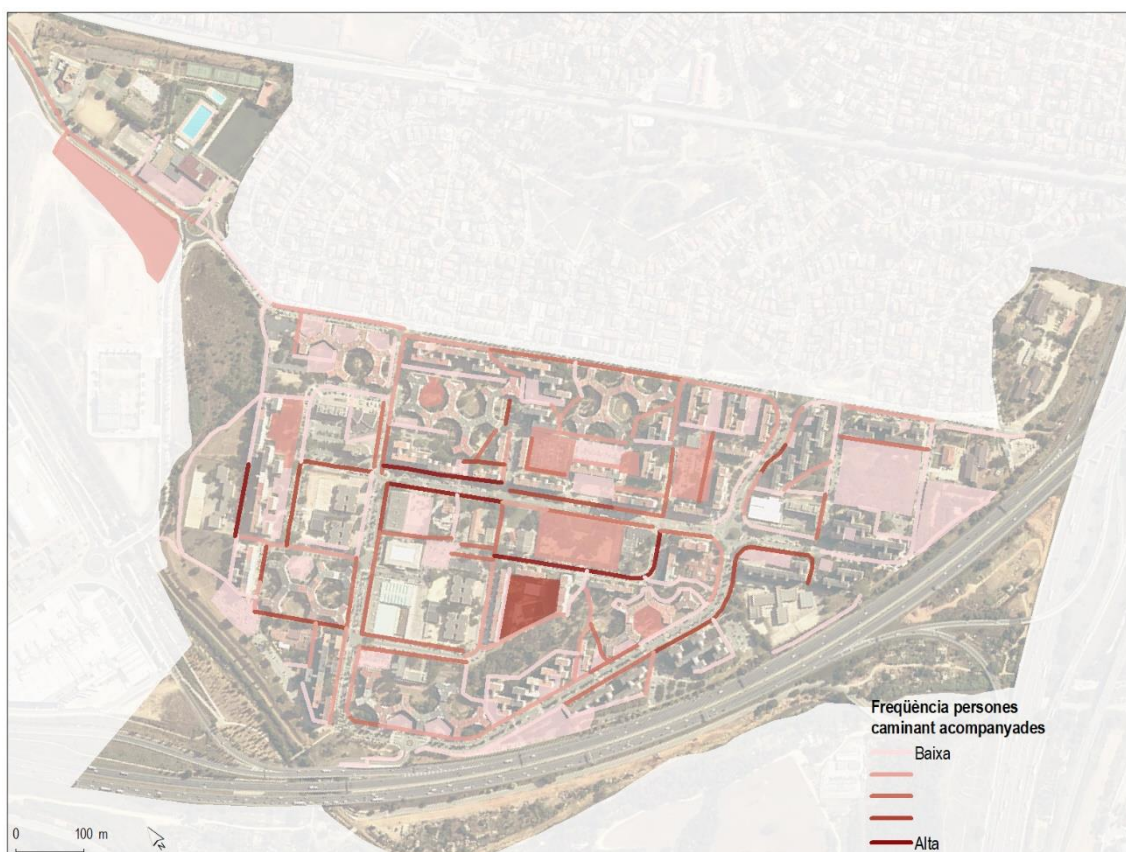

Proporció de persones soles i acompanyades en cada una de les pràctiques socials. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

De l'anterior es desprèn que les interaccions socials tenen lloc a Badia del Vallès es produeixen en les diverses pràctiques quotidianes. És per aquest motiu que a continuació es distingiran tres tipus de patrons relacionals. El primer fa referència a les interaccions socials que es produeixen mentre les persones es desplacen caminant pel barri. Se seguirà per aquelles situacions on diverses persones conversen entre elles mentre s'estan dretes. En tercer lloc, s'analitzaran aquelles pautes d'interacció on les persones interaccionen mentre s'estan assegudes. És aquesta darrera situació la que respon a una activitat planificada i és, per tant, indicativa de quins són els llocs més habituals de trobada i de reunió.

a) *Caminar com a pràctica relacional*

La vida pública a Badia del Vallès té un caràcter eminentment relacional, motiu pel qual el mapa de les interaccions entre la gent que conversa mentre camina coincideix necessàriament amb el dels fluxos de la mobilitat a peu. Així doncs, ja s'ha vist que l'avinguda de Burgos, l'avinguda Via de la Plata, així com el carrer Porto eren les més vies més transitades i en conseqüència aquests són també els llocs on són més freqüents les relacions interpersonals entre les persones que estan de pas. En el cas de persones que caminen acompanyades, s'hi sumen les vies que transcorren prop dels Instituts de secundària, així com el carrer de la Manxa.

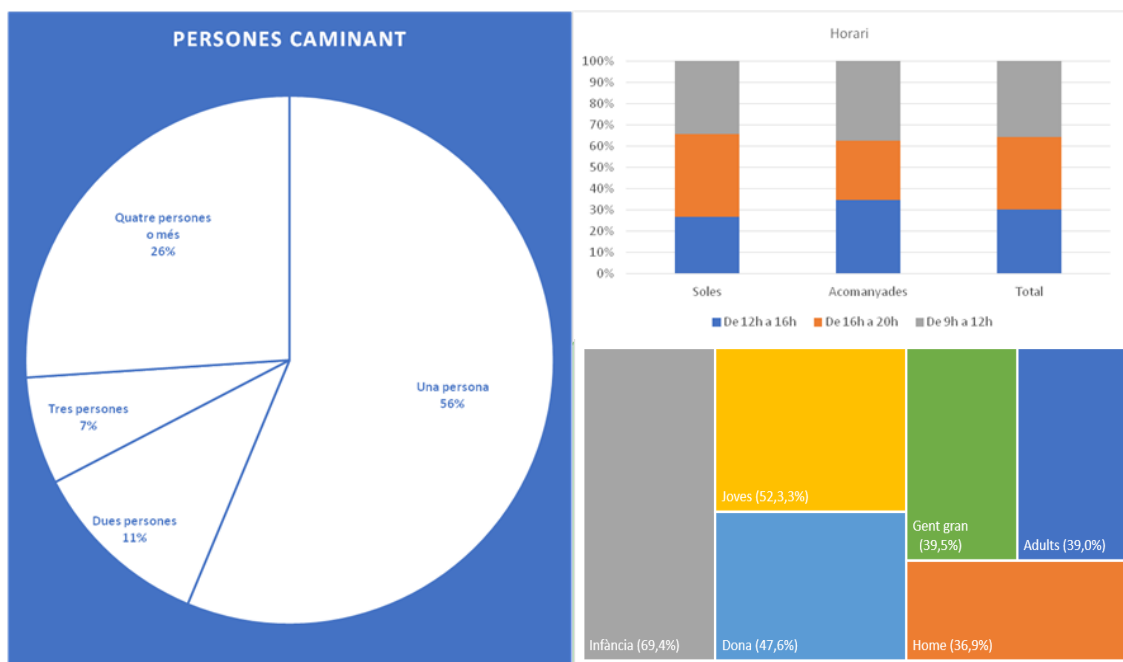
Distribució de persones en situació d'interacció mentre caminen a Badia del Vallès. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Concretament, el 44,0% del total de persones que s'han vist caminant ho feien acompanyades d'altres persones. La quantitat, però sobretot la grandària d'aquests grups és un altre indicador que se suma per informar de la densa xarxa relacional existent al barri. El 26,0% de les persones observades anaven en grups de quatre o més, l'11% en parelles i el 7% en grups de tres.

L'horari també és rellevant, perquè és durant el matí i el migdia que s'han vist més persones acompanyades caminant, mentre que la tarda és moment de menor relació en aquest tipus de pràctica, i s'han observat més persones caminant soles.

Pel que fa al perfil de les persones que caminen acompanyades, aquesta pauta de relacions és la que caracteritza de manera típica els desplaçaments a peu durant la infància. També es pot veure com la

propensió a les persones de més edat. També el gènere influeix, sent més probable que les dones camininin acompanyades que no pas els homes.

Perfil de les persones interaccionant mentre caminen. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

b) Relacionant-se dretes

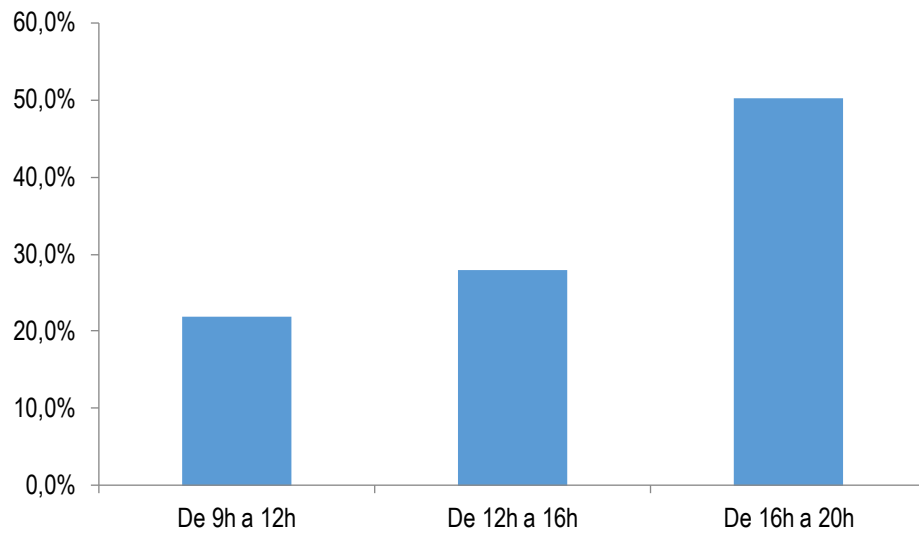
A Badia la xarxa relacional és densa, un fet que s'expressa territorialment en la visibilitat i en la quantitat d'aquests grups de persones que es la ciutat barri és petita, també és freqüent observar com de tant en tant es conformen petits grups de persones que s'aturen un moment a xerrar entre elles, o que es paren a conversar amb les persones conegudes que es van trobant en el seu camí.

La rellevància d'aquestes pràctiques no rau només en el fet que doten de contingut relacional a les situacions de mobilitat habitual que es produeixen al barri, sinó sobretot en què aquestes manifestacions de la vida social contribueixen a modificar momentàniament el caràcter funcional dels seus carrers i zones de pas. En efecte, sostraint-se dels fluxos del trànsit i de les mobilitats habituals, les persones s'agrupen premeditada o involuntàriament per tal de conversar, transformant amb aquesta pràctica els espais de la ciutat en llocs de trobada i de reunió temporal. Es tracta de petites reunions públiques que generen configuracions socials momentànies i tremendament làbils, tanmateix des dels estudis de William H. Whyte (1980) sabem que no es distribueixen de manera casual en el territori sinó que aquestes agrupacions són més freqüents i solen gravitar al voltant d'unes poques localitzacions urbanes que és convenient analitzar.

Per tal de mesurar la freqüència d'aquestes interaccions no planificades i d'identificar aquests espais de reunió informal, durant l'observació s'ha fet recompte de totes aquelles persones que estaven conversant amb algú altre mentre s'estaven quietes dretes. Els resultats indiquen un còmput total de 279 persones, del que resulta que aquestes interaccions impliquen el 19,9% de les expressions de sociabilitat pública registrades a Badia del Vallès. Tenint en compte que es van observar un total de 300 persones dretes, aquest 279 suposa que pràcticament la totalitat d'aquestes persones s'estava relacionant. Per tant, una gran part de la sociabilitat que té lloc als espais urbans de la ciutat es dona en converses de persones que s'aturen a parlar amb altres durant els seu trajectes, que s'agrupen premeditada o involuntàriament per tal de conversar, que es troben fortuïtament pel carrer o que dretes, parlen amb d'altres que es troben assegudes.

D'acord amb les dades de l'observació, aquestes interaccions no planejades són més nombroses durant la tarda (50,2%), car és aleshores que es constata una major freqüentació al barri, i menys durant el matí i el

migdia. Sobre les característiques dels espais on es produeixen aquestes relacions, els resultats mostren que l'escenari principal d'aquestes pautes d'interacció són els carrers (44,8%), però també les places (39,4%). I independentment del tipus d'espai, s'articulen i troben suport material sobretot en les voreres (67,4%), però també en les terrasses de bar (9,7%) i les àrees de joc infantil.

Horari de les interaccions a peu dret a Badia del Vallès. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Tipus d'espai	Persones dretes aturades relacionant-se
Carrers	44,8%
Parcs o places	39,4%
Espais habilitats entre edificis	15,1%
Altres	0,7%
<i>Total</i>	<i>100,0%</i>
Tipus de suport	
Voreres	67,4%
Terrasses de bar	9,7%
Àrees de joc infantil	7,2%
Mobiliari privat	9,3%
Espais no habilitats per caminar vianants (calçada, parterres, ...)	3,9%
Parada transport públic	1,4%
Altres	1,1%
<i>Total</i>	<i>100,0%</i>

Persones observades dretes relacionant-se segons tipus d'espai tipus de suport. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

A continuació passem a descriure com es distribueixen territorialment aquestes interaccions. En primer lloc es pot constatar com aquestes pautes de relació social es donen sobretot en parcs i places, sobretot al Parc Joan Oliver i els parcs del carrer de Porto, sovint prop d'on es troben les àrees de joc infantil, i prop de les sortides i entrades de les escoles. També s'ha observat persones aturades xerrant a davant del Casal dels Infants. Així doncs, l'acompanyament d'infants és una de les fonts d'interacció social no planificada a Badia del Vallès. La influència que exerceixen els comerços i com aquests proporcionen una oportunitat per a les interaccions socials també és palesa a la Plaça de les Entitats, davant del supermercat, on s'han vist una part important de les persones que interaccionaven dretes aturades. Altres punts on s'han observat persones dretes relacionant-se són per exemple les sortides de bars, com és el cas d'algun dels que se situen a l'avinguda Mediterrània.

c) Seure en públic

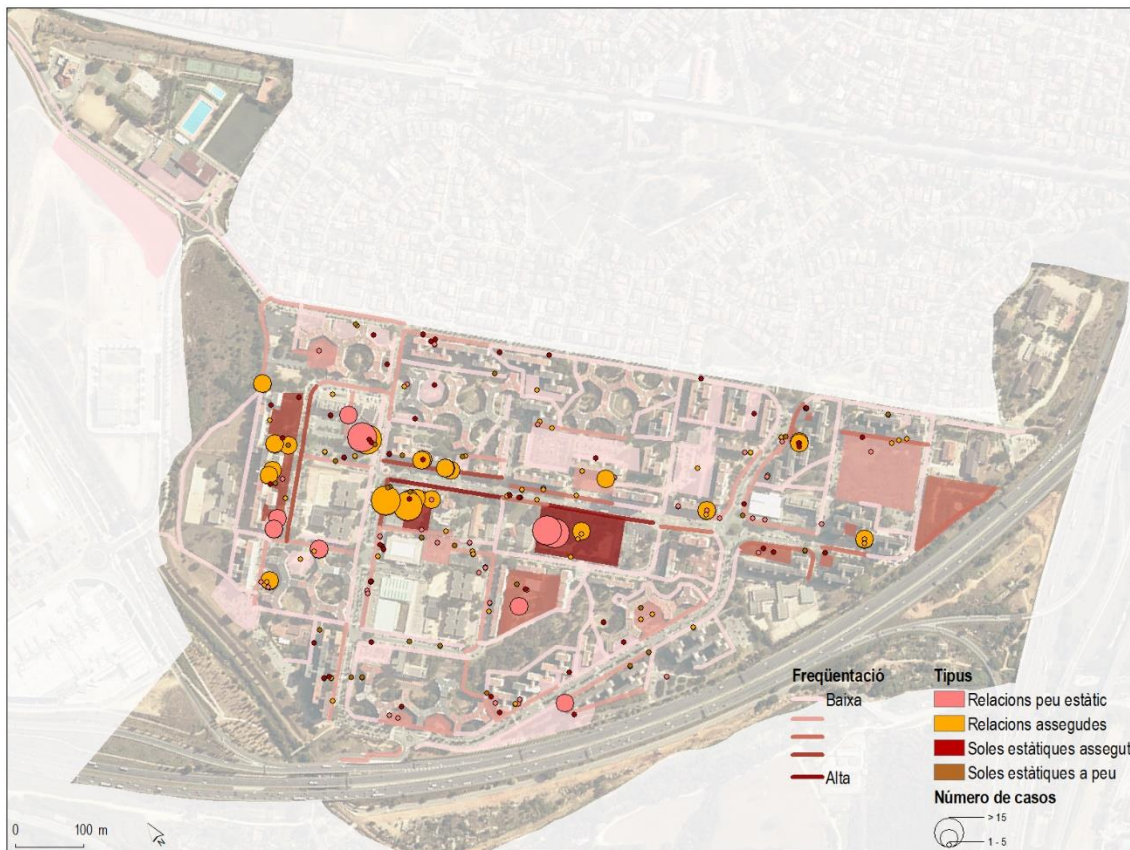
El descans en bancs i zones per a l'estada té un gran valor relacional a la ciutat de Badia. De totes les persones observades relacionant-se, 529 estaven assegudes (un 37,7%). Si aquestes 529 persones assegudes en situació d'interacció social es posen en relació amb el total de persones assegudes observades (570), es pot constatar el valor eminentment relacional del seure en espais d'ús públic (91,4%). L'estudi del tipus d'espais on esdevenen mostra com aquest tipus de pràctica relacional té lloc tant a les zones d'estada (places, parcs i en menor mesura espais entre edificis) com als carrers. També és rellevant el valor relacional de les activitats de restauració: a Badia s'han observat més persones assegudes relacionant-se en terrasses de bar que en bancs del carrer o de places i parcs. Convé assenyalar també que en algunes ocasions les persones seuen i es relacionen en suports no dissenyats per al l'estada o fins i tot amb mobiliari de la llar baixat al carrer (graons, escales, mobiliari privat).

Tipus d'espai	Persones assegudes relacionant-se
Carrers	44,0%
Parcs o places	40,3%
Espais habilitats entre edificis	15,7%
<i>Total</i>	<i>100,0%</i>
Tipus de suport	
Terrasses de bar	56,1%
Bancs	28,0%
Espais no habilitats per seure (graons, vorers, escales, baranes, murs,...)	12,3%
Mobiliari privat	2,3%
Parada transport públic	1,3%
<i>Total</i>	<i>100,0%</i>

Persones observades assegudes relacionant-se segons tipus d'espai tipus de suport. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Tal com es relatava al principi d'aquest informe, Badia disposa d'una gran extensió i nombre d'espais on facilitar l'estada i la trobada col·lectiva (places, parcs i moltes zones entre els edificis). Ara bé, més enllà dels parcs i places centrals de la ciutat, la resta d'aquests espais no s'acompanyen de la localització propera d'activitats de suport o d'elements de centralitat que atreguin a la gent. D'altra banda, en el cas dels espais habilitats entre edificis, en molts casos el mobiliari per a l'estada ha estat eliminat per a suprimir les molèsties de soroll generades per la trobada i estada de persones, tota vegada que la seva distància funcional respecte dels habitatges no ofereix una graduació suficient de la privacitat. Com a resultat, la majoria de les pràctiques relacionals en estada a la ciutat es concentren en determinats punts, mentre que el valor relacional de la resta d'espais de la ciutat és molt menor.

En el mapa sobre les pràctiques relacionals s'aprecia com la majoria de les persones que romanen assegudes mentre es relacionen són aquelles que s'estan a les terrasses dels bars, especialment les ubicades a la zona de la Plaça Major, sobretot les que estan a la mateixa plaça, així com els bars de l'avinguda Burgos i l'avinguda Plata que s'ubiquen prop d'aquesta plaça. La influència de les terrasses de bar com a lloc per a l'estada i la relació a Badia és palesa en altres punts de la ciutat on, tot i la menor centralitat, s'observen un nombre important de persones assegudes xerrant. En canvi, l'ús dels parcs per a la pràctica relacional és més limitat, sent els parcs del carrer de Porto, el Parc Joan Oliver els llocs on s'ha registrat un major nombre de persones relacionant-se mentre utilitzaven els seus bancs i seients.

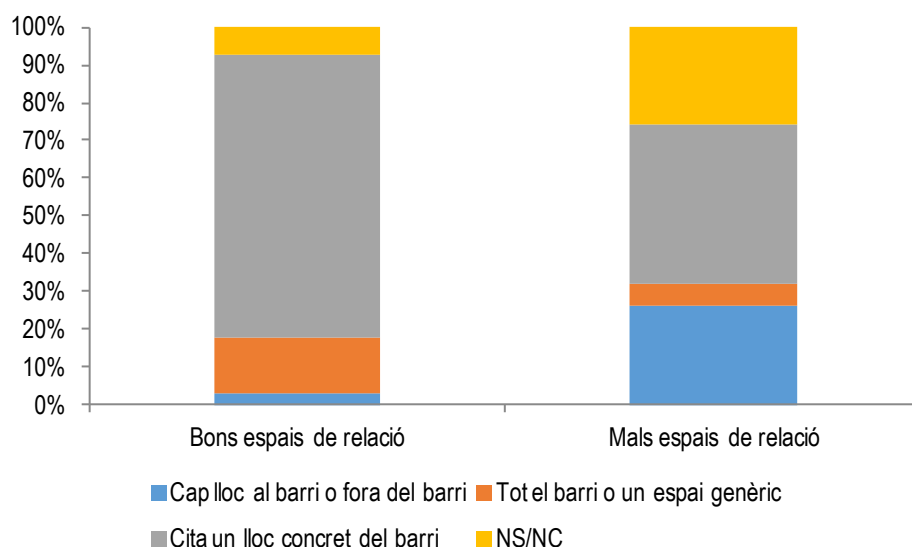
Distribució de persones en situació d'interacció a Badia del Vallès en funció de la seva mobilitat. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Els espais per relacionar-se de Badia del Vallès en l'experiència de les persones residents

L'observació de les pràctiques relacionals es complementa en aquest estudi a través d'entrevistes estructurades a la població. S'ha parlat amb 163 persones de diferents sexes i edats, tot demanant-les quins són al seu parer el millor i el pitjor espai de la ciutat per a trobar-se i per passar temps en companyia.

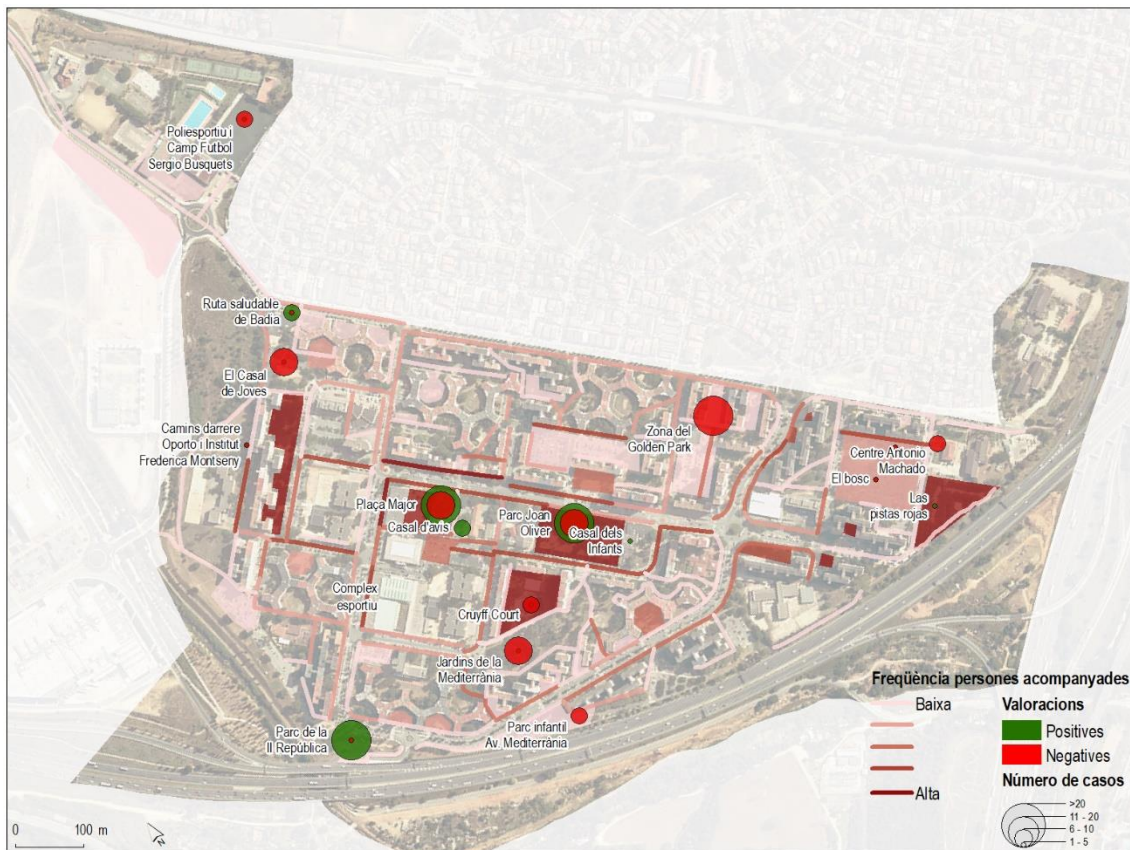
Una primera dada a constatar és que la majoria dels bons espais per a la relació que han identificat els veïns i veïnes de Badia s'ubiquen dins de la ciutat, o fins i tot es fan cites genèriques (tota la ciutat és bona per a la relació, tots els seus parcs, els seus bars i botigues...). Fins un 74,8% han citat bons espais de la ciutat per a relacionar-se. En canvi, al pensar en els pitjors espais per a relacionar-se de Badia, apareixen amb més freqüència les referències a llocs fora de la ciutat, o fins i tot en alguns casos no se'n diu cap. Amb tot, fins un 42,3% de les persones han identificat algun espai dolent de la ciutat per a la relació.

En definitiva, es pot afirmar que, tot i algunes zones puntuals que reben referències negatives, el discurs de les persones entrevistades és que Badia és un bon lloc per a la sociabilitat.

Si parem atenció als llocs que s'han citat com a millors espais per a la relació, altra vegada trobem la gran valoració que reben el Parc Joan Oliver (15) i, sobretot, la Plaça Major, que s'erigeix com el principal espai de sociabilitat de la ciutat de Badia (46 cites). En el cas de relacionar-se, apareixen altres espais significats de forma rellevant: són el Complex Esportiu (equipament situat a l'Av. Via de l Plata) i el renovat Parc de la Segona República (13 i 11 cites respectivament). Altres equipaments públics apareixen amb menor freqüència però també se citen com a llocs de sociabilitat, n'és un exemple el Casal d'Avis. Pel que fa a les cites genèriques, s'ha parlat sobretot de "Tot Badia" com a un bon lloc per a la relació, així com dels seus parcs en general. Els motius més citats a l'hora de descriure els bons espais per a la relació tenen a veure amb l'adequació de l'espai i dels seus elements (sobretot hi ha mobiliari per a l'estada i pels jocs infantils), amb la seva freqüentació (són llocs animats, amb molta gent) i també amb el seu valor identitari (són els llocs on et pots trobar amb les persones amb qui t'agrada relacionar-te). També es valora positivament que s'hi ubiquin factors d'atracció, especialment activitats econòmiques (bars i botigues), o que siguin grans i espaiosos.

Pel que fa als que es consideren els pitjors espais per a la sociabilitat, es constata novament l'habitual resistència a parlar-ne i fins un 25,8% de les persones entrevistades no ha volgut o no ha sabut especificar-ne cap. Entre les persones que sí han concretat algun espai, la majoria han citat els Jardins de la Mediterrània com el pitjor lloc de reunió de la ciutat (%10), confirmant la rellevància d'aquesta àrea en la vida quotidiana i en la imatge negativa que en tenen algunes persones de la ciutat. S'hi afegixen les referències a la zona del Golden Park, el Centre Antonio Machado i el Casal de Joves. Els elements que se'n destaquen són els mateixos que es referien quan es parlava d'aquesta part de Badia com el pitjor espai per caminar: les relacions interpersonals i els conflictes i el consum d'alcohol i drogues.

Distribució de persones relacionant-se a Badia del Vallès i identificació dels que es consideren els millors i els pitjors espais de trobada. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Quant al lloc que es considera que ocupen aquests espais en la vida de Badia, es pot apreciar com la majoria de les persones entrevistades estimen que els millors espais de relació de la ciutat estan en general ben comunicats (93,0%), són animats i confortables (86,8% i 86,6% respectivament) així com prou coneguts per tothom al barri (85,3%) i segurs (82,4%). S'utilitzen per gent de totes les edats (72,2%), però també hi tenen una presència important els infants (16,0%) i són freqüentats tant per persones que hi viuen a prop, com per gent de la resta de la ciutat i fins i tot de fora de Badia.

Els pitjors espais de la ciutat per a la relació, en canvi, són sobretot insegurs, poc freqüentats i poc confortables, i no sempre coneguts ni ben comunicats. Aquests són bastant coneguts (63,6%) i relativament ben comunicats (45,5%). Tot i que s'utilitzen per gent de totes les edats, la presència de joves hi és important, constatant altra vegada que es tracta d'un col·lectiu problematitzat a la ciutat de Badia.

	Millor	Pitjor
Animat	86,8	34,6
Segur	82,4	29,6
Confortable	86,6	26,9
Comunicat	93,0	52,5
Conegut	85,3	58,0
Gent de totes les edats	72,2	55,8
Sobretot nens i nenes	16,0	7,8
Sobretot la gent jove	4,2	23,4
Sobretot la gent gran	7,6	13,0
Gent que viu allà o a prop d'allà	31,9	29,2
Gent de tot el barri	35,5	34,7
Tant gent de la ciutat com de fora	30,4	31,9
Gent de fora de la ciutat	2,2	4,2

Opinió sobre l'encaix dels millors i dels pitjors espais de relació a Badia del Vallès Font: IERMB, a partir d'entrevistes a la població resident

El barri com espai de joc

És sabut que els infants donen vida als barris, a les ciutats i als pobles. Dit això, cal recordar que viure el carrer i jugar solen ser les activitats més habituals que practiquen els infants fora de l'escola, i poder-ho fer a l'aire lliure i de manera espontània suposa, per tant, un indicador de riquesa i de vitalitat de l'espai urbà. Com en els casos anteriors, l'estudi d'aquesta pràctica social es realitzarà estudiant les informacions obtingudes a partir de l'observació sistemàtica de la ciutat i de les entrevistes estructurades a la població.

El barri i el joc infantil a Badia del Vallès

Mentre que caminar i trobar-se amb altres persones són pràctiques habituals que atenyen a la majoria de la població, en canvi jugar és una pràctica que ateny a un segment demogràfic menys nombrós. En efecte, durant el període d'observació s'han comptabilitzat 243 nens i nenes a Badia del Vallès, el que suposa l'11,9% de totes les persones que s'han vist utilitzant el barri. Val a dir la majoria d'aquests infants estaven de pas, però fins el 23,9% jugaven. La majoria dels infants jugant a Badia s'han observat a les àrees infantils del Carrer de Porto, de la zona de l'Avinguda Mediterrània, del Carrer Eivissa i al Parc Joan Oliver. Si bé s'han vist infants jugant en altres àrees de la ciutat, la seva presència era molt menor. Destaca especialment el parc infantil del carrer Menorca, davant del bosc, on s'ha vist un nombre relativament baix d'infants jugant. El mapa següent, on es mostra els espais de Badia amb presència de joc infantil, constata que aquest es relega sobretot a aquells espais dissenyats per aquest fi, que a Badia s'ubiquen sobretot en parcs o places (47,4%), i en espais entre els blocs d'edificis (39,5%). El joc a voreres dels carrers és molt més residual i només s'ha observat de forma puntual a l'Avinguda Costa Brava i al tram nord del Carrer de Porto.

Tipus d'espai	Infants jugant
Carrers	13,2%
Parcs o places	47,4%
Espais habilitats entre edificis	39,5%
<i>Total</i>	<i>100,0%</i>
Tipus de suport	
Parc infantil/ mobiliari infantil	72,4%
Voreres	26,3%
Altres	1,3%
<i>Total</i>	<i>100,0%</i>

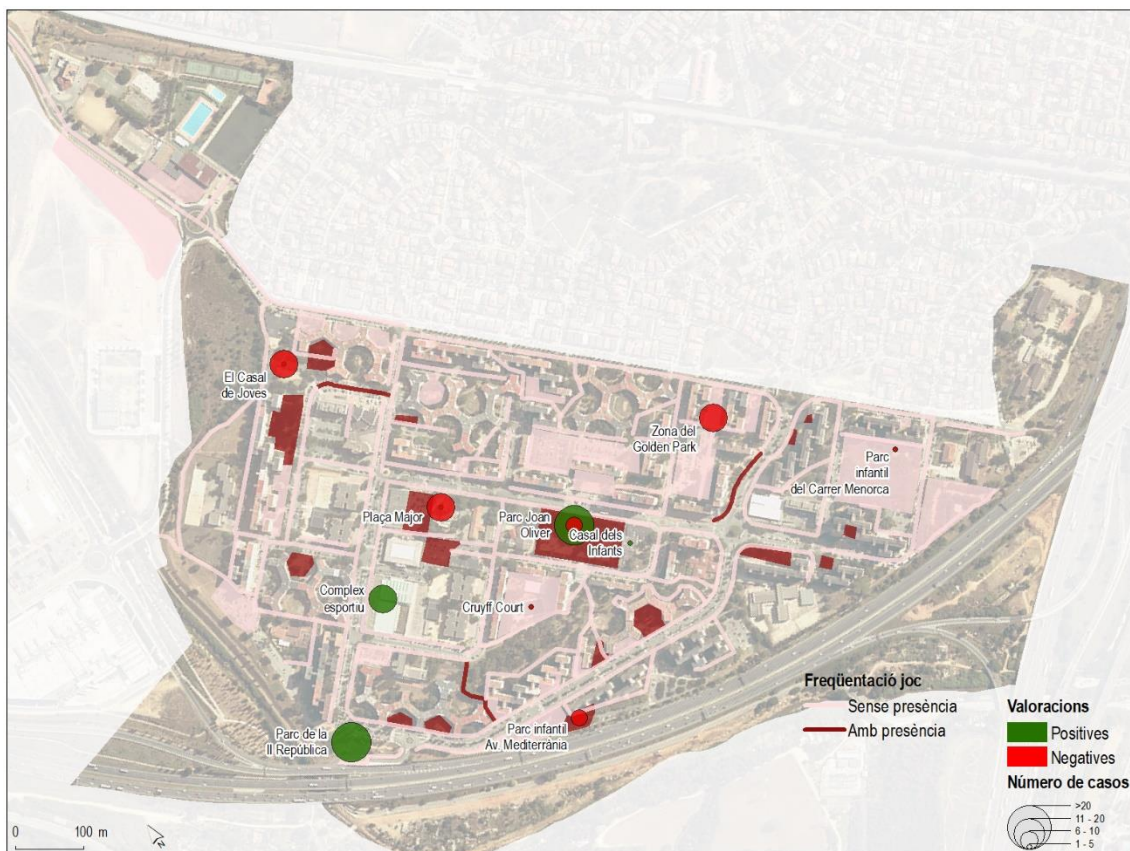
Infants observats jugant segons tipus d'espai i tipus de suport. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

Els espais per jugar de Badia del Vallès en l'experiència de les persones residents

La visió de les persones entrevistades sobre Badia per a la pràctica del joc és més positiva que negativa, ja que s'han identificat un nombre major de bons de mals espais, si bé les cites positives es concentren en un nombre reduït de llocs. En opinió de les persones entrevistades el millor lloc per jugar és el Parc Joan Oliver (67 cites), seguit del Parc de la Segona República (45), que recordem que estava en obres durant l'Observació, i per tant en la freqüentació del joc no apareix, tot i el volum de cites positives que ha rebut en les entrevistes, dutes a terme quan ja s'havien finalitzat les obres. A certa distància, també se cita el Complex Esportiu com (19). Tot i no ser un espai concret, han rebut força cites negatives les activitats que es fan en el marc del projecte Espais Familiars. En quant als elements que han motivat la consideració d'aquests espais, se cita sobretot l'adequació dels seus elements per a la pràctica del joc (el mobiliari

infantil, especialment valorat en el Parc de la Segona República), si bé també se'n valora la grandària i la qualitat natural (sobretot en quant al Parc Joan Oliver). Del Complex Esportiu es valora que té mobiliari per a fer esport, especialment per a jugar a futbol.

El caràcter conflictiu i el consum d'alcohol i drogues tornen a ser els motius principals pels quals les persones consideren que la zona del Golden Park és el pitjor espai per jugar a la ciutat (14 referències). La Plaça Major tampoc és ben valorada com a espai de joc (12 referències) perquè no disposa de mobiliari que el faciliti. Més enllà d'aquesta zona, també s'han identificat els parcs propers al Casal de Joves (10), d'on se'n destaca el mal estat i el deteriorament el mobiliari i de l'entorn. Finalment, han estat diverses les expressions que refereixen als carrers i carreteres com a mal lloc per al joc, per la inseguretat que crea la presència de trànsit rodat, el que torna a posar l'accent en el pes que té la presència de vehicles com un element negatiu per a les activitats quotidianes a la ciutat.

Localització principal dels espais de joc i identificació dels que es consideren els millors i els pitjors espais de joc. Font: IERMB, a partir d'Observació Social Sistemàtica

La ciutat compta amb diverses àrees de joc infantil, amb diferències importants pel que fa a l'oferta de mobiliari i a l'estat de manteniment, mentre que d'altres compten amb mobiliari nou i ben mantingut. La gran presència del cotxe i la proximitat de les àrees infantils a les vies de vehicles també apareixen com a factors negatius per al joc a la ciutat.

Els parcs infantils més utilitzats s'ubiquen prop dels centres escolars i les més ben valorades per part dels infants són el Parc de Joan Oliver i el nou Parc de la Segona República (a dalt a la dreta). D'aquest darrer, se'n destaca com a factor positiu l'adequació dels seus elements.

En relació als que es consideren els millors espais de la ciutat, l'opinió majoritària és que aquests són espais animats (96,1%), ben comunicats (91,0%) i confortables (90,2%). També, però en menor mesura, es considera que són llocs que coneix tothom (87,9%) i segurs (80,5%). Es considera també que els utilitza gent de totes les edats, sobretot de la ciutat.

Quant als atributs dels pitjors espais, coneguts (66,0%) i prou ben comunicats (49,0%), difícilment es consideren confortables, segurs ni freqüentats. Són utilitzats per persones de totes les edats i de tota la ciutat, si bé hi ha menys presència d'infants i més pes de població jove de la que es troba en els bons espais de joc.

	Millor	Pitjor
Animat	96,1	32,7
Segur	80,5	30,4
Confortable	90,2	25,5
Comunicat	91,0	49,0
Conegut	87,9	66,0
Gent de totes les edats	48,4	45,2
Sobretot nens i nenes	40,1	23,7
Sobretot la gent jove	10,2	21,5
Sobretot la gent gran	1,3	9,7
Gent que viu allà o a prop d'allà	24,8	26,7
Gent de tot el barri	45,1	47,8
Tant gent de la ciutat com de fora	28,8	20,0
Gent de fora de la ciutat	1,3	5,6

Opinió sobre l'encaix dels millors i dels pitjors espais de joc a Badia del Vallès. Font: IERMB, a partir d'entrevistes a la població resident

El barri per a fer esport

La ciutat de Badia no es caracteritza per la seva adequació per a la pràctica esportiva. Si més no així se'n desprèn dels resultats obtinguts en l'observació sistemàtica, doncs durant el temps que ha durat l'observació només s'han vist 33 persones practicant esport al barri: pràcticament totes elles a la zona esportiva que hi ha entre el carrer Menorca, l'edifici del Molí i l'autopista, i sols un parell davant del Casal dels Infants, a la pista de futbol.

Pel que fa a l'opinió de les persones preguntades sobre aquesta qüestió, les cites sobre el millor espai de la ciutat per a la pràctica esportiva es concentren en el Complex Esportiu (105 cites), del que se'n destaca la seva grandària i la seva adequació pel mobiliari i les pistes esportives de què disposa. Així, les activitats esportives de la ciutat es prefereixen realitzar en aquest equipament més que no en parcs i espais lliures de la ciutat. D'aquests darrers, pràcticament només s'han citat preferentment les "pistes vermelles" del carrer Menorca i el Parc Joan Oliver (amb unes 5 cites cadascuna).

Quant als mals espais per a l'esport, un 22,2% de les persones han dit que la ciutat no tenia cap bon lloc per a fer esport, i fins un 41,4% no han sabut identificar-ne cap, el que confirma que Badia no acaba de respondre a les necessitats esportives de la seva població. Entre les persones que sí que han identificat els pitjors espais de la ciutat per a l'esport, les cites es concentren a la zona entorn del Camp de Futbol de Sergio Busquets, per l'estat d'abandonament del lloc, el Parc Joan Oliver, perquè no té mobiliari esportiu i el Cruyff Court, sobretot perquè no és prou gran en comparació amb altres pistes.

Pel que fa a les característiques d'aquests llocs, els millors espais per a l'esport s'han descrit com a coneguts i comunicats, en general confortables, animats i segurs, i s'utilitzen per part de gent de totes les edats, sobretot de la ciutat. Per contra, els mals espais, si bé són coneguts i comunicats, són poc freqüentats, per persones sobretot de Badia, insegurs i poc confortables.

	Millor	Pitjor
Animat	53,7	32,7
Segur	45,5	30,4
Confortable	49,1	25,5
Comunicat	65,5	49,0
Conegut	69,1	66,0
Gent de totes les edats	63,0	45,2
Sobretot nens i nenes	10,9	23,7
Sobretot la gent jove	13,0	21,5
Sobretot la gent gran	13,0	9,7
Gent que viu allà o a prop d'allà	23,8	26,7
Gent de tot el barri	42,9	47,8
Tant gent de la ciutat com de fora	31,0	20,0
Gent de fora de la ciutat	2,4	5,6

Opinió sobre l'encaix dels millors i dels pitjors espais per a l'esport a Badia del Vallès. Font: IERMB, a partir d'entrevistes a la població resident

Elements de balanç i diagnosi

Les dades analitzades en el present estudi han permès constatar que Badia del Vallès és una ciutat on es pot observar vida pública a pràcticament la totalitat dels seus carrers i espais urbans. La vida a la ciutat tendeix a concentrar-se a les seves vies, places i parcs principals, mentre que una superfície important dels seus espais lliures resten infrautilitzats i amb una baixa sociabilitat, especialment els espais habilitats entre els blocs d'edificis, però també algunes de les places i parcs que se situen en les zones més perimetrals del nord i el sud la ciutat. Aquests espais no només són poc utilitzats i amb poca localització de pràctiques relacionals, sinó que tampoc formen part de l'imaginari de les persones quan se'ls demana pels principals llocs d'estada i relació de la ciutat. També s'ha constatat la desconexió de Badia amb el seu entorn doncs s'observa una major aflluència de persones a la zona centre de la ciutat i a dues àrees concretes de les zones est i oest, mentre que els perímetres de la ciutat són molt menys freqüentats. El cas més paradigmàtic és la zona de l'antic poliesportiu, en desús i segregada de la ciutat.

Els espais amb més sociabilitat s'ubiquen al centre del municipi, o prop d'equipaments i activitats comercials. Es tracta principalment de parcs i places, essent la Plaça Major i el Parc Joan Oliver els més utilitzats de la ciutat per a les diferents pràctiques quotidianes. Es destaca també l'atracció que exerceixen les activitats de restauració així com els parcs infantils que se situen prop de les escoles per a la vida social a la ciutat, essent exemples els parcs del carrer Porto, la zona davant del Casal dels Infants i les diferents terrasses de bars de la ciutat. Si bé la majoria de relacions socials tenen lloc durant l'estada, també destaquen aquelles que s'estableixen en els desplaçaments a peu, sobretot els que s'efectuen per a l'avinguda principal de la ciutat.

Pel que fa als desplaçaments a peu les avingudes de la ciutat són les que exerceixen com a principals vies de connexió interna, especialment l'avinguda de Burgos, mentre els carrers verticals i els camins entre edificis són menys utilitzats per al pas. La desconexió de la ciutat amb el seu entorn es constata amb la baixa freqüentació observada en els camins que uneixen Badia amb la Universitat Autònoma de Barcelona, amb el polígon del Riu Sec i Sabadell, així com una freqüentació moderada en els carrers perimetrals que limiten amb Barberà del Vallès. Tanmateix, alguns dels camins que passen per aquestes zones perifèriques són utilitzats com a vies de pas, i també s'han nombrat en les entrevistes com a llocs per al passeig, el que mostra la seva potencialitat com a vies de connexió de Badia amb el seu entorn, així com a camins per als desplaçaments perimetrals. També s'ha observat l'efecte que tenen les bosses d'aparcament, fragmentant el territori i la mobilitat a peu dins la ciutat, tota vegada que el trànsit se significa com un element negatiu per al passeig i també per al joc infantil.

La pràctica del joc es concentra i limita als espais dissenyats per aquesta finalitat sobretot quan s'ubiquen prop de les escoles, i és poc freqüent en els espais entre edificis, encara que alguns disposin de mobiliari infantil. El renovat Parc de la Segona República és molt ben valorat per a aquesta pràctica, el que indica la seva potencialitat com a factor de polaritat a la zona sud de la ciutat. Pel que fa a l'esport, s'ha mostrat com una activitat que gairebé no és present als espais urbans de Badia, sent el principal punt l'equipament del complex esportiu. Les referències a l'abandonament de les antigues pistes a la zona nord de la ciutat també mostra com la recuperació d'aquest espai en minimitzaria la seva fragmentació de la ciutat i milloraria la connexió de Badia amb el seu entorn.

Els espais més ben valorats per a la sociabilitat són la Plaça Major i el Parc Joan Oliver, i s'hi afegixen el Complex Esportiu i el Parc de la Segona República, que alhora reben moltes cites positives com a espais de joc i d'esport. D'ells se'n destaquen elements com la seva animació, l'adequació de l'entorn o la grandària. En canvi, les referències negatives es concentren en els jardins de la mediterrània, la zona del Golden Park i les proximitats al Casal de Joves, d'on se'n destaquen usos problematitzats com el consum d'alcohol o drogues i la manca de manteniment i neteja dels espais.

En concurs amb aquests elements generals es produeixen altres situacions que també suposen un desafiament per a la promoció i la millora del potencial d'ús i relacional dels espais de la ciutat. A continuació s'apunten diversos eixos de diagnosi, identificant-ne els espais relacionats i els reptes estratègics de futur.

Connectivitat, integració amb l'entorn i polaritat

Badia viu d'esquena al seu entorn. Els problemes d'integració física, per la presència sobretot de les grans infraestructures i les àrees per desenvolupar, doten els seus límits d'un caràcter de provisionalitat, i provoquen l'aïllament de la ciutat amb la resta del territori. Uns dels reptes principals és millorar la connexió de la ciutat amb els municipis veïns i els valors del seu entorn superant les barreres existents i integrant Badia dins del continu urbà³.

Mitigar l'efecte barrera de les infraestructures

- Una xarxa de recorreguts que posin en relació el patrimoni cultural, natural i paisatgístic que hi ha a Badia i els seus voltants. Segurament, la implantació de la proposta de Bicivia de l'AMB contribuirà positivament en aquest sentit.
- La posada en valor de la presència del riu Sec, que en bona part serà possible amb l'execució de la Modificació del PGM al front del Riu Sec, de 2016.
- La importància d'adequar per a l'ús els camins perimetrals, especialment els que transcorren prop de la zona del Riu Sec i del polígon amb el seu nom, per valoritzar-los com a zona de pas i de connexió.
- L'enfortiment de la relació de Badia amb Barberà, disminuint l'efecte barrera de la línia de ferrocarril.
- Recuperar els usos de la zona de l'antic poliesportiu i el camp de futbol de Sergio Busquets i millorar els camins que se situen en el seu entorn i que transcorren prop del ferrocarril, per a donar-li valor com a espai d'ús de la ciutat i com zona de connexió amb Barberà.

La dignificació dels entorns més pròxims

- Contemplar la possibilitat d'actuació a les àrees incloses a la Modificació del PGM al front del Riu Sec, de 2016, amb l'objectiu de dignificar el seu estat d'urbanització i activar-los mitjançant usos efimers al servei de la ciutadania, fins l'execució definitiva del seu planejament.

Creació de polaritat municipal

Actualment Badia té un caràcter eminentment residencial i d'equipaments i serveis dedicats a la població resident. Tanmateix, ubicada prop de la Universitat Autònoma de Barcelona i del polígon del Riu Sec, amb infraestructures de transport al seu entorn (autopistes, xarxa de ferrocarril) que la fan accessible des dels municipis de l'àrea i la regió metropolitanes, la ciutat gaudeix d'un gran potencial d'atracció. La localització de nous serveis destinats a persones no necessàriament residents al municipi podria atorgar-li aquest caràcter de centralitat del que manca actualment de manera que l'afluència a carrers i places del municipi incrementaria.

- Localitzar serveis i activitats dins el municipi que puguin ser d'utilitat per als seus ciutadans però també per als territoris del seu entorn (UAB, Sabadell, Polígon Riu Sec, Barberà...).

³ El pla d'acció integral Badia del Vallés, en aquest sentit, proposa acotar la mobilitat privada, millorar el transport públic, l'accessibilitat i la connectivitat supramunicipal.

- Incentivar l'execució de la modificació del Pla General Metropolità al front del riu Sec per a localitzar activitat econòmica i formativa al municipi, i així equilibrar la distribució dels usos del sòl, ara predominantment residencials, generant teixit professional i no només residencial.

Ciutat caminable

La distribució de l'habitatge en grans blocs i sistemes d'equipaments, l'existència de grans bosses d'aparcament en superfície així com l'orografia del municipi, format per dues plataformes a distint nivell, dificulta la mobilitat a peu dins de Badia. Tot i això la ciutat té molts camins i vies potencialment transitables, si bé la majoria d'elles són poc utilitzades, doncs els desplaçaments interiors es concentren a les seves vies principals, millor condicionades i on s'ubiquen les activitats centrals de la ciutat. Per tal de millorar la caminabilitat dins del municipi, el Pla d'Acció Integral de Badia recull actuacions destinades a millorar la mobilitat i la permeabilitat interna, jerarquitzar el sistema viari intensificant l'ús dels espais lliures i reduint l'ocupació que té el vehicle privat i promoure altres mitjans de mobilitat més sostenible. Des del punt de vista de l'ús social dels espais, s'afegeixen algunes propostes més a continuació.

Camins no asfaltats per a vianants i espais entre edificis

L'edificació de la ciutat formant agrupacions en illes de blocs en forma d'estrella, al centre de la qual es formen, i blocs de barra, forma una sèrie d'espais lliures i camins que rodegen les edificacions. Tanmateix aquestes vies i les places interiors resten sotmeses a una baixa freqüentació. La proximitat als habitatges fa que les activitats que s'hi poden desenvolupar molestin als veïns, i l'absència d'altres activitats als edificis fa que no es generi polaritat i per tant s'utilitzin bàsicament com a accessos a les residències.

- Atès el seu potencial per a la caminabilitat, potser fora interessant contemplar la possibilitat dissenyar una xarxa de recorreguts de vianants o ampliar els recorreguts de les rutes saludables per tal d'aprofitar les estructures existents i fomentar un millor aprofitament dels espais disponibles.
- També s'hauria de considerar la possibilitat d'ubicar alguns bancs i mobiliari per al descans al llarg de les vies peatonals.

Desnivell entre carrer de la Manxa, Bètica i Avinguda Mediterrània

El canvi de nivell entre la plataforma nord i sud de la ciutat, en la zona de darrera de l'Avinguda Mediterrània, no només actua com a barrera física sinó també com a barrera social, limitant la convivència entre la població d'una altra i zona. Actualment el desnivell és salvat per unes escales mecàniques sovint espatllades i un ascensor recentment renovat.

- Parar atenció al manteniment de les escales mecàniques i de l'ascensor, preveient elements de protecció del deteriorament que provoquen les condicions climàtiques com la pluja, i seguir treballant per a la millora de l'accessibilitat en els carrers verticals, prop de la zona dels jardins de la mediterrània, el carrer Bètica i l'Avinguda Mediterrània.
- Adequar la zona d'estada dels jardins de la mediterrània amb més bancs i mobiliari infantil, i programar-hi activitats per a diferents col·lectius, que en fomenti l'ús per part de persones de diferents edats i de tota la ciutat.

Bosses d'aparcament i convivència amb els vehicles

La ciutat de Badia disposa d'una gran quantitat d'espai dedicat als vehicles, amb nombroses bosses d'aparcament que trenquen la mobilitat a peu. La presència del trànsit rodat no només dificulta la mobilitat a peu sinó que també es veu com a perillosa per la pràctica d'algunes activitats quotidianes, com el joc. Les referències als carrers i les carreteres com a mals espais per a desenvolupar les activitats quotidianes per la manca de protecció i salubritat que suposen els vehicles han estat nombroses.

- Estudiar la reducció del nombre de bosses d'aparcament dins del municipi, deixant només aquelles que es troben en les zones més perimetral i dotar-los de més voreres i mitjanes.
- Posar més passos de vianants i respectar una distància entre el pas i la primera plaça d'aparcament per tal d'incrementar la visibilitat per part dels conductors sobre les persones que estan a punt de creuar, especialment els infants.
- Rebaixar els límits de velocitat del trànsit a les zones on s'ubiquen els passos de vianants, especialment a la zona central de la ciutat i al voltant del Parc de la Segona República.

La ciutat com a espai per a l'estada i les pràctiques quotidianes

La disposició dels habitatges en forma de blocs allibera molt espai públic a la ciutat. Ara bé, la gran extensió d'espais lliures en dificulta el manteniment i l'adequació amb mobiliari per a les activitats. A més a més, en un municipi on la gran majoria de plantes baixes són d'ús residencial molts d'aquests espais creixen de factors d'atracció i polaritat com poden ser les activitats comercials. Amb un alt valor relacional i d'estada, les pràctiques quotidianes tendeixen a concentrar-se en determinats carrers i espais de la ciutat, mentre d'altres no només són poc utilitzats sinó que hi té lloc una baixa sociabilitat. Les característiques que comparteixen aquests espais són la manca de factors d'atracció (activitat comercial, restauració, freqüentació...), la manca d'adequació del seu mobiliari i disseny a les necessitats i activitats de les persones, així com la manca de manteniment o la presència d'usos i usuaris problematitzats. En aquest sentit, es proposa incrementar el valor d'ús dels espais de la ciutat i adaptar-los a les necessitats i sensibilitats dels diferents segments de població, tenint en compte que aquests poden anar variant al llarg del temps en funció de les característiques de la població resident i usuària del municipi.

Espais entre edificis, avanjardins i espais sense funció definida

- Facilitar el manteniment dels espais amb la implicació de les persones residents i usuàries, amb iniciatives com els horts i jardins urbans.
- Ubicar activitats temporals en els espais en desús tenint en compte els horaris en què no generin molèsties veïnals.
- Dotar els espais al centre dels edificis estrella de mobiliari infantil i per a l'esport (de gent gran o jove) i programar-hi activitats esportives.
- Reduir el nombre d'habitatges en planta baixa i reconvertir-los en locals que ofereixin serveis o activitats comercials.

Places i parcs i carrers no centrals

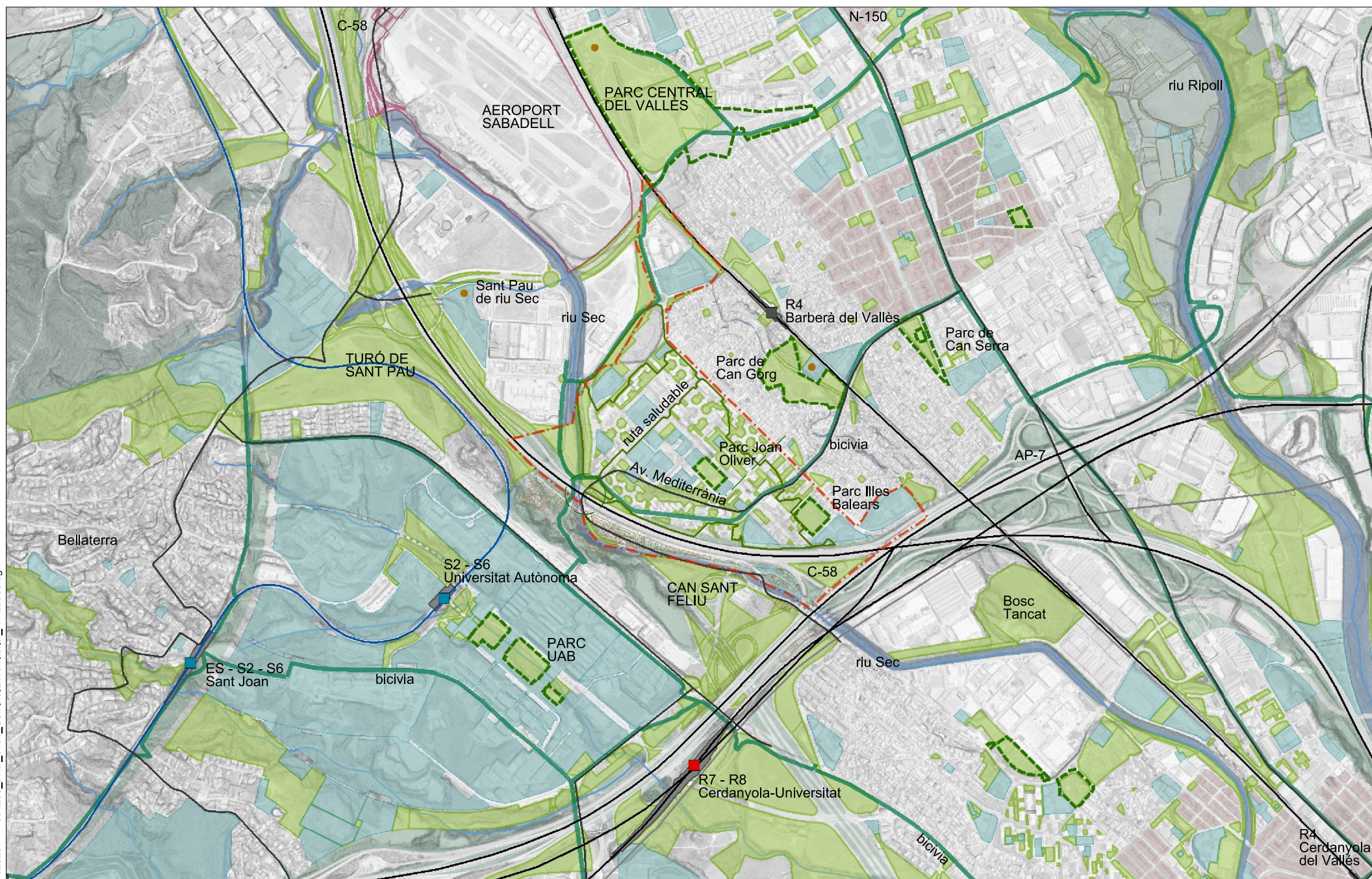
- Adequar el seu mobiliari a les necessitats de la població resident i usuària, tenint en compte que quan s'alliberin els contractes de protecció oficial les característiques de la població podran variar. Ubicar més mobiliari per a l'esport tant per a persones grans com a per població jove, i mobiliari infantil que tingui en compte les diferents edats.
- Programar activitats infantils als parcs no centrals, com el del carrer Menorca, o traslladar-hi de tant en tant la jugateca ambiental que es realitza al Parc Joan Oliver.
- Dotar de més mobiliari la zona davant del Casal dels Infants.
- Reprogramar algun dels parcs o espais per a ubicar-hi un *skatepark* o un zona amb mobiliari per a l'estada i reunió de la gent jove.

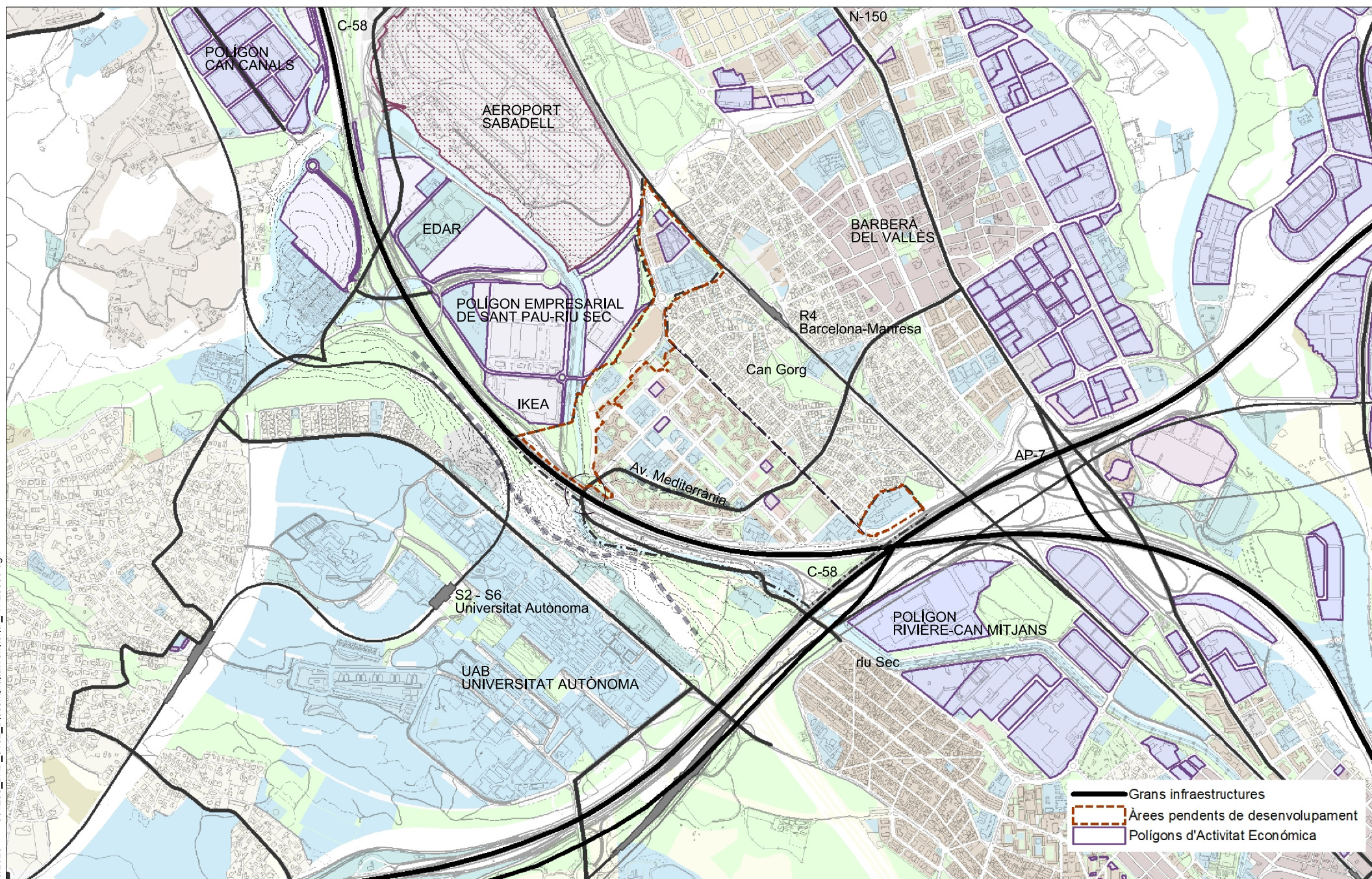
Espais problematitzats, zona Mediterrània

- Reforçar els serveis de mediació i intervenció en l'espai públic, sobretot per a mitjançar en els conflictes que sorgeixen de les diferents necessitats de lleure entre joves i la resta de població.
- Considerar la possibilitat d'incloure una figura com la dels "serenos" de Santa Coloma de Gramenet, que duen tasques d'ajuda, informació i revisió dels espais públics durant la nit.

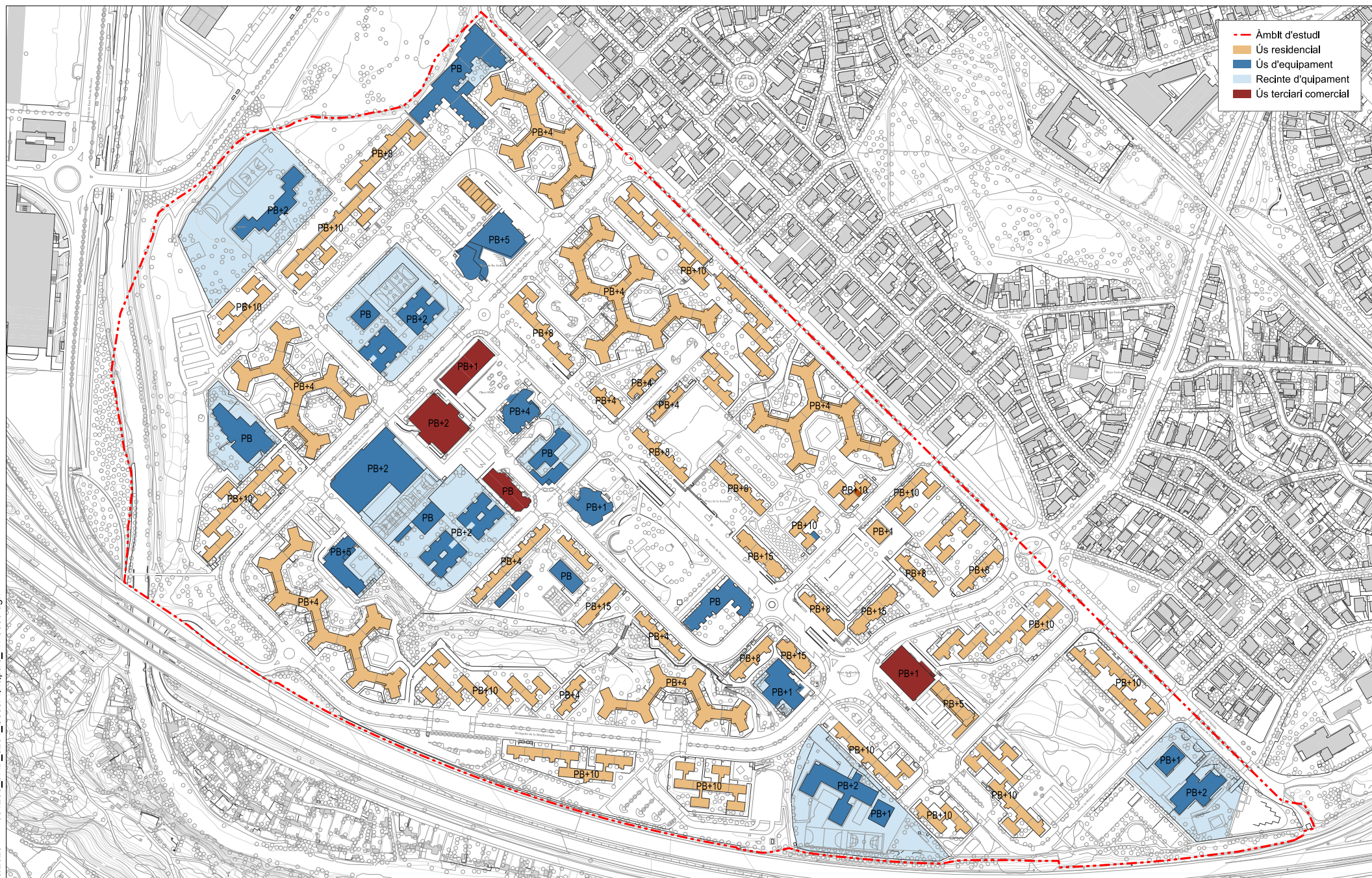
- Facilitar el manteniment dels espais i el compliment de les normes mitjançant l'adequació i dotació de mobiliari (més papereres, senyals informatives...).
- Situar un espai públic de qualitat a la zona sud de Badia que, juntament amb el renovat Parc de la Segona República, doti de tracció aquesta zona de la ciutat. Es podria ampliar el parc infantil de sota de la pantalla de l'autopista per fer un parc més gran (traient zona a l'aparcament) amb mobiliari per altres grups d'edat i permetre fer expressions artístiques temporals al mur de l'autopista.

Annex de mapes

INFORME VIDA PÚBLICA _ BADIA DEL VALLÈS

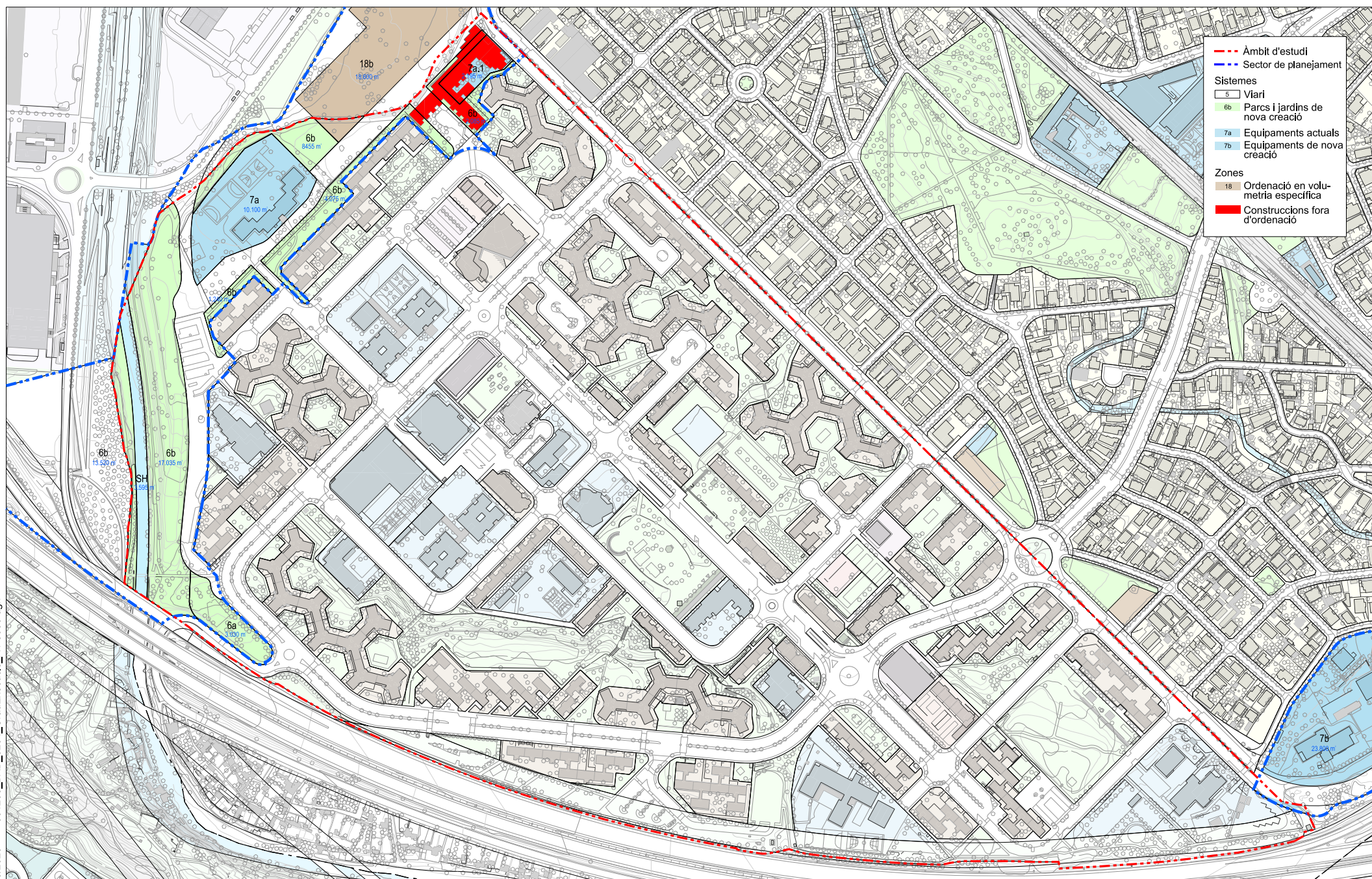
- Àmbit d'estudi
- Us residencial
- Us d'equipament
- Recinte d'equipament
- Us terciari comercial

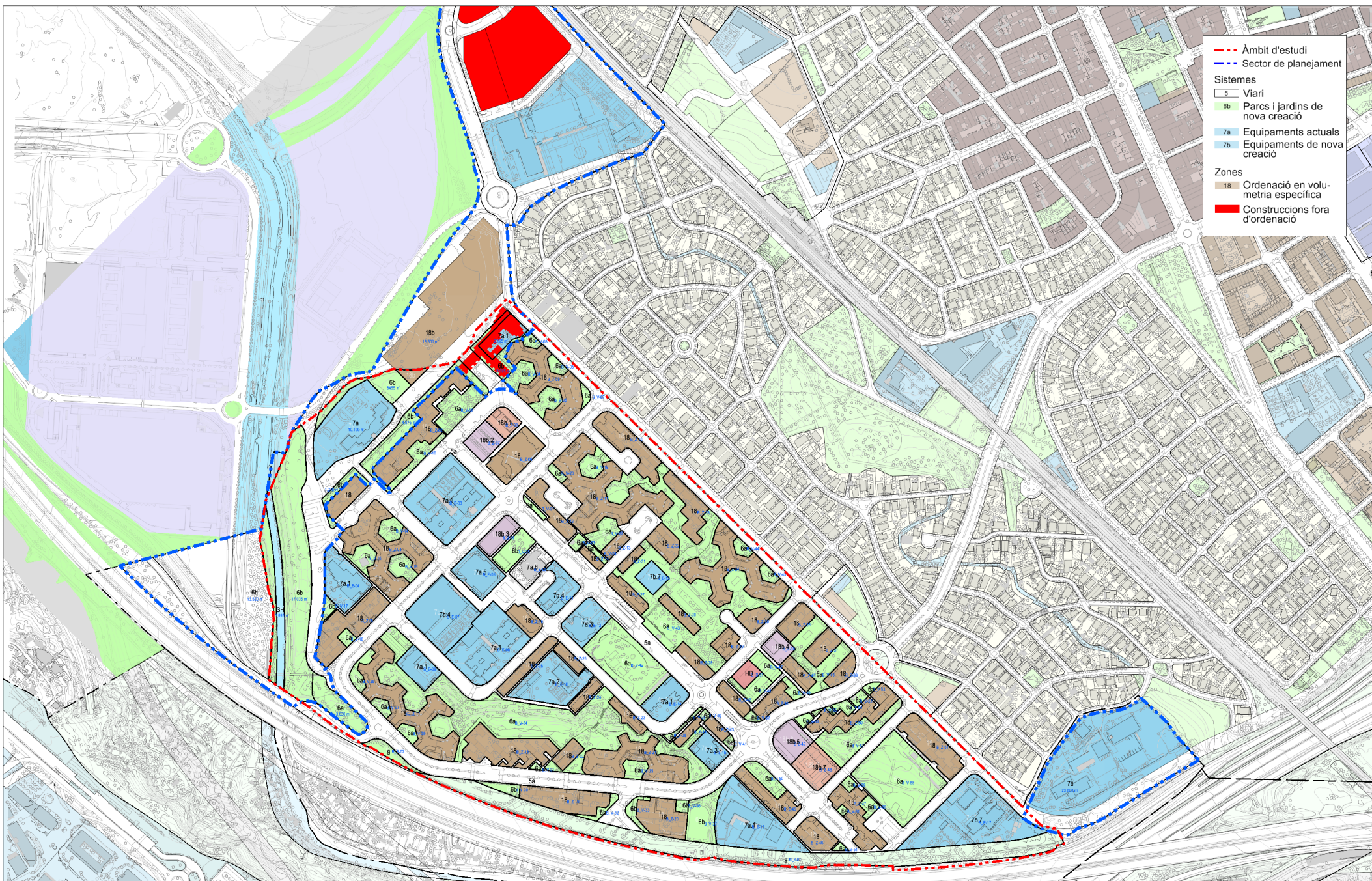

INFORME VIDA PÚBLICA _ BADIA DEL VALLÈS

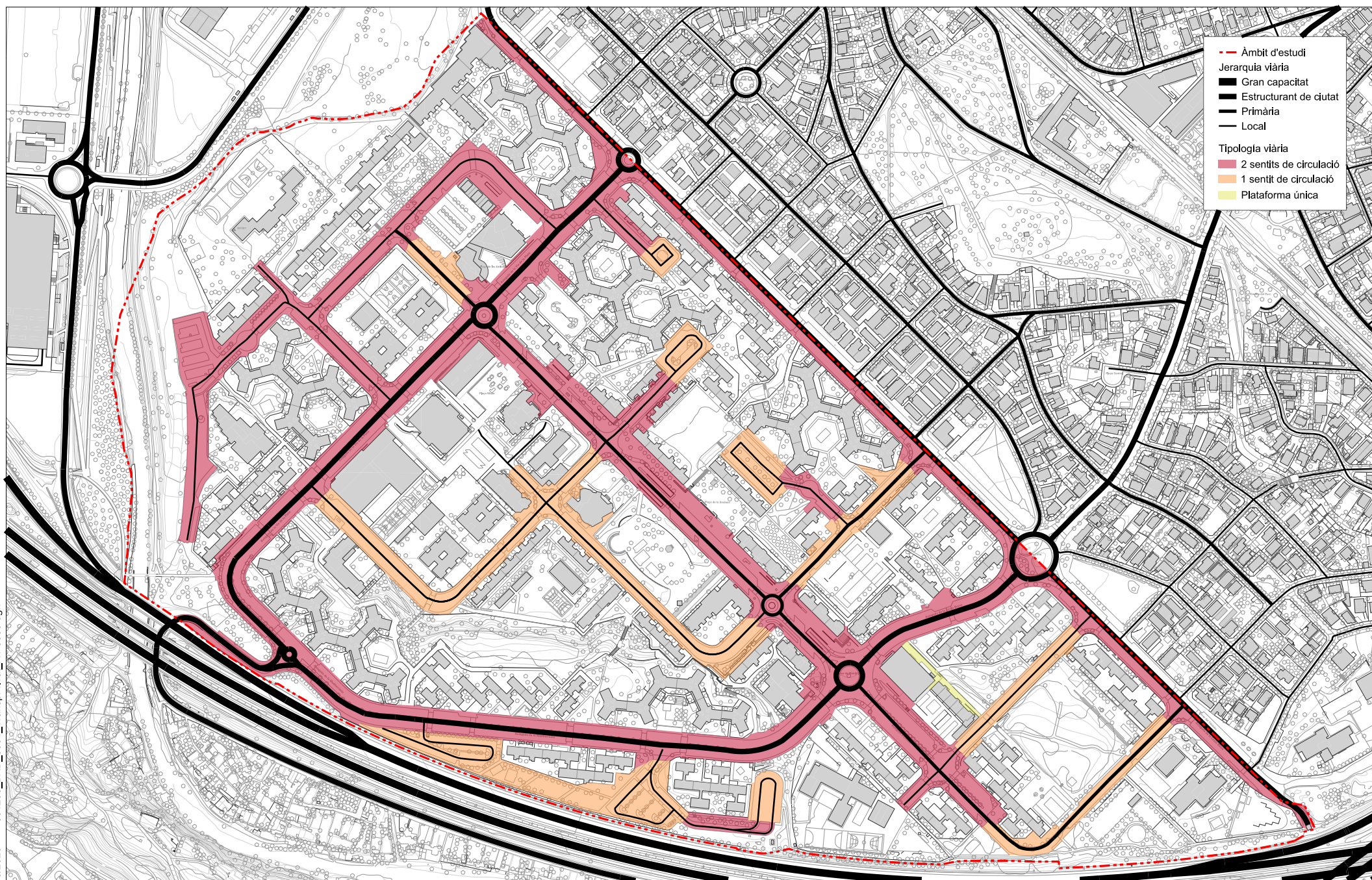

INFORME VIDA PÚBLICA _ BADIA DEL VALLÈS

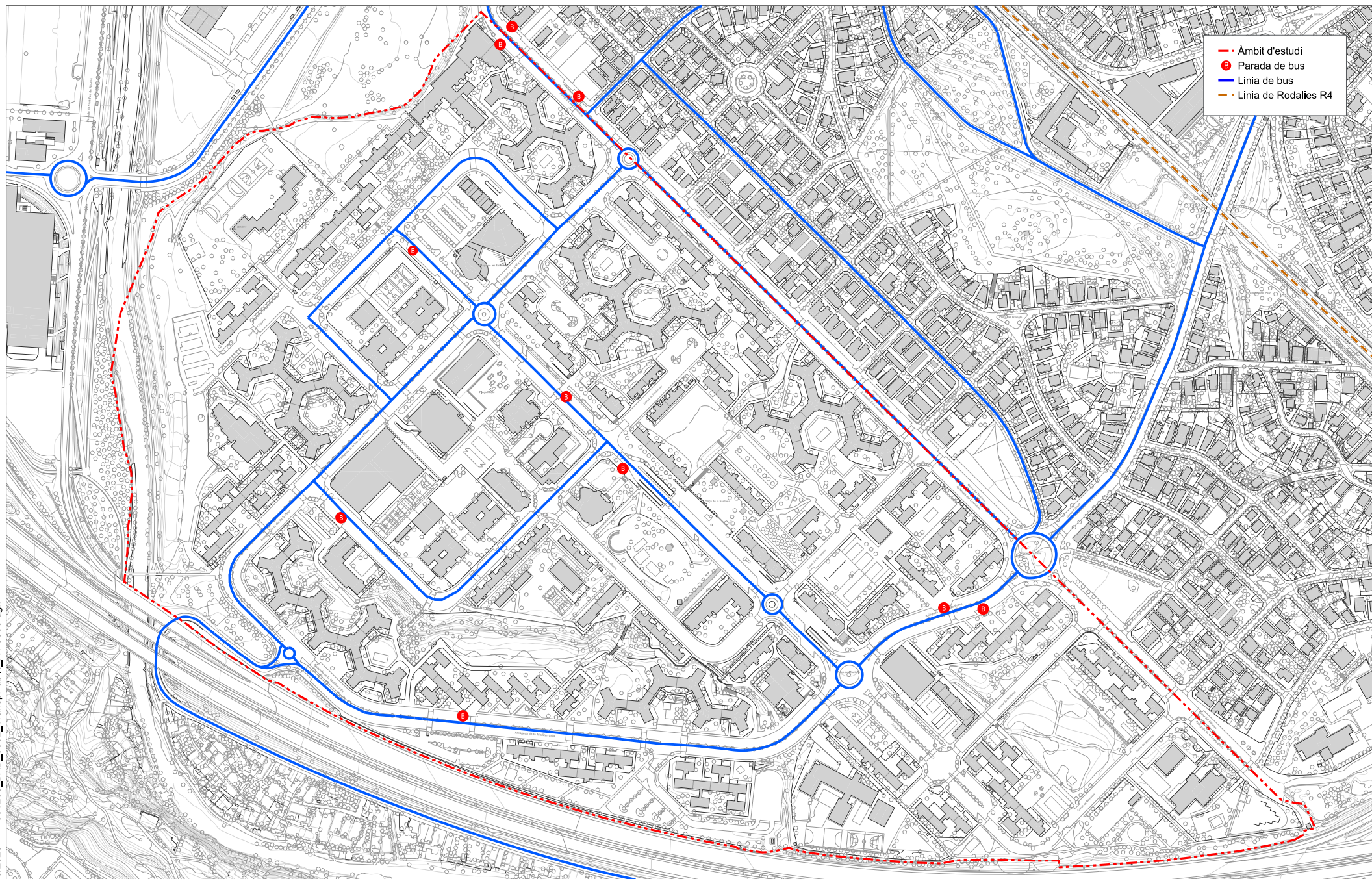

INFORME VIDA PÚBLICA _ BADIA DEL VALLÈS

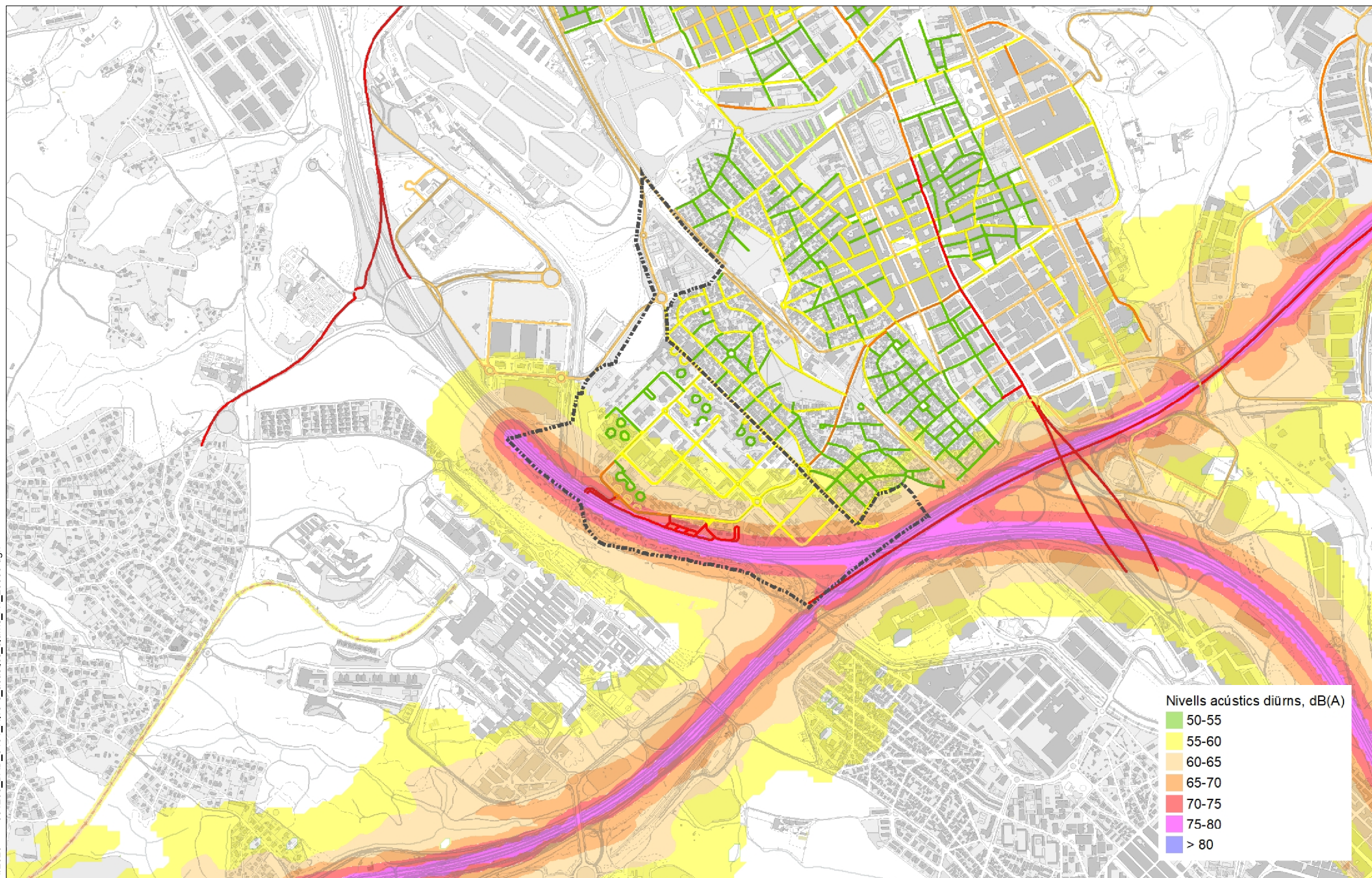
- Àmbit d'estudi
- Jerarquia viària**
- Gran capacitat
- Estructurant de ciutat
- Primària
- Local
- Tipologia viària**
- 2 sentits de circulació
- 1 sentit de circulació
- Plataforma única

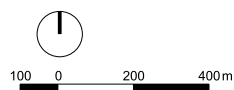
- Àmbit d'estudi
- Parada de bus
- Línia de bus
- Línia de Rodalies R4

- Àmbit d'estudi
 - Espai del vianant
 - Recinte equipament
 - Carril bici
- Permeabilitat de les façanes
- Cega (mur opac)
 - Poc permeable (obertures de finestres)
 - Permeable (obertures de finestres i accessos a portals)
 - Transparent (accessos a portals i usos comercials)
 - Tanca opaca (no permet contacte visual)
 - Tanca transparent (permet contacte visual)

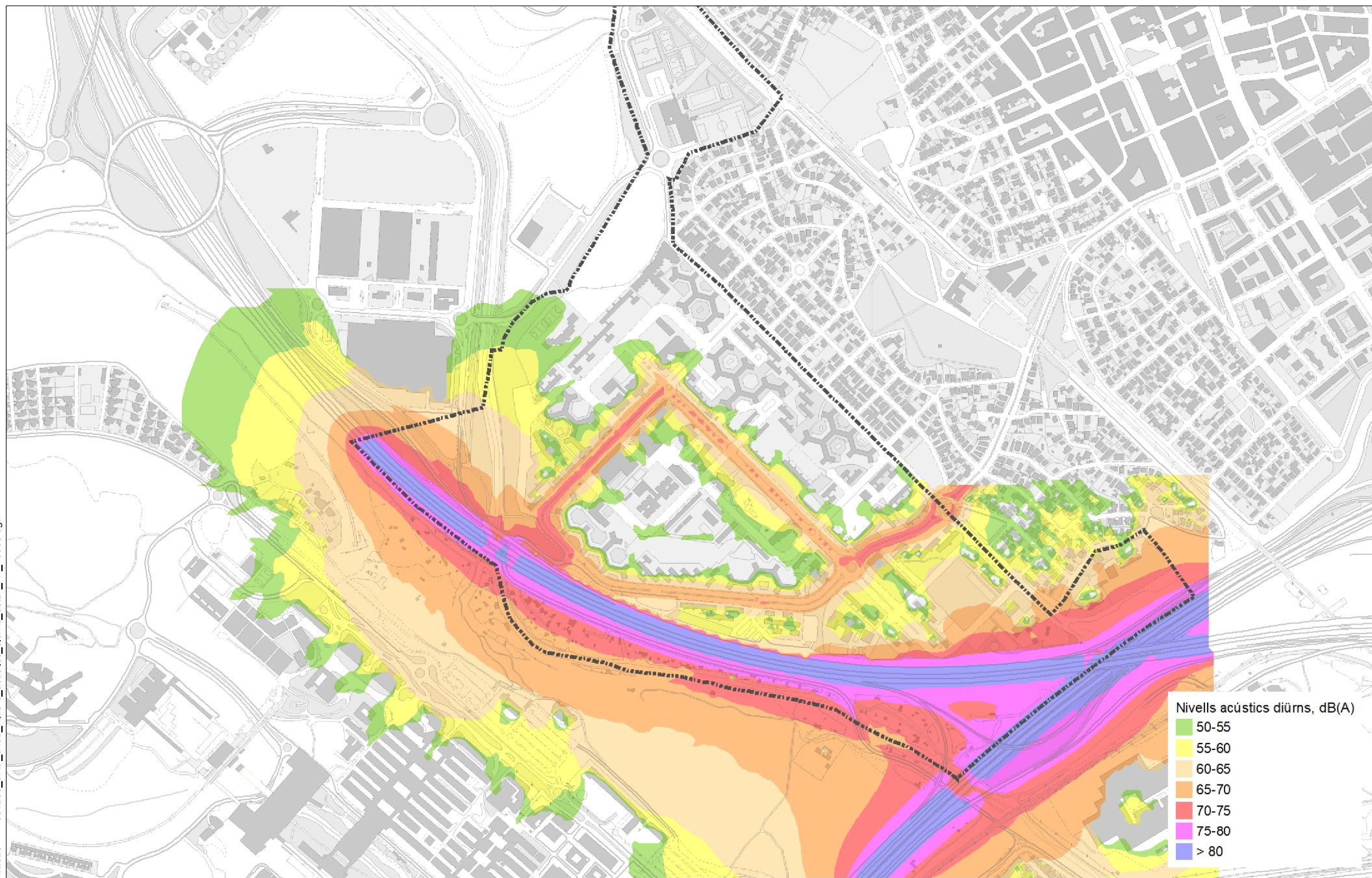
INFORME VIDA PÚBLICA _ BADIA DEL VALLÈS

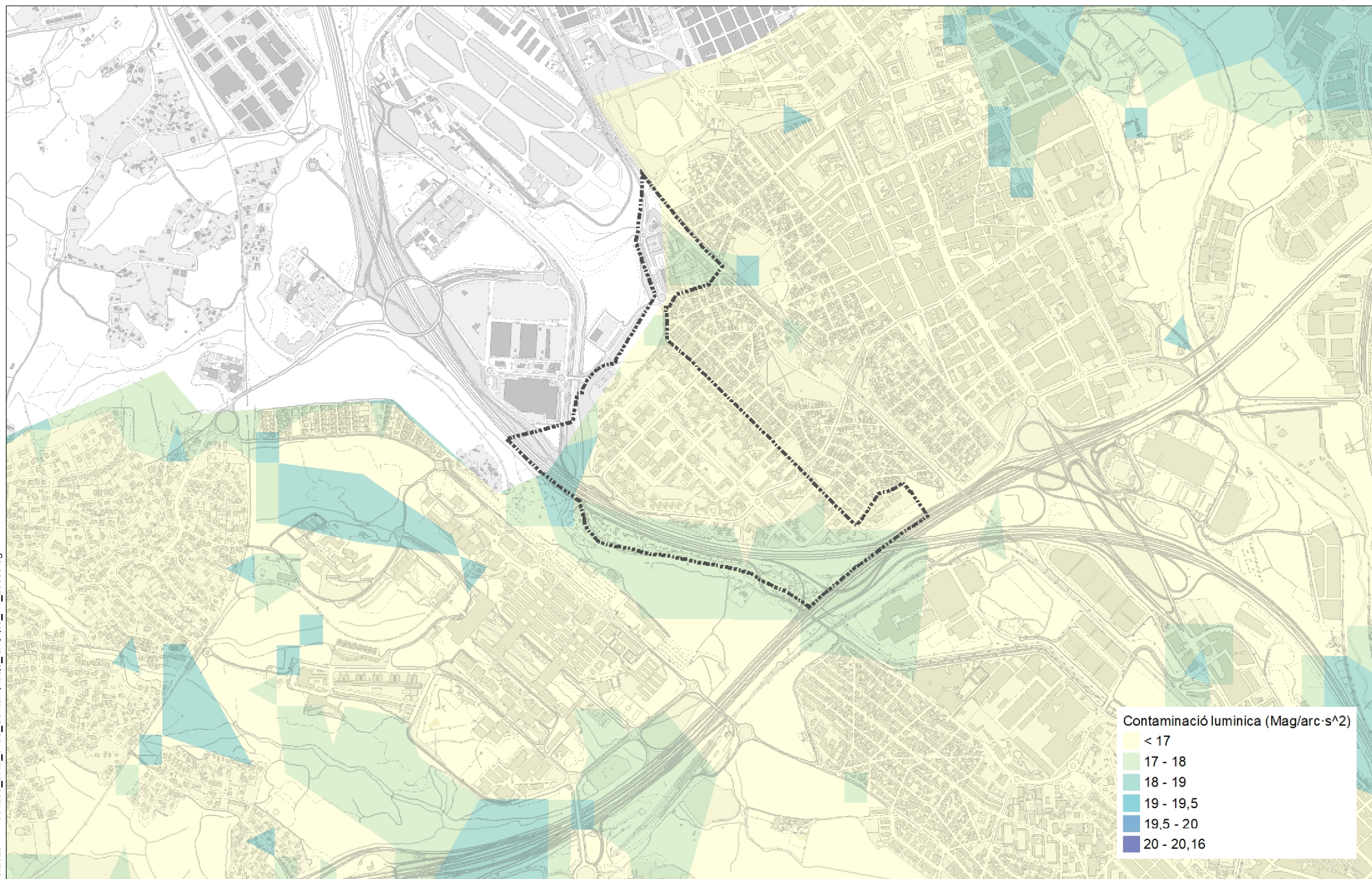

DIN A4
1:20.000

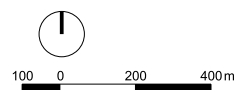
Qualitat ambiental
Nivells acústics diurns, dB(A)

4.01

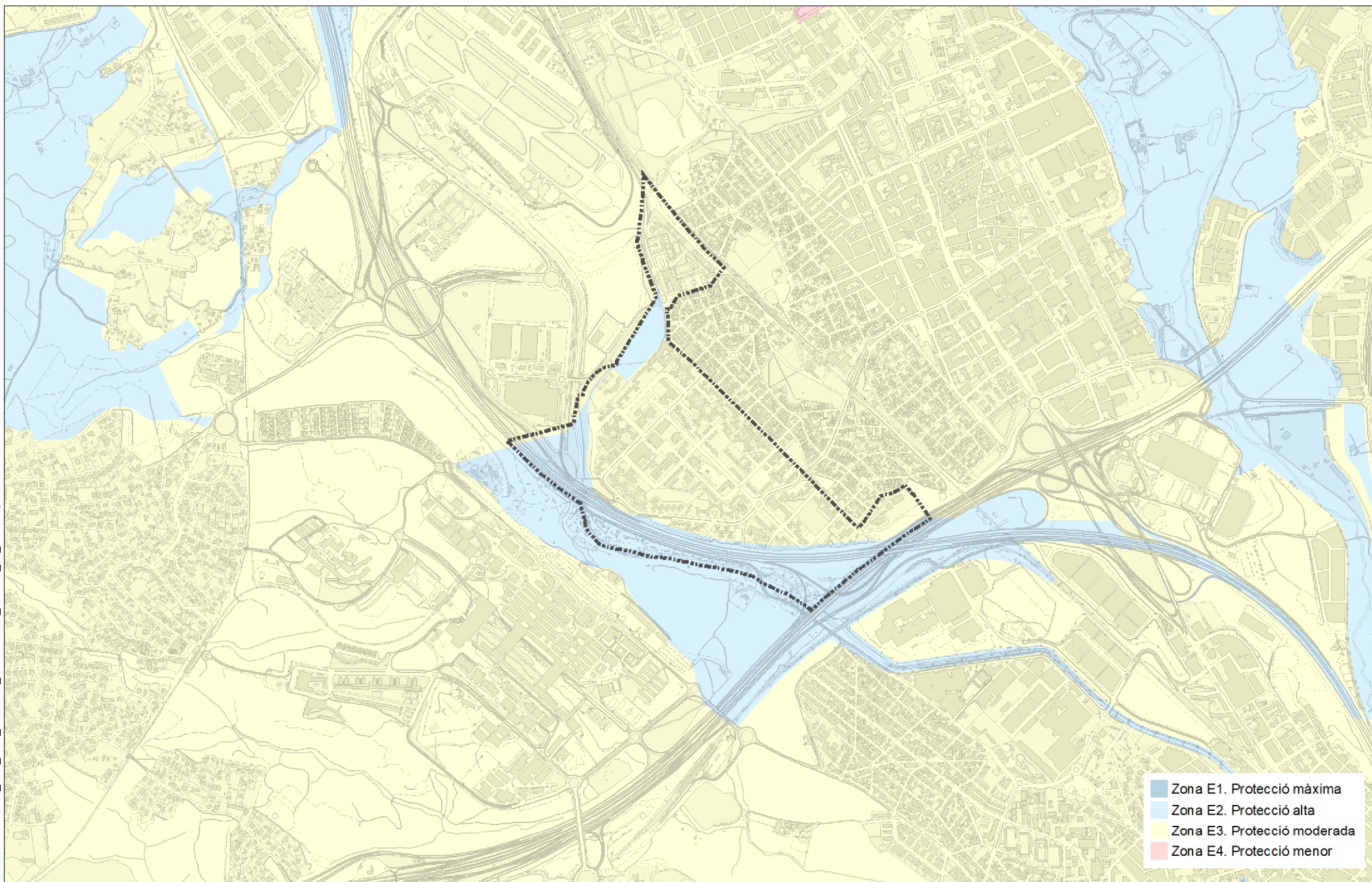
INFORME VIDA PÚBLICA _ BADIA DEL VALLÈS

DIN A4
1:20.000

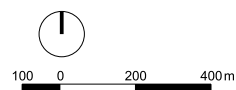
Qualitat ambiental
Contaminació lumínica

4.03

- Zona E1. Protecció màxima
- Zona E2. Protecció alta
- Zona E3. Protecció moderada
- Zona E4. Protecció menor

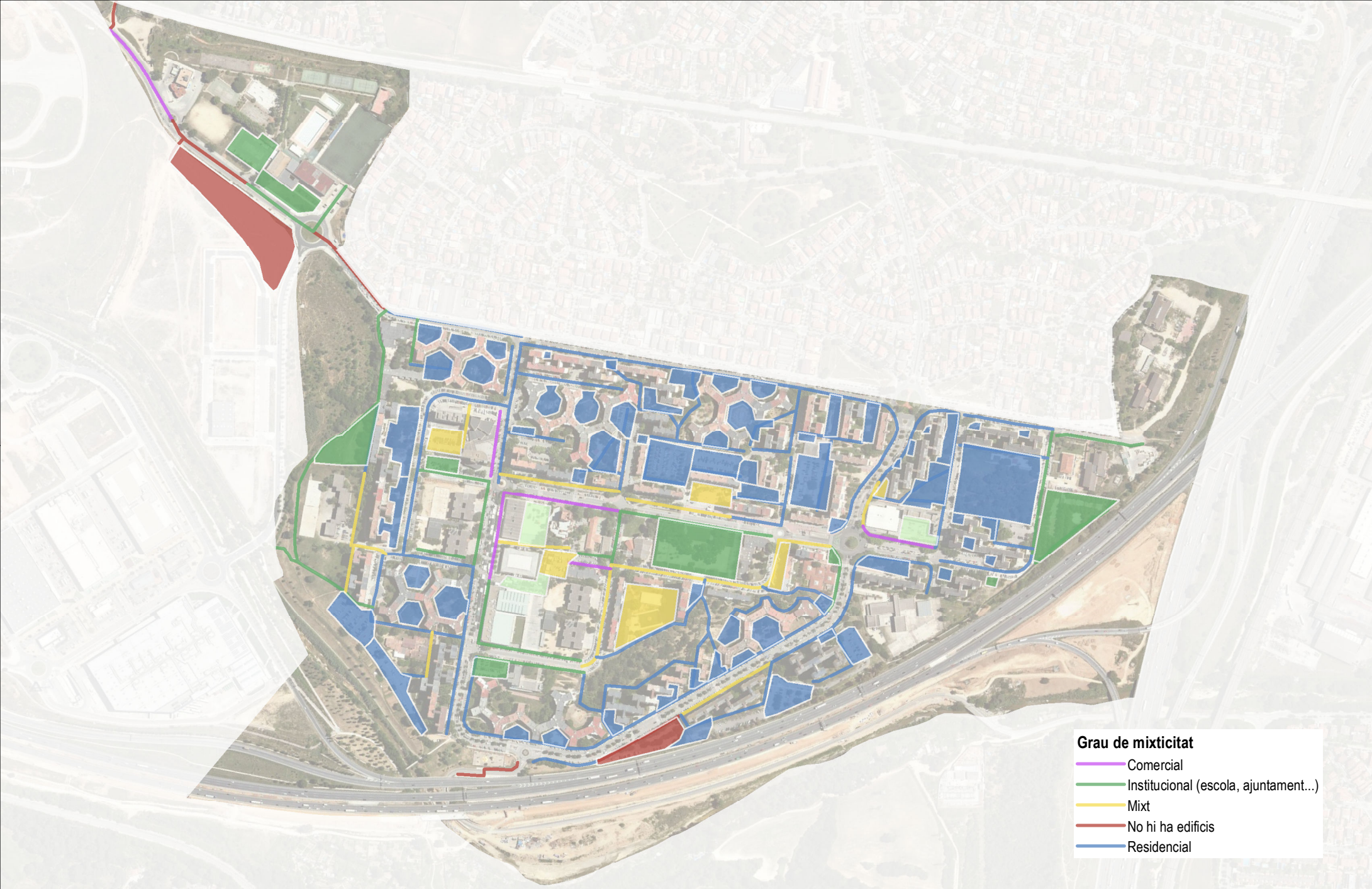
INFORME VIDA PÚBLICA _ BADIA DEL VALLÈS

DIN A4
1:20.000

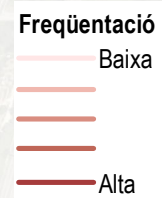
Qualitat ambiental
Prevençió de la contaminació lumínica

4.04

Grau de mixticitat

- Comercial
- Institucional (escola, ajuntament...)
- Mixt
- No hi ha edificis
- Residencial

Frequentació

- Infants
- Joves i adolescents
- Adults
- Gent gran

